

અધ્યાત્મ કાળ્ય સરિતા

: સંયોજક :
શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ
સોભાગ પરા, સાયલા - ૩૬૦૪૩૦

અધ્યાત્મ કાવ્ય સરિતા

❖ સંયોજક ❖

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ
સોભાગ પરા, સાયલા - ૩૬૩૪૩૦

❖ અધ્યાત્મ કાવ્ય સરિતા ❖

❖ પ્રકાશક

પ્રકાશન સમિતિ

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ

સાયલા-૩૬૩૪૩૦

❖ પ્રાસિરથાન

❖ સાયલા ❖

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ

શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ

સોભાગપરા, સાયલા-૩૬૩ ૪૩૦. (જિ. સુરેન્દ્રનગર)

ફોન : (૦૨૭૫૫) ૨૮૦૫૩૩ ટેલિ-ફેક્સ : ૨૮૦૭૮૧

Website : www.rajsaubhag.org E-mail : rajsaubhag@yahoo.com

❖ અમદાવાદ ❖

જ્યેશભાઈ જે. શાહ

શિવા એન્ટરપ્રાઇઝ

૨૫, એવરેસ્ટ ટાવર, નારણપુરા, અમદાવાદ-૧૩.

ફોન : (૦૭૯) ૨૭૪૭૫૧૧૧ ટેલિ-ફેક્સ : ૨૭૪૮૩૪૩૬

shivaenterprise@yahoo.com

❖ મુંબઈ ❖

વિનાયક કે. શાહ

૨૨, શાંતિનિકેતન, ઉજ્જ્વલાંગન, મરીન પ્રાઈવ,

મુંબઈ - ૪૦૦૦૦૨. ફોન : ૨૨૮૧૩૬૧૮/૧૯

આવૃત્તિ : ગ્રથમ

પ્રત : ૧૦૦૦

મુદ્રક :

નૈષધ પ્રિન્ટર્સ

ચુનિસિપલ સ્કૂલ પાસે, નારણપુરા ગામ,

અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૩. ફોન : ૨૭૪૮૧૬૨૭

પ્રસ્તાવના

ધરણા ધરણા પ્રકારથી મનન કરતાં અમારો ટઠ નિશ્ચય છે કે ભક્તિ એ સર્વોપરી માર્ગ છે અને તે સત્પુરુષના ચરણ સમીપ રહીને થાય તો ક્ષણવારમાં મોક્ષ કરી દે એવો પદાર્થ છે.

ભક્તિ એ સર્વોત્કૃષ્ટ માર્ગ છે. ભક્તિથી અહંકાર મટે, સ્વચ્છંદ ટળે અને સીધા માર્ગ ચાલ્યું જવાય. —શ્રીમદ્ રાજયંત્ર

છેલ્લાં ઉ૧ વર્ષથી, આશ્રમના આરંભકાળથી આશ્રમના દૈનિક કમની પૂર્ણાહૃતિ રોજ રાત્રે ૮.૩૦ થી ૯.૦૦ જ્ઞાની પુરુષોએ રચેલાં ભક્તિપદો ગાઈને કરવામાં આવે છે. સદગુરુટેવ પ.પુ.બાપુજી શ્રી લાડકયંદ માણેકયંદ વોરાએ સ્વયં ૧૬ વર્ષની વયે પોતાના પુરુષાર્થને પુષ્ટિ આપતાં તત્ત્વસભર પદોનું સંકલન કરેલ હતું.

જુદા જુદા સંપ્રદાયના સંતોની આધ્યાત્મિક રચનાઓમાં પૃથ્ફ પૃથ્ફ ભાવો પ્રગટ થાય છે. કોઈમાં જગતના જીવો પ્રત્યેની કરુણા પ્રગટ થાય છે, તો કોઈમાં અનુભવની મસ્તી, કોઈમાં ઈશ્વર પ્રત્યેની પ્રચુર ભક્તિ છે, તો કોઈમાં ફિકરથી મુક્ત બની અભય બનવાનું સૂચન છે. જેમ દરેક સુગંધી પુષ્પ પોતાની મહેંક વડે સૌરભને પ્રસરાવી આ જગતને પ્રભાવિત કરે છે, તેમ આ પદો આપણી ભીતરની ચેતનાને પ્રભાવિત કરી જગાડે છે.

જ્ઞાની પુરુષોએ રચેલાં પાંચ કરીના પદને સમજાવવા માટે અનેક પાનાંઓ ભરી એનો વિશેષાર્થ કરવામાં આવતો હોય છે. એ પદનાં ભેદ-રહસ્યોને પ્રગટ કરવા વક્તાઓને પાંચ કલાક પણ ઓછા પડે છે. સંક્ષિમ છતાં સંપૂર્ણ રીતે વિષયને આવરી લેતાં પદોને સાંભળીએ, વાંચીએ કે વિચારીએ ત્યારે સિંહુને બિંહુમાં સમાવી દેવાની જ્ઞાની પુરુષોની આત્મિક શક્તિના ઐશ્વર્યનો ઘ્યાલ આવે છે.

આ પદોમાં જ્યારે આપણું મન સ્થિર થાય છે ત્યારે સંતોના હૃદયમાંથી વહેતા નિષ્કામ પ્રેમનું માધુર્ય વેદાય છે. બહિરાત્મભાવથી અપવિત્ર થયેલો આત્મા અને મેલું થયેલું મન જ્યારે જ્યારે આ અધ્યાત્મ કાવ્ય-સરિતામાં સ્નાન કરે છે ત્યારે ત્યારે તે પવિત્ર બને છે.

જીવની સમગ્ર સમસ્યાઓનો ઉકેલ આ પદોમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે. આ પદોમાં રહેલા આત્માના અમૃતરસનો આસ્વાદ થાય છે ત્યારે સમજાય છે કે સુખ સંપત્તિ કે સત્તામાં નથી. આ પદોમાં પ્રવેશ થતાં જ સંતોની ચૈતન્યસૂચિનો વેભવ, તેની સોહામણી રમણીયતા ને પળપળના આનંદોત્સવનો ઘ્યાલ આવે છે.

વિવિધ ધર્મોમાં, બિશ-બિશ દર્શનોમાં કે અનેક સંપ્રદાયોમાં થયેલા શાની મહાત્માઓનો અંતરંગ અનુભવ એકસરખો જ હોય છે. સો શાનીઓના એ એક મતને સમજવા આ પદો સહાયક બને છે. આ પદો વડે પૌદુંગલિક આસક્તિ તૂટે છે અને આત્માને અસંગ દર્શાની પ્રાપ્તિ થાય છે.

પરદેશમાં વસતા મુમુક્ષુ આત્માઓ આધ્યાત્મિક સાધનામાં વિકાસ કરે તે અર્થે P.P.ભાઈશ્રી નલીનભાઈ કોઠારી ત્રણ વર્ષે એકવાર ત્યાં જતા હોય છે. ઈ.સ. ૨૦૦૩ની સાલમાં લંડન તેમ જ નેરોબી જતાં પહેલાં ભાઈશ્રીની પ્રેરણાથી આશ્રમમાં ગવાતાં પદોનું સંકલન કરી એક પુસ્તિકા તૈયાર થઈ. ત્યાર બાદ ઘણાં બીજાં પદો તેમાં ઉમેરી આજના આ ઉ નવેમ્બર, ૨૦૦૭ના રોજ ગુજરાતી સાહિત્ય પરિપદના જ્ઞાનસત્રની મંગળવેણાએ તેનું વિમોચન થઈ રહ્યું છે, તેનો આનંદ છે.

આશ્રમ દ્વારા પ્રકાશિત આ ‘અધ્યાત્મ કાવ્ય-સરિતા’ પુસ્તક-પ્રકાશનનો તમામ ખર્ચ પંચાલી પરિવારે આપ્યો છે, તેમ જ તેમાં રહેલી અશુદ્ધિઓ સુધારી આપવામાં સંસ્કૃતનાં પ્રોફેસર આત્માથી ચંદ્રકાબેન પંચાલી તથા નૈષધ પ્રિન્ટર્સવાળા દશરથમાઈએ કાળજીપૂર્વકનો પરિશ્રમ લીધેલો છે. સંસ્થા તેઓની તેમ જ પંચાલી પરિવારની અત્યંત આભારી છે.

ગચ્છમાં કે મતમાં નહીં, પણ આત્માના સત્તમાં નિવાસ કરવા માટે આ ‘અધ્યાત્મ કાવ્ય સરિતા’ પ્રેરક બને, તેવી પ્રભુ પાસે અભ્યર્થના.

લિ.

પ્રકાશન સમિતિ

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલા

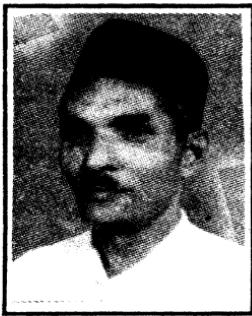
॥ ॐ ॥

ॐ સહભાત્મયરૂપ પરમગુરુ ॐ

સર્વજનદેવાય નમ:

પરમકૃપાલુદેવાય નમ:

શ્રી સદગુરુદેવાય નમ:

સ્વ. લલિતાબણેન વીરચંદભાઈ પંચાલી
સમાધિ : ૧૩-૫-૨૦૦૦ (બોટાદ)

સ્વ. વીરચંદભાઈ બેચરદાસ પંચાલી
સમાધિ : ૨૭-૧૨-૧૯૭૨ (બોટાદ)

આપનો પાર્થિવદેહ આજે વિદ્યમાન નથી. પરંતુ આપનું આધ્યાત્મિક, પ્રમાણિક, નિર્મળ અને પ્રેમાળ વ્યક્તિત્વ અમારી હૃદયભૂમિમાં સદાય જીવંત છે. અમારા માટે આપની સ્વરૂપલક્ષી જીવનદર્શિ સમ્યક્ બોધ પ્રેરક છે; જે અમારા વર્તમાન જીવનને સુગંધિત બનાવે છે. આપશ્રી પરમજ્ઞાયકદેવની ઉપાસનાથી શીગ્રાતિશીધ શાશ્વત શાંતિને પામો એ જ શુભ ભાવના અને અમારા જીવનમાં સમ્યક્ બોધબીજ બનીને વહો એ અભ્યર્થના.

લિ.

પંચાલી પરિવાર વતી

ડૉ. ધીરુભાઈ વીરચંદભાઈ પંચાલી

બોટાદ

અનુકમણિકા

ક્રમ અધ્યાત્મ પદો	પાના નંબર
૧. મન મસ્ત હુઆ.....	૧
૨. યે તો પ્રેમ કી ભાત હૈ ઉધો.....	૧
૩. અચરિજ દેખા ભારી રે સાધો.....	૨
૪. ઓળખો અંદરવાળો.....	૨
૫. અગર હૈ પ્રેમ દર્શનકા.....	૩
૬. અબ મેરે સમકિત સાવન આયો.....	૩
૭. અબ સૌપ દિયા ઈસ જીવનકો.....	૪
૮. અબ હમ આનંદકો ઘર પાયો.....	૪
૯. આણં તાણં કાંઈ ન જાણં.....	૫
૧૦. આપને તારા અંતરનો એક તાર.....	૫
૧૧. આ રે અવસરની હું તો જાઉ રે બલિહારી.....	૬
૧૨. ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે.....	૭
૧૩. કયાનો ઘડનારો ઘટમાંય.....	૭
૧૪. જતી હતી હું વાટમાં.....	૮
૧૫. જનમ તેરા બાતોં હી બીત ગયો.....	૮
૧૬. જ્યોતસે જ્યોત જગાઓ સદ્ગુરु.....	૯
૧૭. તારા નયાં અમીરસ જરતાં રે.....	૧૦
૧૮. પતિ પરમકૃપાળુ મારા રે.....	૧૧
૧૯. પરકમ્મા કરીને લાગું પાય રે.....	૧૨
૨૦. જાગીને જોઉં તો જગત ઢીસે નહિ.....	૧૩
૨૧. ઐસી લાગી લગન મીરાં હો ગઈ મગન (હે આંખ વો જો).).	૧૪
૨૨. ચદરિયા જીની રે ભીની.....	૧૪
૨૩. તેરા રાજજી કરેંગે બેડા પાર.....	૧૫

કુમ અધ્યાત્મ પદો	પાના નંબર
૨૪. ગુરુ ઘેર આવ્યા તે હિવાળી.....	૧૬
૨૫. જાઓ જાઓ મેઘરાજા.....	૧૭
૨૬. મન લાગો મેરો યાર ફીરીમે.....	૧૭
૨૭. જીવનની આ પળ અણમોલ.....	૧૮
૨૮. સત્સંગનો રસ ચાખ.....	૧૮
૨૯. પ્રભુજી ! તુમ ચંદન હમ પાની.....	૧૯
૩૦. ભજનમે હોત આનંદ આનંદ.....	૧૯
૩૧. પ્રેમી આવો રે.....	૨૦
૩૨. સાધો મનકા માન ત્યાગો.....	૨૦
૩૩. ભોળી રે ભરવાડણ હરિને.....	૨૧
૩૪. નૈયા જુકાવી મૈં તો જોજે દૂષી જાય ના.....	૨૧
૩૫. મન ફૂલા ફૂલા ફિરે જગતમે.....	૨૨
૩૬. મને વાલા થાઓ શ્રી રાજ એવા.....	૨૩
૩૭. મનો બુદ્ધિ અહંકાર.....	૨૪
૩૮. મંદિરે પદ્ધારો સ્વામી સલૂણા.....	૨૫
૩૯. મેરા સત્ત ચિત્ત આનંદરૂપ.....	૨૬
૪૦. મ્ખારે જનમ મરણારા સાથી.....	૨૬
૪૧. રાજ રંગભીના મારે.....	૨૭
૪૨. શું શોધે સજની ?.....	૨૭
૪૩. રોમે રોમે હું તારી થતી જાઉં છું.....	૨૮
૪૪. સાંસ સાંસ મેં સુમરિન કરકે.....	૨૮
૪૫. લાગો છો ઘારા ઘારા કૃપાળુદેવ.....	૨૮
૪૬. વીતરાગી ! તારી માયા લાગી રે.....	૩૦

કમ અધ્યાત્મ પદ્દો

પાના નંબર

૪૭. સમાધિસાધન રાજ તારું નામ.....	૩૧
૪૮. વિખનેવાલે તૂ હોકે દ્યાલ વિખ દે.....	૩૧
૪૯. ગુરુ બિના, કેસે લાગે પાર.....	૩૨
૫૦. શાનમય હો ચેતન, તોહે જગકા.....	૩૩
૫૧. જીબસે ઘારે શ્રીમહદ્જી આયે.....	૩૪
૫૨. પાયોજી મૈને રામ રતન ધન.....	૩૪
૫૩. ગુરુદેવ મેરી નૈયા.....	૩૫
૫૪. સફલ હુઆ હે ઉન્હી કા જીવન.....	૩૫
૫૫. હોગા આત્મજ્ઞાન વો દિન.....	૩૬
૫૬. દર્શન દયો ધનશ્યામ નાથ.....	૩૬
૫૭. જરાં તો ઈતના બતા દો પ્રીતમ.....	૩૭
૫૮. હે ! પ્રભુ આનંદદાતા.....	૩૭
૫૯. રે ! મનાજી તું તો જિન ચરણે.....	૩૮
૬૦. ઐસી કરી ગુરુદેવ કૃપા.....	૩૮
૬૧. મારા મરણ વખતે બધી.....	૩૯
૬૨. ઊં મંગલમુ.....	૪૦
૬૩. હરિનામકે હીરે મોતી.....	૪૧
૬૪. જો ભજે ગુરુકો સદા.....	૪૧
૬૫. મૈં તો જ્યું સદા તેરા નામ.....	૪૨
૬૬. અબ હમ અમર ભયે ન મરેંગે.....	૪૨
૬૭. હે ! મારા ઘટમાં બીરાજતાં.....	૪૩
૬૮. આજ જવાની પર ઈતરાનેવાલે (કવ્યાતી).....	૪૪
૬૯. હે ! શારદે માં.....	૪૫

કુમ અધ્યાત્મ પદો	પાના નંબર
૭૦. બેર બેર નહીં આવે અવસર.....	૪૭
૭૧. અમી ભરેલાં એ નયન.....	૪૮
૭૨. અલખ દેશ મેં વાસ હમારા.....	૪૯
૭૩. શ્રી અનંત જિનશું કરો.....	૫૦
૭૪. પંથડો નિહાળું રે બીજા જિનતણો.....	૫૦
૭૫. મેરે સદ્ગુરુ દીન દયાળ.....	૫૦
૭૬. સંભવદેવ તે ધૂર સેવો રે.....	૫૧
૭૭. પીવતા નામ જો જુગન જુગ જીવતાં.....	૫૧
૭૮. સમક્ષિત દાતા સમક્ષિત આપો.....	૫૨
૭૯. અભિનંદનજિન ! દરિશણ તરસીએ.....	૫૩
૮૦. મૂલડો થોડો ભાઈ વ્યાજડો ઘણો રે.....	૫૩
૮૧. પચ્ચાલુ જિન, તુજ-મુજ આંતરું રે.....	૫૪
૮૨. ક્યા સોવે ઊઠ જાગ બાઉ રે.....	૫૪
૮૩. દેખણ દે રે સખી, મુને દેખણ દે.....	૫૫
૮૪. ચંદ્રપ્રભ જિન સાહેબા રે.....	૫૬
૮૫. અબ મેરે પતિ ગતિ દેવ નિરંજન.....	૫૬
૮૬. દુઃખ દોહગ દૂરે ટણ્યાં રે.....	૫૭
૮૭. ધર્મ જિનેસર ગાઉં રંગશું.....	૫૮
૮૮. હારે મારે ધર્મજિલંદશું લાગી.....	૫૯
૮૯. ગિરુઆ રે ગુણ તુમ તણા.....	૬૦
૯૦. મનદું કિમહિ ન બાજે હો કુંથજિન.....	૬૧
૯૧. મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં.....	૬૨
૯૨. રામ કૃષ્ણ હરિ મુકુંદ મુરારી.....	૬૨

કુમ અધ્યાત્મ પદો

પાના નંબર

૮૩.	દિલમાં દીવો કરો રે.....	૬૩
૮૪.	મન કી તરંગ માર લે.....	૬૪
૮૫.	કોન બતાવે બાટ ગુરુ બિના.....	૬૪
૮૬.	વ્હાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે.....	૬૫
૮૭.	ચેતન એસા જ્યાન વિચારો.....	૬૬
૮૮.	સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને.....	૬૭
૮૯.	હરિ વસે હરિના જનમાં.....	૬૮
૯૦૦.	રામ કહો રહેમાન કહો.....	૬૮
૯૦૧.	સંતો સો સત્ગુરુ મોહિ ભાવે.....	૬૯
૯૦૨.	બિના નયન પાવે નહીં.....	૭૦
૯૦૩.	ચેતન શુદ્ધાત્મકું ધ્યાવો.....	૭૦
૯૦૪.	ॐ કારં બિંદુ સંયુક્તં.....	૭૧
૯૦૫.	હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! શું કહું.....	૭૨
૯૦૬.	ધમનિયમ સંજ્ઞમ આપ કિયો.....	૭૪
૯૦૭.	સુષો શાંતિ જિષ્ણાંદ સોભાગી.....	૭૫
૯૦૮.	અબ ચલો સંગ હમારે કાયા.....	૭૬
૯૦૯.	અવધૂ ક્યા માર્ગું ગુનહીના.....	૭૬
૯૧૦.	અવધૂ નામ હમારા રાખે.....	૭૭
૯૧૧.	પગ મને ધોવા દયોને રધુરાઈ.....	૭૭
૯૧૨.	અવધૂ સો જોગી ગુરુ મેરા.....	૭૮
૯૧૩.	સુહાગણ ! જાગી અનુભવ પ્રીત.....	૭૮
૯૧૪.	જ્યુ જાને મેરી સફલ ધરીરી.....	૭૯
૯૧૫.	મહારો બાલુડો સંન્યાસી.....	૭૯

કુમ અધ્યાત્મ પદો	પાના નંબર
૧૧૬. નીરખને ગગનમાં કોણ ધૂમી રહ્યો.....	૮૦
૧૧૭. નિશદિન જોઉં તારી વાટડી.....	૮૧
૧૧૮. અવધૂ અનુભવકલિકા જાગી.....	૮૧
૧૧૯. દેખો એક અપૂરવ ખેલા.....	૮૨
૧૨૦. કિત જ્ઞાનમતે હો પ્રાણનાથ.....	૮૨
૧૨૧. અબ જાગો પરમગુરુ પરમદેવ ઘારે.....	૮૩
૧૨૨. અવધૂ પિયો અનુભવ રસ ઘાલા.....	૮૩
૧૨૩. પૂરવ પુષ્ય ઉદ્ય કરી ચેતન.....	૮૪
૧૨૪. કોઈ અજબ તમાસા દેખા.....	૮૪
૧૨૫. નામ સુધારસ સાર સરવમાં.....	૮૬
૧૨૬. મેરુ તો ડગે પણ જેનાં મનડાં ડગે નહીં.....	૮૭
૧૨૭. હરિ તારો અમને સથવારો.....	૮૭
૧૨૮. આજ ગઈ'તી હું સમવસરણમાં.....	૮૮
૧૨૯. સદગુરુ દેવ દયાળુ દાતા.....	૮૮
૧૩૦. પગ ધુંધર બાંધ મીરાં નાચી રે.....	૮૯
૧૩૧. યે મીઠા પ્રેમકા ઘાલા કોઈ પિયેગા.....	૯૯
૧૩૨. જહવા સે આયો અમર વહ દેશવા.....	૯૦
૧૩૩. શું રે કરવું રે મારે.....	૯૦
૧૩૪. સુગરાનું સુખ શું વખાળું ?.....	૯૧
૧૩૫. મેરા તેરા મનવા કેસે એક હોઈ.....	૯૧
૧૩૬. સબ સે ઊંચી પ્રેમ સગાઈ.....	૯૨
૧૩૭. નિત્ય નિત્ય ભજાએ તારું નામ.....	૯૨
૧૩૮. ઝાંખી કુચાંથી થાય, હું-પદ હેયેથી.....	૯૩

કુમ અધ્યાત્મ પદો

પાના નંબર

૧૩૮. સમજ ગયા તો હો જ મૌન.....	૮૪
૧૪૦. ફરીરોં કી દુનિયા અજબ હે નિરાલી.....	૮૪
૧૪૧. હરિ મારે હદ્યે રહેજો રે.....	૮૫
૧૪૨. ચલના હે દૂર મુસાફિર કાહે.....	૮૬
૧૪૩. મન રે તું કહે ના ધીર ધરે.....	૮૬
૧૪૪. સત્ગુરુ શબદનાં થવા અધિકારી.....	૮૭
૧૪૫. આહા કેવું ભાગ્ય જાગ્યું, વીરના ચરણો મળ્યા...	૮૮
૧૪૬. મોહે લાગી લટક ગુરુ ચરનનકી.....	૮૮
૧૪૭. વીજળીને ચમકારે મોતીડાં પરોવતાં પાનબાઈ....	૮૯
૧૪૮. છૂટાં છૂટાં રે તીર રે અમને.....	૧૦૦
૧૪૯. પીવો જ હોય તો રસ પી લેજો પાનબાઈ.....	૧૦૧
૧૫૦. વીણવો જ હોય તો રસ વીણી લેજો પાનબાઈ...	૧૦૨
૧૫૧. મનને સ્થિર કરી આવો રે મેદાનમાં.....	૧૦૩
૧૫૨. ગુરુદેવ તમારે દરવાજે, દોડું છું દર્શનને કાજે...	૧૦૪
૧૫૩. આયે હૈ શરણ તેરી, ગુરુદેવ કૃપા કર દો.....	૧૦૪
૧૫૪. મેં શરણ પડા તેરી, ચરણોં મેં જગા દેના.....	૧૦૪
૧૫૫. હરિ ઊં હરિ ઊં.....	૧૦૬
૧૫૬. નજર નાખું ત્યાં હે શ્રી નારાયણ.....	૧૦૬
૧૫૭. ચેતન ચાલોને હવે સુખ નહીં પરમાં મળે.....	૧૦૭
૧૫૮. ધૂંઘટે ઢાંક્યું એક કોડિયું.....	૧૦૮
૧૫૯. ઘેલી તો ફરું રે ધરમાં ઘેલી તો ફરું.....	૧૦૯
૧૬૦. ક્યા તન માંજના રે એક દિન મિઠી મેં.....	૧૧૦
૧૬૧. ધૂણી રે ધખાવી બેલી ! અમે તારા નામની....	૧૧૧

કુમ અધ્યાત્મ પદો

પાના નંબર

૧૬૨. પ્રાર્થના કરને કો અખ, હાથ યે ઊઠતે નહીં.....	૧૧૨
૧૬૩. અવતાર માનવીનો ફરીને નહીં મળે.....	૧૧૨
૧૬૪. પરલોકે સુખ પામવા, કર સારો સંકેત.....	૧૧૩
૧૬૫. હે ગુરુવર, હે પરેમશ્વર, હે જ્ઞાની, હે દાતા....	૧૧૪
૧૬૬. તારા ઘટમાં ગોવિંદ બોલે.....	૧૧૫
૧૬૭. હમ એક બને, હમ નેક બને.....	૧૧૬
૧૬૮. મેરે ગુરુકી મહિમા અપાર, યે દુનિયા કચા જાને..	૧૧૭
૧૬૯. કભી ઘાસે કો પાની પીલાયા નહીં.....	૧૧૮
૧૭૦. હે તેરે અંતરમેં અનંત આનંદ સિંધુ.....	૧૨૦
૧૭૧. પ્રભુજી તુમ બીન કોન સહારા.....	૧૨૧
૧૭૨. નૈયા મેરી ભયાના રે.....	૧૨૨
૧૭૩. શુરુ ચરણનમેં બેઠકર.....	૧૨૨
૧૭૪. ગુરુ બિન જ્ઞાન ન ઊપજે.....	૧૨૩
૧૭૫. તીરથ તીરથ મૈ ગયો.....	૧૨૪
૧૭૬. ગુરુ માતાપિતા, ગુરુ બંધુ સખા.....	૧૨૪
૧૭૭. ગુરુ બિન જ્ઞાન ન ઊપજે.....	૧૨૫
૧૭૮. મને ચટકી લાગી શબ્દની.....	૧૨૬
૧૭૯. આત્મસાક્ષાત્કાર સ્તવન.....	૧૨૭
૧૮૦. આધ્યાત્મિક સ્તવન.....	૧૨૭
૧૮૧. સ્વાજુભવદશા મહિમા.....	૧૨૮
૧૮૨. શ્રી શાંતિનાથજી જિન સ્તવન.....	૧૨૮
૧૮૩. આત્મકીર્તન.....	૧૨૮
૧૮૪. ગુરુદેવ સ્તવન.....	૧૨૮

કુમ અધ્યાત્મ પદો	પાના નંબર
૧૮૫. કૃપાદશાનું સતવન.....	૧૩૦
૧૮૬. આત્મસ્વરૂપ ધૂન.....	૧૩૦
૧૮૭. શાયકદેવ સતવન.....	૧૩૧
૧૮૮. ઓં જ્ય ગુરુદેવ હરે.....	૧૩૨
૧૮૯. મૈત્રી ભાવનું પવિત્ર ઝરણું.....	૧૩૩
અધ્યાત્મ ગાથાઓ.....	૧૩૩
૧૯૦. જ્ય સદગુરુ સ્વામી..(આરતી).....	૧૩૬
૧૯૧. સ્તુતિ.....	૧૩૭
 શ્રી માણિભદ્રદેવની સ્તુતિ.....	૧૩૮
શ્રી પદ્માવતી માતાજીની સ્તુતિ.....,	૧૩૯
શ્રી પદ્માવતી દેવીનો ટૂંકો જાપ.....	૧૪૦
શ્રી મહાલક્ષ્મી દેવીનો જાપ.....	૧૪૦
શ્રી ઘંટાકર્ણ મહાવીર મંત્ર.....	૧૪૦
આરતી.....	૧૪૦
મંગલ દીવો.....	૧૪૦
સ્તુતિ.....	૧૪૧
પ્રક્ષાલ કરતી વખતે બોલવાના દુષા.....	૧૪૨
પૂજા કરતી વખતે બોલવાના દુષા.....	૧૪૪
ચૈત્યવંદન વિધિ.....	૧૪૯
 આલફાબેટિક અનુક્રમણિકા.....	૧૫૩

(१)

ਮਨ ਮਸਤ ਹੁਆ, ਮਨ ਮਸਤ ਹੁਆ, ਅਥ ਕਿਉਂ ਢੋਲੇ. ਮਨ..
 ਅੰਦਰ ਤੇਰੇ ਸਾਹੇਬ ਬੈਠਾ, ਬਾਹਰ ਨੈਨਾ ਕਿਉਂ ਖੋਲੇ. ਮਨ..
 ਹੀਰਾ ਪਾਧੋ ਗਾਂਠ ਗਠਾਧੋ, ਬਾਰ-ਬਾਰ ਵਾਂਕੋ ਕਿਉਂ ਖੋਲੇ. ਮਨ..
 ਸੂਝਮਣਾ ਨਾਈ ਅਮੀਰਸ ਲਾਵੇ, ਘਾਲਾ ਭਰ-ਭਰ ਆਖ ਤੋਲੇ. ਮਨ..
 ਛਲਕੀ ਥੀ ਤਥ ਚਢੀ ਤਰਾਜੁ, ਪੂਰੀ ਅਈ ਤਥ ਕਿਉਂ ਤੋਲੇ. ਮਨ..
 ਹੁੰਸਾ ਪਾਧਾ ਮਾਨਸਰੋਵਰ, ਦ੍ਰਔਲੁ ਜਗਾਹ ਪਰ ਪਗ ਢੋਲੇ. ਮਨ..
 ਕਹਤ ਕਹੀਰਾ ਸੁਨੋ ਭਾਈ ਸਾਧੋ, ਸਾਡਿਬ ਮਿਲ ਗਧਾ ਤਿਲ ਓਲੇ. ਮਨ..

* * *

(२)

ਧੇ ਤੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ ਉਥੋਂ, ਬੰਦਗੀ ਤੇਰੇ ਬਸ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;
 ਧਣਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਸੌਟੇ, ਆਖਿਕੀ ਕੋਈ ਸੱਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਧੇ ਤੋ...
 ਤੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀਓਨੇ ਕਥ ਵਕਤ ਪ੍ਰਾਇਆ, ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਪੇ ਆਨੇ ਕੋ ਭਗਵਨ੍ਤੁ;
 ਧਣਾਂ ਦਮ-ਦਮ ਪੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾਇਆ, ਸਰ ਜੁਕਾਨੇ ਕੀ ਕੁਰਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਧੇ ਤੋ...
 ਜਿਸਕੇ ਦਿਲਮੇਂ ਬਸੇ ਸ਼ਧਾਮ ਘਾਰੇ, ਵੋ ਤੋ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜਗਸੇ ਨਾਰੇ;
 ਜਿਨਕੀ ਨਜ਼ਰੋਂਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸੇ ਹੈ, ਵੋ ਨਜ਼ਰ ਫਿਰ ਤਰਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਧੇ ਤੋ...
 ਜੋ ਅਸਲ ਮੇਂ ਹੈ ਮਸਤੀਮੇਂ ਝੂਬੇ, ਉਨਕੋ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੀਕੀ;
 ਜੋ ਉਤਰਤੀ ਔਰ ਚਢੀ ਹੈ ਮਸਤੀ, ਵੋ ਹਕੀਕਤ ਮੇਂ ਮਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਧੇ ਤੋ...

* * *

(3)

અચરિજ દેખ ભારી રે સાધો;

ગનન બીચ અમૃત કા ફૂવા, જરે સદા સુખકારી રે... હો...

પંગુ પુરુષ યઢે બિન સીડી, પીએ ભર-ભર જારી રે...

અચરિજ દેખા...

બિના બજાયે નિશદિન બાજે, ઘંટા શંખ નગારી રે... હો...

બહેરા સુન-સુન મસ્ત હોત હૈ, તન કી ખબર વિસારી રે...

અચરિજ દેખા...

બિન ભૂમિ કે મહલ બના હે, તામે જ્યોત ઉજારી રે... હો...

અંધા દેખ દેખ સુખ પાવે, બાત બતાવે સારી રે...

અચરિજ દેખા...

જીતા મર કર ફિર જીવે, બિન ભોજન બલ ધારી રે... હો...

બ્રહ્માનંદ સંત જન વિરલા, સમજે બૃત હમારી રે...

અચરિજ દેખા...

* * *

(4)

ઓળખો અંદરવાળો રે ભાઈ તમે ઓળખો અંદરવાળો ...

માના ઉદ્રમાં નાના બાળકને કોણ છે રાખનહારો;

રાતલડીએ આંખ મિંચાઈ જાતી સવારે કોણ ખોલનારો; રે ભાઈ ...

મોઢાથી તમે ખાયા કરો છો, કોણ છે પચાવનારો;

અન્નને પાણી ભેણા કરીને કોણ છે લોહી કરનારો; રે ભાઈ ...

મનદું ખોદું કામ કરે ત્યારે હૈયેથી કોણ ટોકનારો;

અંતરની પ્રાર્થના કોણ રે સાંભળે, આફતને કોણ ટાળનારો; રે ભાઈ ...

અહરિંશ એ તો સાથે જ રહેતો, તું એને સમજે ન્યારો;

રામભક્તોનો રામ રમૈયો ઘટ-ઘટમાં વસનારો; રે ભાઈ ...

* * *

(५)

अगर हे प्रेम दर्शनका, भजनसे प्रीत कर खारा.
 छोड़कर काम हुनियाके, रोक विषयोंसे मन अपना;
 छतकर नींद आलसको, रहो एकांतमें न्यारा. अगर० १
 बैठ आसन जमा करके, त्याग मनके विचारोंको;
 देख भृकुटीमें अंदरसे, यमकता हे अजब तारा. अगर० २
 कभी बिजली कभी चंदा, कभी सूरज नजर आवे;
 कभी फिर ध्यानमें भासे, ब्रह्मज्योति का यमकारा. अगर० ३
 मिटे सब पाप जन्मोंके, कटे सब कर्मके बंधन;
 वो ब्रह्मानन्दमें होवे लीन, मन छोड़ संसारा. अगर० ४

* * *

(६)

अब मेरे समक्ति सावन आयो,
 बीती कुरीति भिथ्याभति ग्रीष्म, पावस सहज सुहायो. स. १
 अनुभव दामिनी दमकन लागी, सुरति घटा धन छायो;
 बोलें विमल विवेक पपीछा, सुमति सुहागिनी भायो. स. २
 गुरुधुनि गरज सुनत सुख उपजै, भोर सुमन बिहसायो;
 साधक भाव अंकुर उठे बहु, जित तित हरभ सवायो. स. ३
 भूल धूल कहीं भूल न सूझत, समरस जल भर लायो;
 भूधरको निकसैं अब बाहिर, निज निरचू घर पायो. स. ४
 समक्ति अतुल अखंड सुधारस, जिन पुरुषनने पीता;
 राजचंद्र ते अजर अमर भये, तिन्हींने जग छता. स. ५

* * *

(७)

अब सोंप दिया ईस ज्वनको, भगवान् तुम्हारे चरणोंमें;
 मैं हूँ शरणागत प्रभु तेरा, रहो ध्यान तुम्हारे चरणोंमें. अब. १
 मेरा निश्चय बस एक ही वही, मैं तुम चरणोंका पूजारी बनूँ;
 अर्पण कर हूँ दुनिया भरका, सब घ्यार तुम्हारे चरणोंमें. अब. २
 जो जगमें रहूँ तो ऐसे रहूँ, ज्यूँ जलमें कमलका झूल रहे;
 है मन वय काय हृदय अर्पण, भगवान् तुम्हारे चरणोंमें. अब. ३
 जहां तक संसारमें भ्रमण कुं, तुझ चरणोंमें ज्वनको धुँ;
 तुम स्वामी मेरा मैं सेवक तेरा, धुँ ध्यान तुम्हारे चरणोंमें अब. ४
 मैं निर्भय हुँ तुझ चरणों में, आनंद मंगल है ज्वनमें;
 रिद्धिसिद्धि और संपत्ति सब, मिल गई है प्रभु तुझ चरणोंमें अब. ५
 मेरी ईच्छा बस एक प्रभु, एकबार तुझे मिल जाउ मैं;
 ईस सेवककी एक रग रगका, हो तार तुम्हारे हाथोंमें अब. ६

* * *

(८)

अब हम आनंदको धर पायो,
 जबतें कृपा भई सत्त्वगुरुकी, अभय निशान बजायो. अब. १
 काम-कोषकी मटकी पटकी, कुमति को दूर बढायो;
 हृद छोड़ी बेहद धर आसन, गगन मंडल मठ छायो. अब. २
 प्रेम प्रीतिको कियो है चोलना, सुमतिको टोप, बनायो;
 तज्ज परपंय वेद मत किरिया, चरनकमल चित लायो. अब. ३
 धरनी गनन पवन नहीं पानी, तहां आई मठ छायो;
 कहे कबीर कोई पियाका घ्यासा, पिया पिया रट लायो. अब. ४

* * *

(૯)

આણં તાણં કાંઈ ન જાણં, ધણીએ જાણ્યું પરમાણં;
તને હજો એ (ઇ) મને હજો;
તારો છેડો છોકું નહીં, મને બીજી કશી પડે ના ગમ;
તને હજો એ (ઇ) મને હજો.

આગમ તારા અગમ્ય છે, એ મુજને ના સમજાય;
જે કોઈને પૂછવા જાઉં, એ સૌ પોતાની ગાય;
મારે તો બસ જોઈએ તારો, સીધો સમાગમ. તને. ૧
બીજી કોઈની વાત સુણી, મન માને ના જરાય;
વ્હાલા તારી વાણી મુજ, હૈયા સૌંસરવી જાય;
મેં તો તારા નામે કર્યા છે, મારા સર્વ જનમ. તને. ૨
મન વચન ને શરીર તારાં, તારાં પુષ્ય ને પાપ;
હૈયે ને હોઠે બસ રહેતાં, તુંહિ તુંહિના જાપ;
પરાભક્તિને દેનારું, મને તારું મળ્યું શરણ. તને. ૩
જીવની સાથે જરી લીધો, મેં તુજને દીનાનાથ;
તારા વિના જીવાશે નહીં, હવે નિત રહેજે સંગાથ;
ભલે માધવી કહે હવે, સોહમું સોહમું સોહમું. તને. ૪

* * *

(૧૦)

આપને તારા અંતરનો એક તાર, બીજું હું કાંઈ ન માગું !
સુશક્રે આંટલો આર્ત તણો પોકાર, બીજું હું કાંઈ ન માગું ! આ. ૧
તુંબકું મારું પડ્યું નકામું, કોઈ જુએ ના એનાં સામું !
બાંધીશ તારા અંતરનો ત્યાં તાર, પછી મારી ધૂન જગાવું ! આ. ૨
એકતારો મારો ગુંજશે મીહું, દેખશે વિશ્વ રહ્યું જે અદીહું;
ગીતની રેલાશે એક અખંડિત ધાર, એમાં થઈ મસ્ત હું રાયું ! આ. ૩

* * *

આ રે અવસરની હું તો જોઉ રે બલિહારી.

અચળ અનાદિ ઘરનું મહાસુખ પામી,
મારી વેળા વળી છે, જોઉ રે, બલિહારી. આરે. ૧

પૂરણ વર પામી નામે નેહ બંધાણો,
જ્યાં રે જોઉ ત્યાં પોતે, પૂર્ણાંદ સ્વામી. મારી. ૨

પ્રીતમ પ્રીતે હું તો થઈ રે પનોતી,
પૂર્વનું સગપણ મેં તો, શોધીને લીધું. મારી. ૩

હવે ના મેલું હરિનો હાથ સાહેલી,
દુર્મતિ ટાળી દિલમાં, દર્શન દીધાં. મારી. ૪

હરિવરને જોઈ મારું હૈકું છે ઠર્યું,
વસ્તુ વિચારી વાલમ, વાલેરો લાગે. મારી. ૫

અસત્ર હેવાતણ મારી નજરે ન આવે,
મનનું મોહનું છે મારું, સત્તના સોહાગે. મારી. ૬

નિર્મળ થઈ છું હું તો નામ વસીને,
ઠીક ઠરી છું ત્યાંથી, સુરતા નવ હાલે. મારી. ૭

મુક્ત મહેલમાં હું તો વાસો વસી છું,
ભવનો ભય ભાગ્યો, જમનું જોર નવ ચાલે. મારી. ૮

અવિનાશી વરની હું તો થઈ પટરાડી,
શૂન્ય શિખરની સે'જે, મહાસુખ પામી. મારી. ૯

દ્યાળદાસે ગાયો સુરતાનો વિવાહ,
અનુભવી હોય તે લેજો, અનુભવથી જાણી. મારી. ૧૦

* * *

(૧૨)

ઉંચી મેડી તે મારા સંતની રે, મેં તો મા'લી ના જાણી રામ. ઉંચી. ૧
 અમને તે તેડાં શીદ મોકલ્યાં, હે મારો પીડ છે કાચો રામ;
 મોંઘા તે મૂલની મારી ચૂંદી, મેં તો મા'લી ન જાણી રામ. ઉંચી. ૨
 અડધાં પહેર્યાં અડધાં પાથર્યાં, અડધાં ઉપર ઓઢાડ્યાં રામ;
 ચારે છેડે ચારે જણા, ડોલી ડગમગ ચાલી રામ. ઉંચી. ૩
 નથી તરાપો નથી તુંબડાં, નથી ઉતર્યાનો આરો રામ;
 નરસિંહ મહેતાના સ્વામી શામળા, પ્રભુ પાર ઉતારો રામ. ઉંચી. ૪

* * *

(૧૩)

કાયાનો ઘડનારો ઘટમાંય, હરિવર કોઈથી જાણ્યો નવ જાય. કાયા.
 તીખું ને તૂંકું જાણનારું, એક ચામડું મુખમાંયજી;
 હોઠ છેટા હોય તોય, એક શબ્દ ના બોલાયજી. કાયા. ૧
 તરસ લાગે તરફડે, ને કોણ ભૂખ્યું થાયજી;
 શાસ લ્યો નહીં એક પળ તો, ભીતર કોણ મૂંજાયજી. કાયા. ૨
 કાનમાં કહો કોણ બેઠું, શબ્દ સાંભળી જાયજી;
 ગાનારાને શાન ન મળો, કોણ ગળામાં ગાયજી. કાયા. ૩
 શાસ રહે છે ચાલતો, કહો કોણ ઉંઘી જાયજી;
 આંખ નીરખે બ્રહ્માંડ આખું, જોનારો જોયો નવ જાયજી. કાયા. ૪
 ક્યાંથી આવ્યો ક્યાં વસ્યો, પાછો ક્યાં ઉડીને સંતાયજી;
 કાગ છેવટ સરવાળામાં, એ મુનિજન મૂંજાયજી. કાયા. ૫

* * *

જતી હતી હું વાટમાં, સદગુરુ મળ્યા સાથમાં;
શુદ્ધ ચારિત્ર જોઈ હું તો, થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૧

નીચી નજરે ચાલતાં, પહેલું મહાક્રત પાળતાં;
ધર્યા સમિતિ જોઈ, હું તો થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૨

અમૃત વચનો બોલતાં, શાંત રસમાં ઝૂલતાં;
પ્રેમમૂર્તિ જોઈ, હું તો થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૩

પંચ મહાક્રત પાળતાં, અંતરને અજવાળતાં;
શુદ્ધ જીવન જોઈને, હું તો થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૪

સંસારી સંગ છોડતાં, સ્વરૂપમાં મન જોડતાં;
નિઃસંગ ભાવ જોઈ, હું તો થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૫

દેહભાવને ભૂલતાં, આત્મભાવમાં ડોલતાં;
એવા પ્રતાપી જોઈ, હું તો થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૬

શુદ્ધ ચારિત્ર પાળતાં, આત્મ ભાવના ભાવતાં;
એવા મુનિશ્રીને જોઈ, હું તો થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૭

પાંચ સમિતિ પાળતાં, ગણ ગુપ્તિ ધારતાં;
શુદ્ધ સંયમ જોઈ, હું તો થંભી ગઈ થંભી ગઈ. જતી. ૮

અંતર સંયમ પાળતાં, મહાવીર પંથે ચાલતાં;
રાજ્યંદ્ર પ્રભુ જોઈ, હું તો જાગી ગઈ જાગી ગઈ. જતી. ૯

વંદના સ્વીકારજો, રાજ્યંદ્ર પ્રભુજી તારજો;
તારક પ્રભુને જોઈ, હું શરણો ગઈ શરણો ગઈ. જતી. ૧૦

* * *

(૧૫)

જનમ તેરા બાતોં હી બીત ગયો, તૂને કબહું ન કૃષા કહ્યો.

પાંચ બરસકા ભોલાભાલા, અબ તો બીસ ભયો;

મકર પચીસી માયા કારણ, દેશ વિદેશ ગયો. તૂ ૧

તીસ બરસકી અબ મતિ ઉપજી, લોખ બઢે નિત નયો;

માયા કોડી લાખ કરોડી, અજહું ન તૃતી ભયો. તૂ ૨

વૃદ્ધ ભયો તથ આલસ ઉપજી, કફ નિત કંઠ રહ્યો;

સંત સંગતિ કબહું ન કીની, વિરથા જનમ ગયો. તૂ ૩

યે સંસાર મતલબકા લોભી, ઝૂઠા ઠાઈ રચ્યો;

કહત કબીર સમજ મન મૂરખ, તૂ કયોં ભૂલ ગયો. તૂ ૪

* * *

(૧૬)

જ્યોતસે જ્યોત જગાઓ સદ્ગુરુ, જ્યોતસે જ્યોત જગાઓ;

મેરા અંતર તિમિર મિટાઓ સદ્ગુરુ, જ્યોત સે જ્યોત જગાઓ.

હે યોગોશ્વર હે જ્ઞાનેશ્વર, હે સર્વેશ્વર હે પરમેશ્વર;

નિજ કૃપા વરસાઓ. સદ્ગુરુ ૧

હમ બાલક તેરે દ્વારપે આયે, મંગલ દરશ દિખાઓ. સદ્ગુરુ ૨

શિશ ઝૂકાએ કરી તેરી આરતી, પ્રેમ સુધા બરસાઓ. સદ્ગુરુ ૩

અંતરમે યુગ યુગસે સોઈ, ચિત શક્તિયાં જગાઓ. સદ્ગુરુ ૪

સાચી જ્યોત જગે હદ્યમે, સોહમુ નાદ જગાઓ. સદ્ગુરુ ૫

જીવન મુક્તાનંદ અવિનાશી ચરન શરન લગાઓ. સદ્ગુરુ ૬

* * *

તારાં નયણે અમીરસ જરતાં રે, અમી જરતાં રે;

તમે છાંટો રે કૃપાળુ, અમી છાંટણાં.

અમીરસ તારા ગંગા જમના ને, ન્હાતાં પાવન કરનારા;

એ તો સ્વર્ગ તણાં સુખ આપતાં રે, દુઃખ કાપતાં રે. તમે. ૧

અમીરસ તારા માં ના દૂધદિયાની, વહેતી અમૃતની ધારા;

એવા અમૃતનાં પાન કરાવતાં રે, મને ભાવતાં રે. તમે. ૨

અમીરસ તારા પાન કર્યેથી, થાય કંચનવળી કાયા;

એ તો ત્રિવિધના તાપને હરતાં રે, ભય ભાંગતાં રે. તમે. ૩

અમીરસ તારા ચોરાસી લક્ષના, ફેરાને ટાળવાવાળા;

મારાં જન્મ-મરણ દુઃખ કાપતાં રે, સુખ આપતાં રે. તમે. ૪

અમીરસ તારા ભક્તજનાને, ખોળે રમાડી પાયા;

એવા અમીરસ આશિષ આપજો રે, તમે તારજો રે. તમે. ૫

* * *

પતિ પરમકૃપાળુ મારા રે, અવિનાશી સુખ દેનારા રે;
તેને નિત્યે રાજુ કરવા રે, તેની જ કૃપાને વરવા રે. પતિ. ૧

આ જીવન હવેનું ગાળું રે, ભવ ભણી હવે ના ભાળું રે;
એવો નિશ્ચય કરી મનમાં રે, મૂકું તેને વર્તનમાં રે. પતિ. ૨

તેની જ વાતો ઉચ્ચારું રે, મનમાં તેને જ વિચારું રે;
તેને જ સદા સંભારું રે, તેના પ્રતિ પ્રેમ વધારું રે. પતિ. ૩

પૂછું તો તેની જ વાતો રે, જાવા દઉં પર પંચાતો રે;
તેમાં જ કરું તત્પરતા રે, ના રાખું ભાવો ફરતા રે. પતિ. ૪

તેની આજાના નિત પાળું રે, ક્ષણ ક્ષણ મંત્રે મન વાળું રે;
બીજું ના ઈચ્છાનું કંઈ રે, એ અચળ કરું ઉર માંહી રે. પતિ. ૫

બહુ કાળ થકી આ ઘડિયો રે, જીવ નરક નિગોટે પડિયો રે;
હવે પરમકૃપાળુ જડિયો રે, ચિંતામણિ હાથે ચઢિયો રે. પતિ. ૬

તો હવે ઊંઘાપ છે શાની રે, પુરુષાર્થ માત્ર કરવાની રે;
તે કરવા મંડી પડવું રે, મુક્તિ સોપાને ચઢવું રે. પતિ. ૭

શું કરવા કાજે આવ્યો રે, ને શામાં કાળ ગુમાવ્યો રે;
શું કરી રહ્યો છું આજે રે, એ નિત્ય તપાસું સાંજે રે. પતિ. ૮

આ નીરસ છે સંસાર રે, એમ જાની કરે પોકાર રે;
તો તેમાં ચિત ન રાખું રે, એક જ ભક્તિરસ ચાખું રે. પતિ. ૯

રહેતાં પણ બીજે કામે રે, સીતા મન રમતું રામે રે;
તેમ પરમકૃપાળુ શરણો રે, રહી કરું લીનતા સ્મરણો રે. પતિ. ૧૦

* * *

પરકમ્મા કરીને લાગું પાય રે, સદ્ગુરુજી મારા,
તમો મણ્યાથી મહા સુખ થાય રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૧

ભટકી ભટકીને આવ્યો શરષો રે, સદ્ગુરુજી મારા;
રાખો તમારે ચરષો રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૨

દીનબંધુ દીન પ્રતિપાણ રે, સદ્ગુરુજી મારા;
હું છું અજ્ઞાની નાનું બાળ રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૩

નજરો કરો તો લીલા નીરખું રે, સદ્ગુરુજી મારા;
હદ્યકમળમાં ઘણું હરખું રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૪

માયાના બંધથી છોડાવો રે, સદ્ગુરુજી મારા;
ભક્તિના ભેદ બતાવો રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૫

ત્રિવિધ તાપ શમાવો રે, સદ્ગુરુજી મારા;
ભવસાગર પાર ઉતારો રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૬

તૃષ્ણાના પૂરમાં તણાયો રે, સદ્ગુરુજી મારા;
બૂડતાં બાંય મારી ગ્રાહો રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૭

કામી કોધી ને લોભી જાણી રે, સદ્ગુરુજી મારા;
દાસ સર્વને લેજો તારી રે, વિશ્વંભર વા'લા. ૮

* * *

જાગીને જોઉં તો જગત દીસે નહીં,
બિંધમાં અટપટા ભોગ ભાસે;
ચિતા ચૈતન્ય વિલાસ તરૂપ છે,
બ્રહ્મ લટકાં કરે બ્રહ્મ પાસે. જાગી. ૧

પંચ મહાભૂત પરિબ્રહ્મ વિષે ઉપજ્યાં,
અણુ અણુ માંદી રહ્યા રે વળગી;
કૂલ ને ફળ તે તો વૃક્ષનાં જાણવાં,
થડ થકી ડાળ તે નહિ રે અળગી. જાગી. ૨

વેદ તો એમ વદે, શ્રુતિ-સ્મૃતિ શાખ દે,
કનક કુંડળ વિષે ભેદ નોયે;
ધાર ધડચા પછી, નામ રૂપ જૂજવાં,
અંતે તો હેમનું હેમ હોયે. જાગી. ૩

જીવ ને શિવ તો, આપ ઈરચાએ થયા,
રચી પરપંચ ચૌદ લોક કીધા;
ભાડો નરસેંયો એ, તે જ તું, તે જ તું,
એને સમર્યાથી કંઈ સંત સીધ્યાં. જાગી. ૪

* * *

है आंख वो जो श्याम का दरशन किया करे,
है शिश वो जो प्रभु चरन में वंदन किया करे;
बेकार वो मुख है जो रहे व्यर्थ बातो में,
मुख वो है जो हरिनामका सुभिरन किया करे. १

हीरे मोती

हीरे मोती से नहीं शोभा है हाथकी,
है हाथ जो भगवान का पूजन किया करे;
मरकर भी अमर नाम हैं उस ज्वका जग में,
प्रभु प्रेम में बलिदान जो ज्वन किया करे. २

ऐसी लागी लगन भीरां हो गई मगन,
वो तो गली गली हरि गुन गाने लगी;
महलोंमें पली बनके जोगन चली,
भीरां रानी दीवानी कहाने लगी. वो ३

कोई रोके नहीं कोई टोके नहीं,
भीरां गोविंद गोपाल गाने लगी;
जैठी संतनके संग रंगी मोहनके रंग,
भीरां प्रेमी प्रीतमको मनाने लगी वो ४

राष्ट्राने विष दिया मानो अमृत पिया,
भीरां सागरमें सरिता समाने लगी;
दुःख लाखों सहे मुखसे गोविंद कहे,
भीरां गोविंद गोपाल गाने लगी. वो ५

* * *

(२२)

ચદરિયા જીની રે બીની, કે રામ નામ રસત્તીની.
 અષ્ટ કમલકા ચરખા બનાયા, પાંચ તત્ત્વકી પૂની;
 નવ દસ માસ બુનનકો લાગે, મૂરખ મૈલી કીની. ચદરિયા ૧
 જબ મોરી ચાદર બન ઘર આઈ, રંગરેજકો દીની;
 એસા રંગ રંગા રંગરેજને, લાલો લાલ કર દીની. ચદરિયા ૨
 ચાદર ઓઢ શંકા મત કરીઓ, દો દિન તુમકો દીની;
 મૂરખ લોગ ભેદ નહીં જાને, દિન દિન મૈલી કીની. ચદરિયા ૩
 છુંવ પ્રહૃલાદ સુદામાને ઓઢી, શુકદેવને નિર્મલ કીની;
 દાસ કબીરને એસી ઓઢી, જ્યું કી ત્યું ઘર દીની. ચદરિયા ૪

* * *

(૨૩)

તેરા રાજજી કરેંગે બેડા પાર, ઉદાસી મન કાહેકો કરે;
 કાહેકો ડરે રે કાહેકો ડરે, તેરા. ૧
 નૈયા તેરી રાજ હવાલે, લહર લહર હરિ આપ સંભાલે;
 હરિ આપ હી ઉઠાવે તેરા ભાર. ઉદાસી. ૨
 કાબૂમે મજધાર ઉસીકે, હાથોમે પતવાર ઉસીકે;
 તેરી હાર ભી નહીં હૈ તેરી હાર. ઉદાસી. ૩
 સહજ કિનારા મિલ જાયેગા, પરમ સહારા મિલ જાયેગા;
 તોરી સોંપકે તો દેખ ઈકબાર. ઉદાસી. ૪
 તું નિર્દોષ તુઝે કચા ડર હૈ, પગ પગ પર સાથી ઈશ્વર હૈ;
 જરા ભાવનાસે કીજિઓ પુકાર. ફુપાળુદેવ....

* * *

ગુરુ ધેર આવ્યા તે દિવાળી, રહું રે મારા નાથને નિત્ય નિહાળી. ગુરુ ૧
શ્રી સહજાત્મ સ્વરૂપ ધ્યાવું, શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વામીના ગુણ ગાઉ;
શ્રીમદ્ સદ્ગુરુ ૫૬ શિર નામું ગુરુ ૧

સખી રે આજ આનંદની હેલી, વાલાને વધાવું હું વહેલી પહેલી;
ફિકું રે હું તો ધરમાં ધેલી ધેલી. ગુરુ ૨

પ્રભુજીએ પ્રીત પૂરવની પાળી, હેતે ધેર આવ્યા હાલી ચાલી;
લાગી રે મને ગુરુપદશું તાળી. ગુરુ ૩

પ્રીતલડીના બાંધા પ્રભુજી આવ્યા, સુખડાં મારાં સ્વરૂપ તણાં લાવ્યા;
મહાપ્રભુ મારાં મનડામાં ભાવ્યાં. ગુરુ ૪

કૃપાળુની કીકી કામણગારી, તેમાં સખી સુરતા સમાઈ મારી;
લીધું રે મેં તો નિજ ૫૬ સંભારી. ગુરુ ૫

વાલાજીનાં વાલાં લાગે વેણાં, સ્વરૂપ જોઈ ઠરે મારાં નેણાં;
ભાગ્યાં રે મારાં ભવભવનાં મેણાં. ગુરુ ૬

યોગેશ્વરના યોગબળે ચાલી, વિજાતિ વૃત્તિ સર્વ વાળી;
સ્વજાતિની પ્રવહે પ્રણાલી. ગુરુ ૭

દીવલડા તો દિલમાં અજવાણ્યા, પરમગુરુ પોતામાં ભાણ્યા;
ગયા દિન દાસ તણાં વાણ્યા. ગુરુ ૮

પ્રભુપદ પ્રીતિ પ્રતીતિ વાધી, આત્માર્થે આજા આરાધી;
સમ્યક્ રત્નગ્રણની એકતા સાધી. ગુરુ ૯

* * *

(૨૫)

જાઓ જાઓ મેઘરાજ રાયચંદાને ધામ,
જઈને કહેજો કે માધવીએ મોકલ્યા પ્રણામ. જાઓ.
મુખું જોવાને જંખે છે પ્રાણ મળવા આવોને ચતુર સુજ્ઞાણ;
વિનતી કરી કરી થાકી રીજે નહીં મારો રામ. જાઓ. ૧
જીવનદોરીપણે પણ ઘટતી જાય, તમને મળવાની આશા વધતી જાય;
દીધું વચન સંભારી આવો મન વિશરામ. જાઓ. ૨
કોઈ કહેતું કે ધીરજ ધારી રાખ, દરશન કરવા અધીરી થઈ છે આંખ;
તારી ધેલછામાં રંગી દીધું જીવન તમામ. જાઓ. ૩
અલખવાસી! તારા ઘોડલા પલાણ, તારે પગલે બિછાવી દઉ પ્રાણ;
આતમ અરપણ કરી દઉ હદ્યાભિરામ. જાઓ. ૪
મુખું જોઈને શીતળ થાશે આંખ, જ્યોતિ થાશે રોમે રોમે લાખ લાખ;
સુરતા તુજમાં સમાશે. પરને કરી રામ રામ. જાઓ. ૫

* * *

(૨૬)

મન લાગો મેરો યાર ફીરીમે.
જો સુખ પાવો રામભજનમે, સો સુખ નાહીં અમીરીમે;
ભલા બુરા સબકા સુનિ લીજૈ, કર ગુજરાન ગરીબીમે. મન. ૧
પ્રેમનગરમે રહની હમારી, ભલિ બની આઈ સભૂરીમે;
હાથમે ઝૂંડી, બગલમે સોટા ચારો દિસિ જાગીરીમે. મન. ૨
આખિર યહ તન ખાક મિલેગા, કહા ફિરત મગરૂરીમે;
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધો, સાહિબ મિલે સભૂરીમે. મન. ૩

* * *

(૨૭)

જીવનની આ પળ અડામોલ, તારા અંતરપટને ખોલ;
 એક વાર તો પ્રેમથી બોલ, સહજાત્મસવરૂપ પરમગુરુ;
 શાસ્ત્રો કહે છે વગાડી ઢોલ, મરતાં પહેલાં બાંધી છોડ; એક વાર ..૧
 ઈશ્વર કેરી આ માયાને, તું પોતાની માને છે,
 તારા દિલમાં જીમેલી એ, ભાંતિ તુજને બાંધે છે;
 ભલે કમાઈ લે લાખ કરોડ, ખોટી તારી દોડાદોડ, એક વાર ..૨
 ઘર મારાથી ના છૂટે, એ ખોટું તારું બહાનું છે,
 બાપદાદા જ્યાં વસી ગયા, એ એક મુસાફરખાનું છે;
 રાગ-દ્વેષના બંધન છોડ, પુણ્ય તણું ભાતું (નાતું) તું જોડ, એક વાર ..૩
 ભૂલ થયેલી સુધારી લે, એ જ ખરો માનવ છે,
 હારી બાળ જીતી લે, એમાં તારું ડહાપણ છે;
 આપી આવ્યો પ્રભુને કોલ, ભક્તિરસમાં હૈયું જબોળ; એક વાર ..૪
 સત્સંગના સંગીત મહીં, તું હરિનાં ગુણલાં ગાતો જા,
 અવસર આવ્યો ફરી ન આવે, સાચો માનવ બનતો (થાતો)જા; એક વાર ..૫

* * *

(૨૮)

સત્સંગનો રસ ચાખ, પ્રાણી તું સત્સંગનો રસ ચાખ.
 પ્રથમ લાગે તીખો ને કડવો, પછી આંબા કેરી શાખ. પ્રાણી.. ૧
 આ રે કાયાનો ગર્વ ન કીજે, અંતે થવાની છે ખાખ. પ્રાણી.. ૨
 હસ્તી ને ઘોડા, માલ ખજાના, કોઈ ન આવે સાથ. પ્રાણી.. ૩
 સત્સંગથી બે ઘડીમાં મુક્તિ, વેદ પૂરે છે સાખ. પ્રાણી.. ૪
 બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, હરિચરણે ચિત્ત રાખ. પ્રાણી.. ૫

* * *

(२९)

प्रभुज ! तुम यंदन हम पानी,
जाकी अंग अंग बास समानी. प्रभुज. १

प्रभुज, तुम धन बन हम मोरा,
जैसे चितवत चंद्र चकोरा. प्रभुज. २

प्रभुज, तुम दीपक हम बाती,
जाकी ज्योति वरै दिन राती. प्रभुज. ३

प्रभुज, तुम मोती हम धागा,
जैसे सोनहि मिलत सुहागा. प्रभुज. ४

प्रभुज, तुम स्वामी हम दासा,
ऐसी भक्ति करै रैदासा. प्रभुज. ५

* * *

(३०)

भजनमें होत आनंद आनंद,
बरसत शब्द अभीके बादल, भींजत है कोई संत भजन. १

अग्रबास जहं तत्त्वकी नहियां, मानो अठारह गंग;
करी स्नान मगन है बेठे, यद्व शब्दको रंग भजन. २

रोम रोम अभिअंत भींजे, पारस परसत अंग;
गहो निज नाम ग्रास तन नाहिं, साहब है तेरे संग. भजन. ३

पीवत नामरस यहै न सुधारस, यूवत अभीकी गंग;
सो हंसा सत लोक सिधावे, निर्मल पाको अंग भजन. ४

श्वास चार रथ्यो है साहेब, जहां नहि माया मोहंग;
कहे कबीर सुनो भाई साधो, जपो सोहंग. भजन. ५

* * *

(३१)

प्रेमी आवो रे, प्रेम सुधारस पीवा.
 अगाध जगमां मोती माटे, ज्यम पेसे मरज्जवा;
 जगहण ज्योति प्रकट प्रभु, दीसे रोम रोम दीवा. प्रेमी १
 अंतरज्ञमी सहुमां व्यापक, अंतरमां ओणभाशे;
 जडता जाण जन्मनी जाशे, पातक पले थाशे. प्रेमी २
 रागादिक जे दोष होय, ते भक्तिभावथी भागे;
 ईश्वरनी रथना देखीने, उत्र ज्ञान गुण जागे. प्रेमी ३
 जप तप जोग जाग ब्रत तीरथ, पंच देवनी सेवा;
 तेजो तो कांठि प्रभु नव रीझे, प्रेम लक्षणा जेवा. प्रेमी ४
 सहु शशगार सुंदरी पहेरे, पशु होय कुलक्षण जेने.
 साचा स्नेह विना को' काणे, कंथ नहीं वश तेने. प्रेमी ५
 अंतरलक्ष-प्रेम प्रभु साथे, एक पलक नव भूले;
 जन छोटम ते साची वनिता, स्वामी संग झूले. प्रेमी ६

* * *

(३२)

साधो मनका मान त्यागो,
 काम, कोध संगत दुर्जनकी, ताते अहनिस भागो. साधो १
 सुख हुःभ दोनों सम करि जाने, और मान अपमाना;
 हर्ष शोक ते रहे अनीता, तिन जग तत्व पिछाना. साधो २
 अस्तुति निंदा दोउ त्यागे, खोजे पद निरवाना;
 जन नानक यह खेल कठिन है, कोउ गुरुमुख जाना. साधो ३

* * *

(33)

ભોળી રે ભરવાડણ હરિને વેચવાને ચાલી રે;
 ગિરિવરધારીને ઉપાડી મટુકીમાં ઘાલી રે. ભોળી. ૧
 શેરીએ શેરીએ સાઈ પાડે, કોઈને લેવા મુરારી રે;
 નાથ અનાથનો વેચે ચૌટા વચ્ચે, આહીર નારી રે. ભોળી. ૨
 બ્રજનારી પૂછે શું છે માંહી, મધુર મોરલી વાગી રે;
 મટુકી ઉતારીને જોતાં, મૂર્ખાં સૌને લાગી રે. ભોળી. ૩
 બ્રહ્માદિક ઈદ્રાદિક સરખા, કૌતુક ઉભા પેખે રે;
 ચૌદ લોકમાં ન માય તે, મટુકીમાં બેઠેલા દેખે રે. ભોળી. ૪
 ભક્તજનોના ભાગ્યે બ્રજમાં, પ્રગટ્યા અંતરજામી રે;
 દાસલડાને લાડ લડાવે, નરસૈંયાનો સ્વામી રે. ભોળી. ૫

* * *

(34)

નૈયા ગુકાવી મેં તો જોજે દૂબી જાય ના,
 ઝાંખો ઝાંખો દીવો મારો જોજે રે બુગાય ના.
 સ્વાર્થનું સંગીત ચારેકોર ગુંજે,
 દુનિયામાં કોઈનું કોઈ નથી આજે,
 તનનો તંબૂરો મારો બેસૂરો થાય ના. ઝાંખો. ૧
 પાપ અને પુષ્પના ભેદ રે લુલાતાં,
 રાગ અને દેખ આજે ઘટ ઘટ ઘૂંટાતાં;
 જોજે આ જીવતરમાં જેર પ્રસરાય ના. ઝાંખો. ૨
 શ્રદ્ધાના દીવડાને જલતો જ રાખજે,
 નિશાદિન સ્નેહ કેરું તેલ એમાં પૂરજે;
 મનના મંદિરિયે મારે અંધારાં થાય ના. ઝાંખો. ૩

* * *

(३५)

મન ઝૂલા ઝૂલા ફિરે જગતમે, કેસા નાતા રે.

માતા કહે યહ પૂત હમારો, બહેન કહે વીર મેરો;
ભાઈ કહે યહ ભુજા હમારી, નારી કહે નર મેરા રે. મન. ૧

પેટ પકરકે માતા રોયે, બાંહ પકરકે ભાઈ; .
લપટ લપટકે તિરિયા રોયે, હંસ અકેલા જાઈ. મન. ૨

ચાર ગજુ ચરગજુ મંગાઈ, ચડચો કાષ્ટકી ઘોડી;
ચારોં કોને આગ લગા દી, ઝૂંક દીયો જૈસે હોરી. મન. ૩

હાડ જરે જુએ લાકડી ઓર, કેસ જરે જુએ ઘાંસા;
સોને જૈસી જરી ગઈ કાયા, કૌંઠ ન આયો પાસા રે. મન. ૪

જબ તક જીયે માતા રોયે, બહેન રોયે દશ માસા;
તેરા દિવસ તક તિરિયા રોયે, ફિર કરે ઘર વાસા રે. મન. ૫

ઘરકી સ્વી ઢૂંઢન લાગી, ઢૂંઢ ફિરી ચહું દિશા રે;
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધો, ઝૂઠી જગકી આશા રે. મન. ૬

* * *

મને વાલા શ્રી રાજ એવા, ગોપીજનને જિરિધર જેવા. મને.

જેવો ચન્દ્ર ચકોરીને લાગે છે ખારો,
 જેવો દીપક પતંગિયાને છે પ્રાણ ખારો;
 જેવું ઝૂરે છે મીન જળના વિયોગમાં,
 મારો જીવ ઝૂરે છે એવો તમારા વિના;
 જેવું ઝૂરે છે બાળક માતા વિના,
 મારો જીવ ઝૂરે પ્રભુ તમારા વિના;
 મને વાલા થાઓ શ્રી રાજ એવા, જાનકીને રધુરાય જેવા. મને. ૧

જેવું ચાતક રીજે સ્વાતિ બિંદુ થકી,
 મારું હૈયું રીજે રાજ સિંહુ થકી;
 જેવી ચંદાને જોઈ કુમુદિની ખીલે,
 મારો આતમ તમારાં સ્વરૂપે જીલે;
 જેવી ગંગા સમાઈ જઈ સાગર મહીં,
 મારી પ્રીતિ વહો તમારા ચરણો મહીં;
 મને વાલા થાઓ શ્રી રાજ એવા, લધુરાજને શ્રી રાયચન્દ્ર જેવા. મને. ૨

જેવી મુરલી સુણે શ્યામની રાધિકા,
 એવી પ્રેમે જીલું શ્રી રાજ વચનસુધા;
 જેવા મુનિ શાંત રહેતા સ્વરૂપ મહીં,
 મારું મન શાંત હો તમારા રૂપ મહીં;
 વહાલી તમને સ્વરૂપ સમાધિ પ્રભુ !
 એવી વહાલપ થકી તમારા ચરણો રહું;
 મને વાલા થાઓ શ્રી રાજ એવા, ગૌતમને શ્રી મહાવીર જેવા. મને. ૩

* * *

(37)

મનો બુદ્ધિ અહંકાર ચિત્તાનિ નાહં,
ન ચ શ્રોત્ર જિલ્હે ન ચ પ્રાણ નેત્રે;
ન ચ વ્યોમ ભૂમિ ન તેજો ન વાયુઃ,
ચિદાનંદ રૂપઃ શિવોડહમ્ શિવોડહમ્. ૧

ન વા પ્રાણ સંજો ન વૈ પંચ વાયુ,
ન વા સપ્ત ધાતુ ન વા પંચ કોશઃ;
ન વાક્યપાણી પાદૌ ન ચૌપસ્થ પાયુ,
ચિદાનંદ રૂપઃ શિવોડહમ્ શિવોડહમ્. ૨

ન મે રાગદ્રેષો ન મે લોભમોહૌ,
મદો નૈવ મે નૈવ માત્સર્ય ભાવઃ;
ન ધર્મો ન ચાર્થો ન કામો ન મોક્ષઃ,
ચિદાનંદ રૂપઃ શિવોડહમ્ શિવોડહમ્. ૩

ન પુષ્યં ન પાયં ન સૌખ્યં ન દુઃખં,
ન મંત્રો ન તીર્થો ન વેદો ન યજાઃ;
અહં ભોજનં નૈવ ભોજયં ન ભોક્તા,
ચિદાનંદ રૂપઃ શિવોડહમ્ શિવોડહમ્. ૪

ન મે મૃત્યુશંકા ન મે જાતિભેદઃ,
પિતા નૈવ મે નૈવ માતા ન જામ;
ન બંધુર્ મિત્રં ગુરુ નૈવ શિષ્યઃ,
ચિદાનંદ રૂપઃ શિવોડહમ્ શિવોડહમ્. ૫

અહં નિર્વિકલ્પો નિરાકારરૂપો,
વિભૂત્યાપ્ત સર્વગ સર્વન્દ્રયાણાં;
સદા મે સમત્વં ન મુક્તિર્ન બંધઃ,
ચિદાનંદ રૂપઃ શિવોડહમ્ શિવોડહમ્. ૬

* * *

(૩૮)

મંદિરે પધારો સ્વામી સલૂષા !

તમારા વિના નાથ ક્યાયે ગમે ના. મંદિરે.

અંતરની વાતો આંસુ કહે છે,

કૃપાળુ ! હવે જાણું તલસાવશો મા. મંદિરે. ૧

સ્મરણ જન્મ જૂનાં સ્મૃતિ માંડી આવે,

નયન શોધતાં તમને પ્રભુ આર્તભાવે,

કે મુખ પરથી દણ્ણિ હટાવી હટે ના. મંદિરે. ૨

હરખાતી પળ પળ પ્રભુ તમને જોઈ,

હવે દિન વિરહમાં વીતે રોઈ રોઈ,

વિજોગનું દુઃખ આવું કોઈને હશો ના. મંદિરે. ૩

તમે જઈ વસ્યા સ્વામી સ્વરૂપમહેલમાં,

રઝળતી હું રહી આ સંસારરણમાં,

હવે નાથ અંતરથી અળગા થશો મા. મંદિરે. ૪

પ્રભુ, મુજને તારો ! ઉગારો ! ઉગારો !

મૂકી મસ્તકે હાથ ઘોને સહારો,

ક્ષમાવંતને જાણું કહેવું ઘટે ના. મંદિરે. ૫

અંતરની જ્યોતિ પ્રગટાવી જાઓ,

મનોહર મુખદું દરશાવી જાઓ,

અમી આતમનાં ધલકાવી જાઓ,

દિલાસાથી દિલનું દુઃખ જશે ના. મંદિરે. ૬

* * *

(३९)

मेरा सत् चित् आनंदरूप, कोई कोई जाने रे. मेरा.
 द्वैत वचनका में हूं सच्चा, मन-वाणीका में हूं द्रष्टा;
 मैं हूं साक्षी रूप. कोई. १
 पंचकोषमें मैं हूं न्यारा, तीन अवस्थासे भी न्यारा;
 अनुभव सिद्ध अनूप. कोई. २
 जन्म-मरण मेरा धर्म नहीं है, पाप-पुण्य कुछ कर्म नहीं है;
 अज निर्लेपी अरुप. कोई. ३
 सूर्य-चंद्रमें तेज मेरा है, अग्निमें भी ओज मेरा है;
 मैं अद्वैत स्वरूप. कोई. ४
 तीन लोकका मैं हूं स्वामी, घट घट व्यापक अंतरयामी;
 ज्याँ मालामें सूत. कोई. ५
 राजेश्वर निज रूप पिछानो, ज्ञव ब्रह्ममें भेद न मानो;
 मैं हूं ब्रह्म स्वरूप. कोई. ६

* * *

(४०)

म्हारे जन्म मरणरा साथी, थाने नहि बिसरुं दिन-राती.
 थां देख्यां बिन कल न पडत है, ज्ञात मेरी छाती;
 उंची यढ यढ पंथ निहारुं रोय रोय अंभियां राती. म्हारे. १
 यो संसार सकल जग जूठो जूठा कुलरा न्याती;
 दोउ कर जोऽया अरज करुं छुं, सुष लीज्या मारी भाती. म्हारे. २
 यो मन मेरो बडो हरामी, जयुं मदमातो हाथी;
 सत्गुरु हाथ धर्यो सिर उपर, आकुस है समजाती. म्हारे. ३
 पल पल पीवको रूप निहारुं, निरभ निरभ सुख पाती;
 भीरां के प्रभु गिरिधर नागर, हरियरणां चित राती. म्हारे. ४

* * *

(४१)

राज रंगभीना मारे मंटिरे पधारो,
हेयाना हेते तमने दुँ आवकारो. मंटिरे०
जनमो जनमथी झूरे छे चेतना,
क्यां सुधी देशो ठाला विरह वेदना,
सुष्णवाने झंझुं मीठो बोल तमारो. मंटिरे. १
भषाकारा वागे जाणे आवे राज नमणा,
जगीने जोउं तो छेतरती भ्रमणा,
भ्रमणानो परदो तोडी, घोने सहारो. मंटिरे. २
वसती जे तम हेये अतिशय कुण्डा,
मुझुं बतावो मारा समજु सलूणा,
विरही हृदयनी विनंती स्वीकारो. मंटिरे. ३

* * *

(४२)

शुं शोधे सजनी ? तारुं अंतर जोने उघाडी;
तने शुं समजावे दाडी-दाडी रे. शुं शोधे ? शुं. १
गुरुगम कुंची करमां लईने, उघडे अज्ञान ताणुं;
आशाचकनी उपर जोतां, त्यां थाशे अज्वाणुं रे. शुं. २
निर्मण नूर निरंतर वरसे, महा मनोहर मोती;
अनहट नाद अहोनिश बाजे, झणहण दरसे ज्योति रे. शुं. ३
ओम्मकार नाद अहोनिश थाये, चिदानंद निधिमांथी;
सोहम् प्रकाश करे रग रगमां, गुरु विना ए गम क्यांथी रे. शुं. ४
तेह प्रकाशथी तुजने जडशे, सुंदर स्वरूप तारुं;
छोटम तेनो कर्ता जाणे, तो उपजे सुख सारुं रे. शुं. ५

* * *

(४३)

રોમે રોમે હું તારી થતી જાઉ છું
તારા પ્રેમમાં કૃપાળું ભીજાઉ છું. રોમે૦
હવે પરવડે નહીં રહેવાનું તારાથી દૂર,
તારે રહેવાનું હૈયામાં હજરાહજૂર,
તારાં સ્મરણોમાં ખોવાતી જાઉ છું. તારાં ૧
હવે જોકું ના જગમાં હું-નાતો કોઈથી,
મને વ્હાલો તું વ્હાલો તું વ્હાલો સૌથી,
તારી નજર્યુમાં નજરાતી જાઉ છું. તારાં ૨
હવે શરષું દીધું છે તો સત્ત રાખજે,
પતિત્રતાની ભક્તિની પત રાખજે,
હું તો રાજ તારી દાસી કહેવાઉ છું. તારાં ૩
વીતરાગ તારા થકી હું સોહાઉ છું,
હે રાજ ! તારા થકી હું સોહાઉ છું. તારાં ૪

* * *

(૪૪)

સાંસ સાંસ મેં સુભિરન કરકે; બાર બાર બલિ જાઉ,
તુમ બિન મેરો કોઈ ન ભગવન् જિસકો મેં અપનાઉ. સાંસ સાંસ મેં ૧
ઉઠત બેઠત તુમ્હી આરાધું, આઠ પહેર ગુન ગાઉ;
ॐ અં અં કી મધુર ધ્વનિ મેં અંતર હી ખો જાઉ. સાંસ સાંસ મેં ૨
તુમ ઠાકુર તુમ સાહિબ મેરે, તુમ્હરે હુકમ ચલાઉ;
હે ભગવન् ! મેં તેરો તેરો ચરણ-શરણ સુખ પાઉ. સાંસ સાંસ મેં ૩

* * *

(૪૫)

લાગો છો ઘારા ઘારા કૃપાળુદેવ લાગો છો ઘારા ઘારા;

જીવનપ્રાણ અમારા કૃપાળુદેવ લાગો. ૧

કોટિ સૂરજનું તેજ ભર્યું આપમાં,

અંતરનું તમ ટાળનારા કૃપાળુદેવ. લાગો. ૨

અનંત ચંદ્રની શીતળતા આપમાં,

તપતાં હૈયાંને ઠારનારા કૃપાળુદેવ. લાગો. ૩

ગારુડીઓના ગારુડી આપ છો,

મણિધર ડોલાવનારા કૃપાળુદેવ. લાગો. ૪

વડવાનલ સમ અતિ બળવંતા,

બ્રહ્મ-પ્રકાશ રેલનારા કૃપાળુદેવ. લાગો. ૫

સર્વ સામર્થી ઐશ્વર્ય દાખી,

નમ્રભાવે વર્તનારા કૃપાળુદેવ. લાગો. ૬

સ્વાનુભવના અખંડ ધારક,

સાધુતા શોભાવનારા કૃપાળુદેવ લાગો. ૭

પરોપકારી સંત ગુરુહરિ,

ભક્તજનોના વહાલા કૃપાળુદેવ. લાગો. ૮

* * *

વિતરાગી ! તારી માયા લાગી રે, તારી માયા લાગી.

કોણ તમે છો ? ક્યાંથી આવ્યા ? જાગો ! આતમ ઉદાસી;
નથી તમારો આ દેશ તમે છો, અલખલોકના વાસી;
સુષુપ્ત ચેતનને જાગૃત કરતી, તારી બંસરી વાગી રે. તારી. ૧

આતમ ભાવના ભાવતાં, જીવ લહે કેવળજ્ઞાન રે;
સહાત્મસ્વરૂપ પરમગુરુ, એનું ધરું એક ધ્યાન રે;
મંત્રનું અમૃત પીતાં પીતાં, મનની ભાંતિ ભાંગી રે. તારી. ૨

હૈયું મારું તે હરી લીધું, સાચી પ્રીત બતાવી;
જીવન વિરહાશ્રૂથી ભરી દે, સ્વામી ! કરુણા લાવી;
દર્શન જ્યોતિ જલાવે એવી, ભક્તિની જંમના જાગી રે. તારી. ૩

ધન્ય ભાગ્ય જેના પ્રાણમાં તારા, વિરહની જવાણા જાગે;
નિર્મોહી તારી પ્રીતમાં જૂરતાં, સહજ સમાધિ લાગે;
સાંપડયું તત્ત્વનું જેને, તુજશું તાળી લાગી રે. તારી. ૪

દાદ્યિ ઠરે જ્યાં ત્યાં તને નીરખું, લયલીન થાઉં તુજમાં;
બાહ્ય સૂદ્ધિને વીસરી જાઉં, સહેજે સમાઉં તુજમાં;
રાજેશ્વર તારાં ચરણકમળની ઉમદા બની અનુરાગી રે. તારી. ૫

* * *

(४७)

समाधिसाधन राज तारुं नाम, शांतिनुं धाम राज तारुं नाम.

छोडी सर्वे विषयानंद, रोमे रंगनुं राज रंग;
दूर थशो मोहङ्गंद, रटतां राज नाम मंत्र. १

शुद्धता विचारे ध्याउं, जपतां जपतां राज नाम.

शुद्ध स्वरूप पाउं, भजतां भजतां राज नाम. २

मौन मांडी शांति शांति, शब्दमांय छलके शांति;
प्रवृत्तिमां शांति शांति, निवृत्तिमां समाधि;
गृहवासे शांति शांति, अेकांतमां समाधि. ३

योग-भोगमां समाधि, स्थिरता स्वरूप मांडी;
पण पण ज्ञवननी समाधि, शांति राज नाम मांडी. ४

श्वासे श्वासे 'सोहं-सोहं', ज्यां ज्ञेउं त्यां 'आतम आतम';
वरीने स्वरूपानंद' पामुं सहजे सहजानंद. ५

* * *

(४८)

लिखनेवाले तू होके दयाल लिख दें,
मेरे हृदय अंदर सद्गुरु का ध्यार लिख दें;
माथे पे लिख दे ज्योति गुरुकी, नेनोमें उनका दीदार लिख दें; मेरे हृदय. १
जिह्वा पे लिख दे नाम गुरुका, कानों में शब्द जनकार लिख दें; मेरे हृदय. २
हाथों पे लिख दे सेवा गुरुकी, तन मन धन उनपे वार लिख दें; मेरे हृदय. ३
पैरों पे लिख दे ज्ञाना गुरु के द्वार, सारा ही ज्ञवन उनके साथ लिख दें; मेरे हृदय. ४
इक मत लिखना गुरु से बिघडना, याहे तू सारा संसार लिख दें. मेरे हृदय. ५

* * *

ગુરુ બિના, કેસે લાગે પાર;

નૈયા પડી મજધાર; ગુરુ બિના કેસે લાગે પાર

મૈ અપરાધી જન્મ જન્મકા, મનમે બડા વિકાર;

તુમ દાતા દુઃખ ભંજના, મેરી કરો સંવાર; ગુરુ બિના. ૧

નાનક નામ જહાજ હૈ, ચઢે સો ઊતરે પાર. ગુરુ બિના. ૨

રામ રામ રટતે રહો, જબ લગ ઘટમે પ્રાણ;

કહ્ત કબીર દ્યાલકે, ભનક પરેગી કાન. ગુરુ બિના. ૩

કબીરા હરિકે રૂઠેસે, ગુરુકી શરણી જાય;

કહે કબીર, રૂઠતે હરિ નહીં હોત સહાય. ગુરુ બિના. ૪

ગુરુ ગોવિંદ દોનો ખડે, કાકે લાગુ પાય;

બલિહારી ગુરુ આપની, જિન ગોવિંદ દિયા બતાય. ગુરુ બિના. ૫

અંતરયામી એક તુમ હો, આતમકે આધાર;

તુમ મોહે ના બિસારિયો, દીનબંધુ ભગવાન. ગુરુ બિના. ૬

* * *

शानमय हो येतन, तोहे जगका क्या काम;
मोक्ष तेरी मंजिल है, ध्रुव तेरा धाम. मोक्ष तेरी. १

पल पल की भूल, तुझे पल पल रुलाये;
भव भवमें भटकाके, हुःअ छी दिलाए,
अब सद्गुरुकी वाणीको, सुनो आत्म राम. मोक्ष तेरी. २

जगत में तेरा कोई नहीं है सहारा,
कह कर मेरा मेरा, हुःअ पाया अपारा,
फिर भी तूं करता क्यों उन्हीमें मुकाम. मोक्ष तेरी. ३

बाहर तेरा कोई नहीं है सहारा,
अति अंत भाव सबका अपारा,
फिर क्या तूं जित माना, उनसे है महान. मोक्ष तेरी. ४

येतन स्वयं सुखका निधान है,
दुःअका कारण तेरा अशान है !
में तो प्रभु सुखमय हुं ऐसा कर ध्यान. मोक्ष तेरी. ५

सोच तन के केवल पर्यायसे मल है;
हित्य अंतःस्थण सुख शाश्वत अमल है,
भव्य अंब तो आश्रय है, ध्रुवमें अविराम. मोक्ष तेरी. ६

मंजिलको पानेका हरदम यतन हो,
मुक्तरूप प्रभुका प्रतिक्षण रटण हो,
शीघ्रही भिलेगा तुझे, तुझको शाश्वत धाम. मोक्ष तेरी. ७

* * *

(५१)

जबसे घारे श्रीमद्भु आये, मेरा ज्वन बदल बदल गया;
जबसे मैंने तुझको पाया, मेरा ज्वन बदल गया.
इस तरह की जिंदगी में, मुझे बनाया घार होके
इसलिये मेरा मन तेरी छाया. मेरा ज्वन १

रात का पल भित गया है, नया सवेरा निकल आया;
इसलिये मैंने ये गीत गाया. मेरा ज्वन २

गोद में ले लो, हृष्य में रखो; अपने चरण में हमको ले लो;
सारे जगत का तूँ हीं विधाता. मेरा ज्वन ३

घारे हो तुम, निराले हो तुम, मेरी आंखों के तारे हो तुम;
अपना बनालो प्रभु अर्पित हो हम. मेरा ज्वन ४

* * *

(५२)

पायोळ मैंने राम रतन धन पायो
वस्तु अमोलिक दी मेरे सत्गुरु, किरपा कर अपनायो.
पायोळ मैंने.....

जन्म जन्मकी पूँछ पाई, जगमें सभी खोवायो.
पायोळ मैंने.....

धर्ये न झूटे, चोर न लूटे, दिन दिन बढ़त सवायो.
पायोळ मैंने.....

सत् की नाँव खेवटीया सत्गुरु, भवसागर तर आयो.
पायोळ मैंने.....

मीरां के प्रभु गिरिधर नागर, हरभ हरभ जस गायो.
पायोळ मैंने.....

* * *

(४३)

गुरुदेव मेरी नैया, उस पार लगा देना;
 अब तक तो निभाया है, आगे भी निभा लेना. गुरुदेव. १
 दल भल के साथ माया, धेरे जो मुझे आकर;
 तुम देखते न रहना, जट आकर बचा लेना. गुरुदेव. २
 संभव है जंजटो में, मैं तुमको भूल जाउँ;
 पर नाथ दया करके, मुझको न भूला देना. गुरुदेव. ३
 तुम देव मैं पूजारी, तुम ईश मैं उपासक;
 चरणों मैं पढ़ा तेरे, हे नाथ निभा लेना. गुरुदेव. ४
 गुरुदेव मेरे ध्यारे, बस ईतनी कृपा करना;
 दरबार मैं जब आउँ, तेरा दर्शन हो जाये. गुरुदेव. ५
 जो तुम हो, वहीं मैं हूँ, और मैं हूँ वहीं तुम हो;
 ये बात अगर सच है, सच करके दिखा देना. गुरुदेव. ६

* * *

(४४)

सफल हुआ है उन्हीं का ज्वन, जो तेरे चरणों मैं आ चूके हैं,
 उन्हीं की पूजा हुई है पूरण, जो तेरे चरणों मैं आ चूके हैं;
 न पाया तुझको अभीर बनके, न पाया तुझको फ्रीर बनके,
 उन्हीं को तेरा हुआ है दर्शन, जो तेरे चरणों मैं आ चूके हैं;
 जहाँ भी जिसने तुम्हे पुकारा, वहीं प्रगट हो दिया सहारा,
 कटे हैं उनके हुओं के बंधन, जो तेरे चरणों मैं आ चूके हैं;
 शरण तुम्हारी जो जन भी आते, कृपा से तेरी वे मुक्ति पाते,
 भक्ति का भंडार उन्होंने पाया, जो तेरे चरणों मैं आ चूके हैं.

* * *

(५५)

હોગા આત્મજીબાન વો દિન કબ આયેંગે,
મિટે ભરમ અજીબાન વો દિન કબ આયેંગે
સદગુરુદેવા કૃપા કરેંગે, ભવબંધન સે પાર કરેંગે;
બાલક અપના જીબ, વો દિન.... મિટે ભરમ....
ગુરુકૃપા મનઅધિકારી, ગાયે સદગુરુ મહિમા ઘારે;
તવ ચરણોં કા ધ્યાન, વો દિન.... મિટે ભરમ....
જબ જબ આના પડે જગત મેં બની રહે રહ્યિ સત્તસંગતમે;
સુભિરન હો ગુરુનામ, વો દિન.... મિટે ભરમ....
બારબાર ઈસ જગ મેં આઉં, સદગુરુદેવા ફલસુખ પાઉં,
સબકે આઉં કામ, વો દિન.... મિટે ભરમ....

* * *

(५६)

દર્શન દયો ઘનશ્યામ નાથ, મોરી અંભિયાં ઘાસી રે;
મન મંદિરકી જ્યોત જગાદો, ઘટ ઘટ વાસી રે. દર્શન દયો. ૧
મંદિર મંદિર મૂરત તેરી, ફિર ભી ન દેખી સૂરત તેરી;
યુગ બિતે ન આઈ મિલન કી પુરનમાસી રે.... દર્શન દયો. ૨
દ્વાર દયાકા જબ તૂ ખોલે, પંચમ સૂરમે ગુંગા બોલે,
અંધા દેખે લંગડા ચલકર, પહુંચે કાશી રે.... દર્શન દયો. ૩
પાની પીકર ઘ્યાસ બુજાઉં, નૈનકો કેસે સમજાઉં,
અંખ મિચૌલી અબ તો છોડો, મન કે વાસી રે... દર્શન દયો. ૪
દ્વાર ખડા તેરા મતવાલા, માંગો તુમસે હાર નિરાલા,
'નરસી' કી યહ વિનંતી સુન લો, હે ! દુઃખકે નાશી રે... દર્શન દયો. ૫

* * *

(५७)

જરાં તો ઈતના બતા દો પ્રીતમ, લગી યે કેસી લગા રહે હો,
મુજીમેં રહકર મુજીસે અપની, યે ખોજ કેસી કરા રહે હો.

હદ્ય મેં તુમ હો, તુમ્હી હો પ્રીતમ, પ્રેમ ભી તુમ હો, તુમ્હી હો પ્રેમી,
પુકારતા દિલ તુમ્હી કો ક્યોં ફિર, જબ દિલમેં તુમ સમા રહે હો.

જરા તો ઈતના.....

પ્રાણો મેં તુમ હો, તુમ્હી હો ધડકન, સૃષ્ટિ ભી તુમ હો, તુમ્હી હો નૈનન,
તુમ્હી કો પાકર, તુમ્હી કો હુંદું, જબ દિલમેં તુમ સમા રહે હો.

જરા તો ઈતના.....

ભાવ ભી તુમ હો, તુમ્હી હો રચના, સંગીત તુમ હો, તુમ્હી હો રસના,
સ્તુતિ તુમ્હારી તુમ્હી પે ગાઉં, યે લીલા કેસી દીખા રહે હો.

જરા તો ઈતના.....

* * *

(५८)

હે ! પ્રભુ આનંદદાતા જ્ઞાન હમકો દીજિયે,
શીଘ્ર સારે દુર્ગુણોં કો દૂર હમસે કીજિયે.
લીજિયે હમકો શરણમેં, હમ સદાચારી બને,
બ્રહ્મચારી ધર્મરક્ષક, વીરવ્રતધારી બને.
પ્રેમ સે હમ ગુરુજનોંકી નિત્ય હી સેવા કરે,
સત્ય બોલે, જૂઠ ત્યાગે, મેલ આપસમેં કરે,
નિંદા કિસીકી, હમ કિસીસે ભૂલ કર ભી ના કરે.
દિવ્ય જીવન હો હમારા, તેરે યશ ગાયા કરે.
એસા અનુગ્રહ ઓર કૃપા હો હમપે પરમાત્મા,
હો સભી નરનારી દિલસે, સબકે સબ ધર્માત્મા.
હે ! પ્રભુ યહ પ્રાર્થના હે આપ ઈસે મંજૂર કરે,
સબ સુખી સંસાર હો, યહ ભાવ રગ રગમેં ભરે.

(५८)

रे ! मनाज्जु तुं तो जिन चरणें चित लाव, तेरो अवसर वीत्यो जाय
 उदर भरधाके कारणे रे, गौआ वनमें जाय,
 चारो चरे चारो दिशी फरे, ऐनुं चिताङ्गु वाघरडामांय; रे मनाज्जु १
 चार-पांच सहेली भणीने, पनघट पाणी जाय,
 ताली दिये खडभड हसे ऐनुं चिताङ्गु गागरडीमांय; रे मनाज्जु २
 नटवो नाचे चोकमां ने, लभ आवे लभ जाय
 नाच करे नाटक करे, ऐनुं चिताङ्गु दोरडामांय; रे मनाज्जु ३
 सोनी सोनाना धाट धडे, वणी धडे रुपाना धाट,
 धाट धडे मन रीजवे, ऐनुं चिताङ्गु सोनैयामांय; रे मनाज्जु ४
 जुगारिया मन जुगटुं ने, कामीने मन काम,
 'आनन्दघन' ऐम विनवे, ऐसा करो प्रभुका ध्यान. रे मनाज्जु ५

* * *

(६०)

ऐसी करी गुरुदेव कृपा, मेरे मोहका बंधन तोड दिया.
 मैं भटक रहा था दिन रात सदा, जगके ईन हार बिहारन में,
 सपने सम जगत दिखाया मुझे, मेरे यंचल मन को मोड दिया; ऐसी करी १
 कोई शेष, गङ्गेश, महेश रटे, कोई पूजे पीर पैगंबर को,
 सब पंथ और ग्रंथ छूड़ाकर के, ईक ईश्वर से चित जोड दिया; ऐसी करी २
 कोई जाये बनारसवास करें, कोई हूंडे मथुरानगरी में,
 जगव्यापक दृप दिखाया मुझे, मेरे भरम का भांडा झोड दिया; ऐसी करी ३
 क्यां क्यां मैं अपने गुरुको अर्पन, कोई वस्तु नहीं तीनों लोकों में,
 'ब्रह्मानंद' समान न होवे कोई, धन माणेक लाख करोड दिया; ऐसी करी ४

* * *

મારા મરણ વખતે બધી મિલકત અહીં પથરાવજો,
 મારી નનામી સાથ કબ્રસ્તાનમાં પણ લાવજો,
 જે બાહુબલથી મેળવ્યું તે ભોગવી પણ ના શક્યો,
 અબજોની દૌલત આપતાં પણ આ સિંકંદર ના બચ્યો;
 મારું મરણ થાતાં બધા હથિયાર લશકર લાવજો,
 પાછળ રહે મૃતદેહ આગળ સર્વેને દોડાવજો,
 આખા જગતને જીતનારું સૈન્ય પણ રડતું રહ્યું,
 વિકરાળ દળ ભૂપાલને નહીં કાળથી છોડાવી શક્યું;
 મારા બધા વૈઘો, હકીમોને અહીં બોલાવજો,
 મારો જનાજો એ જ વૈઘોને ખલે ઉપડાવજો,
 કહો દઈઓના દર્દને દફનાવનારું કોણ છે ???
 દોરી તૂટી આયુષ્યની તો સાંધનારું કોણ છે ???
 બાંધી મુઢીને રાખતાં જીવો જગતમાં આવતાં,
 ને, ખાલી હાથે આ જગતથી સૌ જીવો ચાલ્યા જતાં,
 યૌવન ફના, જીવન ફના, જર ને જગત પણ છે ફના,
 પરલોકમાં પરિણામ ફળશે, પુષ્યનાં ને પાપનાં.

* * *

॥ॐ॥	મંગલમ्	॥ॐ॥કાર	મંગલમ्
ગુરુમંદિર	મંગલમ्	ગુરુઆશિષ	મંગલમ्
ગુરુમંત્ર	મંગલમ्	ગુરુઆજા	મંગલમ્
ગુરુમંકિત	મંગલમ્	ગુરુપ્રતીતિ	મંગલમ્
ગુરુશ્રદ્ધા	મંગલમ્	ગુરુદેવ	મંગલમ્
ગુરુજ્ઞાન	મંગલમ્	ગુરુશીલ	મંગલમ્
ગુરુતપ	મંગલમ્	ગુરુભાવ	મંગલમ્
ગુરુજ્ઞાન	મંગલમ્	ગુરુદર્શન	મંગલમ્
ગુરુચારિત્ર	મંગલમ્	ગુરુતપ	મંગલમ્
ગુરુમંકિત	મંગલમ્	ગુરુશક્તિ	મંગલમ્
ગુરુવ્યક્તિ	મંગલમ્	ગુરુમુક્તિ	મંગલમ્
ગુરુસેવા	મંગલમ્	ગુરુઆશિષ	મંગલમ્
ગુરુકૃપા	મંગલમ્	સંતકૃપા	મંગલમ્
પ્રેમકૃપા	મંગલમ્	ગુરુઆશય	મંગલમ્
ગુરુદયા	મંગલમ્	ગુરુશાંતિ	મંગલમ્
ગુરુસમતા	મંગલમ્	ગુરુક્ષમા	મંગલમ્
ગુરુસત્ય	મંગલમ્	ગુરુત્યાગ	મંગલમ્
ગુરુપીત	મંગલમ્	ગુરુહિત	મંગલમ્
ગુરુએક્ય	મંગલમ્	ગુરુકૃપા	મંગલમ્
સંતકૃપા	મંગલમ્	પ્રેમકૃપા	મંગલમ્
ગુરુમંદિર	મંગલમ્	ગુરુઆજા	મંગલમ્
ગુરુમંત્ર	મંગલમ્	ગુરુશ્રદ્ધા	મંગલમ્
ગુરુસ્થાપના	મંગલમ્	ગુરુઆરતી	મંગલમ્
ગુરુદીવો	મંગલમ્	ગુરુજ્ઞાન	મંગલમ્

* * *

(६३)

हरिनामके हीरे मोती मैं बिभरावां गली गली,
 ले लो रे कोई राम का प्याला, शोर मचावां गली गली;
 जिस जिस ने ये हीरे लूटें, वो तो मालामाल हुए,
 हुनिया के जो बने पूजारी, आभिर वे कंगाल हुए,
 धन दौलत और मायावालों, मैं समझावां गली गली, हरिनामके ।

दौलत के दिवानो सुन लो, एक दिन ऐसा आयेगा,
 धन दौलत और माल खजाना, यहीं पड़ा रह जायेगा,
 सुंदर काया माटी होगी, चर्चा होगी गली गली, हरिनामके २

मित्र, प्यारे सगे संबंधी, एक दिन तूजे भूलायेंगे,
 जिनको अपना कहता है तूं वोही आग लगायेंगे,
 हूलों का यह चमन भिला है, मूरजायेगी कली कली. हरिनामके ३

* * *

(६४)

जो भजे गुरुको सदा, सोही परम पद पायेगा,
 देह की माला तिलक अरु छाप नहीं किस कामके,
 प्रेम भक्ति के बिना नहीं, नाथ के मन भायेगा; सोही परम ।
 दिल के दर्पण को साफ्कर, दूर कर अभिमानको,
 खाक हो गुरुके चरनकी, तो हरि भिल जायेगा; सोही परम २
 छोड हुनिया के भजे सब, बैठकर एकांतमें,
 ध्यान धर गुरु के चरणका, फिर जनम नहीं आयेगा; सोही परम ३
 दृढ भरोसा मनमें करके, जो जपे गुरुनामको,
 कहेता है ब्रह्मानन्द, ब्रह्मानन्द बीच समायेगा. सोही परम ४

* * *

(६५)

मैं तो जपुं सदा तेरा नाम, सद्गुरु दया करो,
दया करो, हो कृपा करो,मैं तो जपुं...;
द्वार पे आया भक्त तुम्हारा, अपनी दयाके खोलो द्वारा,
पूरष छो सब काम, सद्गुरु दया करो;
भजन कीर्तन गाउं तेरा, निश्चिन पाउं दर्शन तेरा,
कृष्ण कृष्ण मेरे राम, सद्गुरु दया करो;
जहां तहां देखूं सुरत तेरी, मनमें भस गई भूरत तेरी,
शरण में ले लो मेरे राम, सद्गुरु दया करो;
साधु संत की संगत देना, अपने नाम की रंगत देना,
अपना बना लो मेरे राम, सद्गुरु दया करो,
मन मंदिर की ज्योत जगा दो, मुझे अपना तुम रूप दिखा दो,
पहुंचा दो निज धाम, सद्गुरु दया करो.

* * *

(६६)

अब हम अमर भये, न मरेंगे
या कारन मिथ्यात हियो तज, क्युं कर देह धरेंगे ? अ. १
राग दोष जगबंध करत है, ईनको नाश करेंगे;
मर्यों अनंत कालते प्रानी, सो हम काल हरेंगे. अ. २
देह विनाशी हुं अविनाशी, अपनी गति पकरेंगे;
नासी जासी हम थिर वासी, योधे हैं निखरेंगे. अ. ३
मर्यों अनंतवार बिनसमज्यो, अब सुखदुःख विसरेंगे;
आनंदघन निपट अक्षर दो, नहीं समरे सो मरेंगे. अ. ४

* * *

હે ! મારા ઘટમાં બિરાજતા, આદિશરા, મહાવીરા, શંખેશરા,
તમને સમર્યાથી દાદા મારી તૃષ્ણા રે ટળી,
મને ભવના ફેરાથી જાણો મુક્તિ રે મળી,
મારી ભક્તિ રે ફળી.... મારા ઘટમાં....

મેં તો અરિહંત સેવા કેરો મારગ લીધો,
મેં તો વીર પ્રભુની ભક્તિ કેરો ખાલો રે પીધો,
મારા રુંવે રુંવે રે ઓનો અમલ ચઢ્યો,
મારા અંતરે અડ્યો... મારા ઘટમાં....

હે ! માતા ત્રિશલાના જાયા હું તો વારી રે વારી,
તમે ચંદનબાળાને નાથ લીધી ઉગારી,
તમે ઓછું બોલ્યા ને જાળું આચર્યા સ્વામી,
કોઈની જોઈના ખામી... મારા ઘટમાં....

હે ! રૂડી તીર્થકરની પ્રીત જિન શાસનની રીત,
રટો નવકાર મંગ તો થાણો જગમાં સૌની જ્ત,
મને અસૂરી વેળાનો થાક લાગે રે જ્યારે,
પ્રભુ આવજો ત્યારે.... મારા ઘટમાં....

અમે જૈન થયાને ફેરો સફળ થયો,
હવે લખ રે ચોરાશીનો ભય રે ગયો,
હું તો દિવસં ને રાત પ્રભુ ચરણો સેવું,
તારા શરણો રહું... મારા ઘટમાં....

જ્ય	જ્ય	આદિશર	બોલો....
જ્ય	જ્ય	વીર	પ્રભુ

* * *

(६८)

(कव्याली)

आज ज्वानी पर ईतरानेवाले कल पछतायेगा
 चढ़ता सूरज धीरे धीरे, छलता है छल जायेगा।
 छल जायेगा..... छल जायेगा.....

तूं यहाँ मुसाफिर है, ये सराएँ झानी हैं,
 चार रोज़ की महेमान तेरी जिंदगानी है,
 ४२ जमीन, ४२ ज़ेवर, कुछ न साथ आयेगा,
 खाली हाथ आया है, खाली हाथ जायेगा,
 ज्ञानकर भी अनज्ञान बन रहा है दिवाने,
 अपनी उरेफ़ानी पर तन रहा है दिवाने,
 किस कदर तूं खोया है, ईस जहाँ के भेलेमें,
 तूं खुदा को भूला है, इस के ईस जमेलेमें,
 आज तक ये देखा है, पानेवाला खोता है,
 जिंदगी को जो समझ, जिंदगी पे रोता है,
 मिटनेवाली हुनिया का, ऐतबार करता है,
 क्या समझकर तूं आभिर ईससे प्यार करता है,
 अपनी अपनी फ़िकरों में जो भी है वो उलझा है, ..(२)
 जिंदगी हकीकत में क्या है, कौन समझा है???? ..(२)
 आज समझ ले.....

(पाठ्य)

આજ સમજ લે કલ યે મૌકા હાથ ન તેરે આયેગા,
ઓ ! ગફલત કી નીંદ મેં સોનેવાલે ધોખા ખાયેગા,
ચઢતા સૂરજ.....

વકતને જમાને કો યે શમા દિખા ડાલા,
કેસે કેસે રુસ્તમ કો ખાખ મેં મિલા ડાલા,
ધાદ કર સિકંદર કે હોંસલેં તો આલી થે,
જબ ગયા વો દુનિયા સે દોનો હાથ ખાલી થે,
અબ ન વો હાલાકુ હૈ ઔર ન ઉસકે હાથી હૈ,
જંગજૂ પોરસ હૈ ઔર ન ઉસકે સાથી હૈ,
કલ જો તનકે ચલતે થે અપની શાનો શોકત પર,
શમા તક નહીં જલતી આજ ઉનકી દુરખત પર,
અદના હો યા આલા હો, સબકો લૌટ જાના હૈ. ... (૨)
મુફનિસોં, તવંગર કા કબ્રહી ઠિકાના હૈ. ... (૨)
જૈસી કરની.....

જૈસી કરની, વેસી ભરની આજ કિયા કલ પાયેગા,
સરકો ઉઠાકર ચલનેવાલા એક દિન ઠોકર ખાયેગા,
ચઢતા સૂરજ.....

મૌત સબકો આની હૈ કોન ઈસસે છૂટા હૈ????
તુ ફના નહીં હોગા યે ખ્યાલ જૂઠા હૈ.

साँस तूटते ही सब रिश्ते टूट जायेंगे,
 बाप, माँ, बहन, बीबी, भच्चे छूट जायेंगे,
 किनको अपना कहता है, कब वो तेरे साथी है????
 कभ्र है तेरी मंजिल और ये भाराती है,
 तेरे जितने हैं भाई, वक्त का चलन देंगे;
 छीनकर तेरी दौलत दो ही गज कक्षन देंगे,
 लाके कधमे तुझको कुर्तापाक डालेंगे,
 अपने हाथोंसे तेरे मुँहपे खाक डालेंगे,
 तेरी सारी उद्धतको खाक में मिला देंगे,
 तेरे चाहनेवाले कब तुझे, भूला देंगे,
 इसलिये ये कहेता हूँ खूब सोय ले दिलमें,
 क्यूँ इसाये बैठा है जान अपनी मुश्किलमें,
 यढता सूरज.....

कर गुनाओं से तौबा आते वक्त संभल जायें, ..(2)

तनका क्या भरोसा है जान कब निकल जायें, ..(2)

मुह्मी बांधके आनेवाले.....

मुह्मी बांधके आनेवाले, हाथ इसा रह जायेगा,

धन, दौलत जगीर से तूने क्या पाया क्या पायेगा ??

यढता सूरज.....

* * *

(६८)

હે ! શારદે માઁ..... હે ! શારદે માઁ,
અજ્ઞાનતાસે હમેં તાર દે માઁ....;

તું સ્વર કી દેવી, યે સંગીત તુજસે,
હર શબ્દ તેરા હૈ, હર ગીત તુજસે, આ.....
હમ હૈ અકેલે, હમ હૈ અધૂરે,
તેરી શરણ હમ, હમેં ઘાર દે માઁ... હે ! શારદે માઁ... હે ! શારદે માઁ..૧

મુનીઓને સમજી, ગુણીઓને જાની,
વેદો કી ભાષા, પુરાનો કી બાની, આ.....
હમ ભી તો સમજે, હમ ભી તો જાને,
વિદ્યા કા હમકો અધિકાર દે માઁ..... હે ! શારદે માઁ..૨

તું શેતવણી કમલ પે બિરાજે,
હાથો મેં વીણા મુકુટ સિર પે સાજે, આ.....
મન સે હમારે મિટા દેં અંધેરે,
હમકો ઉજાલો કા સંસાર દે માઁ..... હે શારદે માઁ..૩

* * *

(૭૦)

બેર બેર નહીં આવે અવસર, બેર બેર નહીં આવે.

જ્યું જાણો ત્યું કર લે ભલાઈ, જનમ જનમ સુખ પાવે. અવ....૧
તન ધન જોબન સબ હી જૂઠો, પ્રાણ પલક મેં જાવે. અવ....૨
તન છૂટે ધન કોન કામ કો, કાયકું કૃપણ કહાવે. અવ....૩
જાકે દિલ મેં સાચ બસત હૈ, તાકું જૂઠ ન ભાવે. અવ....૪
આનંદધન પ્રભુ ચલત પંથ મેં, સમરી સમરી ગુણ ગાવે. અવ....૫

* * *

અમી ભરેલાં એ નયન, હેત ભીનું એ વદન, યાદ આવે આજ,
ક્યાં છો હે ગુરુ રાયચંદ ?? ક્યાં છો હે આનંદધન, પ્રેમમૂર્તિ રાજ;
અમી ભરેલાં....

ધન્ય તે નગરી પ્રભુ, જ્યાં આપ વિચરતા હશો,
ભવિક જનને તારવાં પ્રભુ દેશના દેતા હશો,
હું અભાગી છું અહીં, સૂણવા ઝંપું તારો સાઈ, દીનવત્સલ રાજ,
ક્યાં છો હે ગુરુ રાયચંદ ?? ક્યાં છો હે આનંદધન, પ્રેમમૂર્તિ રાજ;

સુપ્રભાતે શિષ્યો તારાં ચરણ સ્પર્શને પામતાં,
તારી મીઠી છાંયડીમાં આત્મ કારજ સાધતાં,
વિરહ મારે માથે લખ્યો, મિલનનું નહીં કોઈ ઓધાણ, સદગુરુ રાજ,
ક્યાં છો હે ગુરુ રાયચંદ ?? ક્યાં છો હે આનંદધન, પ્રેમમૂર્તિ રાજ;

અશ્રુભીની આંખમાં યાદી જરે છે આપની,
વીર પંથે ડગ માંડ્યો, તો પકડી આંગળી આપની,
સત્તુસંગના એ પ્રસંગ, લાગ્યો જે સમકિત રંગ, મનનું ભીજવે આજ,
ક્યાં છો હે ગુરુ રાયચંદ ?? ક્યાં છો હે આનંદધન પ્રેમમૂર્તિ રાજ;

તે દીધેલું સહુને દઈને, તાહરી પૂજા કરું,
જલકમલવત્ત અહીં રહીં હું ભક્તિ પુષ્પ તને ધરું,
એક તારો મારો ગુંજે મીઠો તુંહી તુંહી એક નામ, તુજને કોટી પ્રણામ,
ક્યાં છો હે ગુરુ રાયચંદ ?? ક્યાં છો હે આનંદધન, યાદ આવે રાજ.

* * *

(७२)

अलभ देश में वास हमारा, माया से हम हैं न्यारा;
 निर्मल ज्योति निराकार हम, हरदम हम ध्रुव का तारा;
 सूरता संगे क्षणा क्षणा रहना हुनियादारी दूर कराणी,
 सोहम् जप का ध्यान लगाना, मोक्ष महल की निसरणी;
 पढ़ना गणना सब ही जूठा, जप नहीं आतम पिछाना,
 वर विना क्या जान तमाशा, लुश बिना भोजन कु खाना;
 आतम ज्ञान विना जन जाणो, जगमें सधगे अंधियारा,
 सद्गुरु संगे आतम ज्ञाने, घट भीतर में उज्जियारा;
 सबसे न्यारा हम सब मांही, शाता शेयपणा ध्यावे,
 बुद्धिसागर धन धन जग में, आप तरे परकु तारे.

* * *

(७३)

श्री अनंत जिनर्थु करो, साहेलियां,
 चोण मछानो रंग रे, गुणवेलियां;
 साचो रंग ते धर्मनो सा बीजो रंग पतंग रे गु १
 धर्म रंग ज्ञरण नहीं सा देह ते ज्ञरण थाय रे
 सोनुं ते विषासे नहीं सा धाट धडामण जाय रे गु २
 गांभुं जे रसवेवियुं सा ते होय जायुं हेम रे
 फरी त्रांभुं ते नवि हुओ सा एहवो जगगुरु प्रेम रे गु ३
 उताम गुण अनुरागथी सा लहीओ उताम ठाम रे
 उताम निज महिमा वधे सा दीपे उताम धाम रे गु ४
 उदकबिंदु सायर भल्यो सा जिम होय अक्षय अलंग रे
 वायक यश कहे प्रभु गुणे सा तिम मुज प्रेम प्रसंग रे गु ५

* * *

(૭૪)

પંથડો નિહાળું રે બીજા જિનતણો રે, અજિત અજિત ગુણધામ;
જે તેં જીત્યા રે તેણે હું જિતિયો રે, પુરુષ કિશ્યું મુજ નામ? પંથડો. ૧
ચરમ નયણ કરી મારગ જોવતાં રે, ભૂલ્યો સયલ સંસાર;
જેણે નયણે કરી મારગ જોઈએ રે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથડો. ૨
પુરુષ પરંપર અનુભવ જોવતાં રે, અંધો અંધ પલાય;
વસ્તુ વિચારે જો આગમે કરી રે, ચરણ ધરણ નહિ ઠાય. પંથડો. ૩
તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય;
અભિમત વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પંથડો. ૪
વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયનતણો રે, વિરહ પડ્યો નિરધાર;
તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત બોધ આધાર. પંથડો. ૫
કાળલભ્ય લહી પંથ નિહાળશું રે, એ આશા અવલંબ;
એ જન જીવે રે જિનજી જાગજો રે, આનંદઘન મત અંબ. પંથડો. ૬

* * *

(૭૫)

મેરે સદગુરુ દીન દ્યાણ, કાગ સે હંસ બનાતે હૈ,
મેરે સદગુરુ દીન દ્યાણ, કે સોયા મનવા જગાતે હૈ;
અજખ હૈ સંતો કા દરખાર, ક્રિ દેતે જહાં ભક્તિ ભંડાર,
શબ્દ અનમોલ સુનાતે હૈ, ક્રિ મન કા ભરમ મિટાતે હૈ; .. મેરે સદગુરુ
ગુરુજી સત્ત કા દેતે જ્ઞાન, જીવ કા ઈશ સે લગતા ધ્યાણ,
કે અમૃત ખૂબ પિલાતે હૈ, કે મન કી ધ્યાસ બુજાતે હૈ; .. મેરે સદગુરુ
હો કરલો ગુરુ ચરણો કા ધ્યાન, સહજ પ્રકાશ હો જાગે જ્ઞાન,
વો અપના જ્ઞાન લૂટાતે હૈ, ક્રિ ભવસે પાર લગાતે હૈ; મેરે સદગુરુ

* * *

(७६)

संभवदेव ते धुर सेवो सवे रे, लही प्रभुसेवन भेद;
सेवन कारण पहेली भूमिका रे, अभय अद्वेष अभेद. सं. १
भय चंचलता हो जे परिणामनी रे, द्वेष अरोयक भाव;
भेद प्रवृत्ति हो करतां थाकिये रे, दोष अबोध लभाव. सं. २
यरमावर्त हो यरमकरण तथारे, भवपरिणति परिपाक;
दोष टणे वणी दृष्टि खूले भली रे, प्राप्ति प्रवचन वाक्. सं. ३
परियथ पातिक-धातिक साधुशुं रे अकुशण अपथय येत;
ग्रंथ अध्यातम श्रवण मनन करी रे, परिशीलन नयहेत. सं. ४
कारणज्ञोगे हो कारज नीपजे रे, एमां कोई न वाद;
पण कारण विष कारज साधिये रे, ए निज मत उन्माद. सं. ५
मुण्ड सुगम करी सेवन आदरे रे, सेवन अगम अनुप;
देझो कदाचित् सेवक याचना रे, आनन्दघन रस रुप. सं. ६

* * *

(७७)

पीवता नाम जे जुगन जुग ज्ञवतां,
नहि वो भेरे..... जे नाम पीवे; ...१
काल व्यापे नहीं अमर वो होओगा,
आटि और अंत वो सदा ज्ञवे;.... पीवता नाम.... ...२
संत जन अमर है ईसी हरि नाम से,
किसी हरि नाम पर चित देवे;.... पीवता नाम.... ...३
दास पलटू कहे सुधारस छोड़के
भया अज्ञान तूं छाइ लेवे;.... पीवता नाम.... ...४

* * *

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીહું;
ઇતી વસ્તુ દેતાં શું શોચો, મીહું જે સહુએ દીહું,
ધ્યારા પ્રાણ થકી છો રાજ, સંભવ જિનજ મુજને. ૧

એમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તે લાઘું શું લેવું;
પણ પરમારથ પ્રીધી આપે, તેહિજ કહીએ દેવું. ધા. ૨

અર્થી હું, તું અર્થસમર્પક, ઈમ મત કરજો હાંસું;
પ્રગટ હતું તુજને પણ પહેલાં, એ હાંસાનું પાસું. ધા. ૩

પરમ પુરુષ તુમે પ્રથમ ભજને, પામ્યા ઈમ પ્રભુતાઈ;
તેણે રૂપે તુમને અમે ભજાએ, તેણે તુમ હાથ વડાઈ, ધા. ૪

તમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજરે સ્વામી નિવાજે;
નહિ તો હઠ માંડી માગંતાં, કિષ્ણવિધ સેવક લાજે. ધા. ૫

જ્યોતે જ્યોતિ મિલે મન પ્રીધે, કુળ લહેશે કુળ ભજશે;
સાચી ભક્તિ તે હંસતણી પરે, ખીર-નીર નય કરશે. ધા. ૬

ઓલગ કીધી તે લેખે આવી, ચરણલેટ પ્રભુ દીધી;
રૂપ વિભુધનો મોહન પભણે, રસના પાવન કીધી. ધા. ૭

* * *

(78)

અભિનંદન જિન ! દરિશાણ તરસીએ, દરિશાણ દુર્લભ દેવ;
 મત મત ભેટ રે જો જઈ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ. અ. ૧
 સામાન્યે કરી દરિશાણ દોહિલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
 મદમે ઘેર્યો રે અંધો કિમ કરે, રવિશશીરૂપ વિલેખ. અ. ૨
 હેતુ વિવાદે હો ચિત ધરી જોઈએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ;
 આગમવાદે હો ગુરુગમકો નહીં, એ સબલો વિષવાદ અ. ૩
 ઘાતી દુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિશાણ જગનાથ;
 ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરું, સેંગુ કોઈ ન સાથ. અ. ૪
 દરિશાણ દરિશાણ રટતો જો ફરું, તો રણરોજ સમાન;
 જેહને પિપાસા હો અમૃતપાનની, કિમ ભાંજે વિષપાન. અ. ૫
 તરસ ન આવે હો મરણજીવનતણો, સીજે જો દરિશાણકાજ;
 દરિશાણ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનંદધન મહારાજ. અ. ૬

* * *

(૮૦)

મૂલડો થોડો ભાઈ વ્યાજડો ઘણો રે, કેમ કરી દીધો રે જાય;
 તલપદ પૂંજુ મેં આપી સઘલીરે, તોહે વ્યાજ પૂંનું નવિ થાય. ..૧
 વ્યાપાર ભાગો જલવટે રે, ધીરે નહીં નીસાની માય;
 વ્યાજ છોડાવી કોઈ ખંદા પરવઠે રે, તો મૂલ આપું સમ ખાય. ..૨
 હાટદું હાંદું રૂડા માણકચોકમાં રે, સાજનીયાંનું મનદું મનાય;
 આનંદધન પ્રભુશેઠ શિરોમણિ રે, બાંહડી ઝાલજો રે આય. ..૩

* * *

(८१)

પદ્મપ્રભુ જિન, તુજ-મુજ આંતરું રે, કિમ ભાંજે ભગવંત ?
 કર્મ વિપાકે હો કારણ જોઈને રે, કોઈ કહે મતિમંત ૫. ૧
 પથઈ ઠિઈ અણુભાગ પ્રદેશથી રે, મૂલ ઉત્તર બહુ ભેદ;
 ધાતી અધાતી હો બંધોદ્ય ઉદ્દીરણા રે, સત્તા કર્મ વિચ્છેદ. ૫. ૨
 કનકોપલવત્ પથડિપુરુષ તણી રે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ;
 અન્ય સંજોગી જિહાં લગે આતમા રે, સંસારી કહેવાય. ૫. ૩
 કારણજોગે હો બંધે બંધને રે, કારણ મુક્તિ મુકાય;
 આખ્રવ સંવર નામ અનુકમે રે, હેય ઉપાદેય સુણાય. ૫. ૪
 યુંજનકરણે હો અંતર તુજ પડ્યો રે, ગુણકરણે કરી ભંગ;
 ગ્રંથ ઉક્તે કરી પંડિતજન કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ. ૫. ૫
 તુજ મુજ અંતર અંતર ભાંજશે રે, ધાજશે મંગલ તૂર;
 જીવસરોવર અતિશય વાધશે રે, આનંદધન રસપૂર. ૫. ૬

* * *

(૮૨)

ક્યા સોવે ઉઠ જાગ બાઉ રે, ક્યા એ આંકણી;
 અંજલિ જલ જ્યું આયુ ઘટત હે, દેત પહોરીયાં ધરિય ધાઉ રે.
 ઈંદ્ર ચંદ્ર નાગિન મુનિન્દ્ર ચલે, કોણ રાજા પતિ સાહ રાઉ રે; ક્યા. ૧
 ભમત ભમત ભવજલધિ પાયકે,
 ભગવંત ભજન વિન ભાઉ નાઉ રે; ક્યા. ૨
 કહા વિલંબ કરે અબ બાઉ રે, તરી ભવજલનિધિ પાર પાઉ રે,
 આનંદધન ચેતનમય મૂરતિ, શુદ્ધ નિરંજન દેવ ધ્યાઉ રે. ક્યા. ૩

* * *

૫૪

(८३)

દેખણ ટે રે સખી, મુને દેખણ ટે, ચંપ્રમભુ મુખચંદ, સખી.

ઉપશમ રસનો કંદ સખી. સેવે સૂર નર ઈંદ સખી.

ગત કલિમલ દુઃખ દુંદ. સખી મુને. ૧

સુહમ નિગોટે ન દેખિયો સ. બાદર અતિહિ વિશોષ સ.

પુઢવી આઉ ન લેખિયો સ. તેઉ વાઉ ન લેશ સ. મુ.૨

વનસ્પતિ અતિ ધળ દિહા સ. દીઠો નહીંય દીદાર સ.

બિતિ ચઉરિંદી જલ લીહા સ. ગતસત્તિ પણ ધાર સ. મુ.૩

સુર તિરિ નિરય નિવાસમાં સ. મનુજ અનારજ સાથ સ.

અપજજતા પ્રતિભાસમાં સ. ચતુર ન ચઢિયો હાથ સ. મુ.૪

એમ અનેક થલ જાણિયે સ. દરિશાણ વિષુ જિનદેવ સ.

આગમથી મતિ આણિયે સ. કીજે નિર્મલ સેવ સ. મુ.૫

નિર્મલ સાહુ ભગતિ લહી સ. યોગ અવંચક હોય સ.

કિરિયા અવંચક તિમ સહી સ. ફલ અવંચક જોય સ. મુ.૬

પ્રેરક અવસર જિનવરુ સ. મોહનીય ક્ષય જાય સ.

કામિતપૂરંધ સુરતસુ સ. આનંદધન પ્રભુ પાય સ. મુ.૭

* * *

(૮૪)

ચંદ્રપ્રમભ જિન સાહેબા રે, તુમે છો ચતુર સુજ્ઞાણ, મનના માન્યા;
 સેવા જ્ઞાણો દાસની રે, દેશી ફળ નિર્વાણ, મનના માન્યા.
 આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી, કીઝે વાત એકાંત અભોગી,
 ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનના માન્યા. ૧
 ઓછુંઅધિકું પણ કહે રે, આસંગાયત જેહ; મ.
 આપે ફલ જે અણકહે રે, ગિરુઓ સાહેબ તેહ. મ. ૨
 દીન કહ્યા વિષ દાનથી રે, દાતાની વાધે મામ; મ.
 જલ દીએ ચાતક ખીજવી રે મેઘ હુઓ તિણે શ્યામ. મ. ૩
 'પિયુ પિયુ' કરી તુમને જપું રે, હું ચાતક તુમે મેહ; મ.
 એક લહેરમાં દુઃખ હરો રે, વાધે બમણો નેહ. મ. ૪
 મોડું-વહેલું આપવું રે, તો શી ઢીલ કરાય ? મ.
 વાચક યશ કહે જગધણી રે, તુમ તૂઠે સુખ થાય. મ. ૫

* * *

(૮૫)

અબ મેરે પતિ ગતિ દેવ નિરંજન;
 ભટકું કહા કહા સિર પટકું, કહા કરું જન રંજન. અબ. ૧
 ખંજન દેગન દેગન લગાવું, ચાદૂ ન ચિતવન અંજન;
 સંજન ઘટ અંતર પરમાતમ,
 સકુલ દુરિત ભયભંજન. અબ. ૨
 એહ કામગાવિ એહ કામઘટ, એહી સુધારસ મંજન;
 આનંદઘન પ્રભુ ઘટવનકે હરિ,
 કામ મતંગ ગજ ગંજન. અબ. ૩

* * *

દુઃખ દોહગ દૂરે ટથાં રે, સુખ સંપદશું ભેટ,
ધિંગ ધણી માથે કિયા રે, કુણા ગંજે નર ખેટ,
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ,
મારાં સીધાં વાંછિત કાજ. વિ. ૧

ચરણ-કમલ કમલા વસે રે, નિર્મલ થિર પદ દેખ;
સમલ અથિર પદ પરિહરે રે, પંકજ પામર પેખ. વિ. ૨

મુજ મન તુજ પદપંકજે રે, લીનો ગુણ મકરંદ;
રંક ગણો મંદરધરા રે, ઈદ ચંદ નાગિંદ. વિ. ૩

સાહિબ ! સમરથ તું ધણી રે, પાભ્યો પરમ ઉદાર;
મન-વિશરામી વાલહો રે, આતમચો આધાર. વિ. ૪

દરિશણ દીઠે જિનતણું રે, સંશય ન રહે વેધ;
દિનકર કરભર પસરંતાં રે, અંધકાર પ્રતિષેધ. વિ. ૫

અમિયભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
શાંત સુધારસ જીલતી રે, નીરખત તૃતી ન હોય. વિ. ૬

એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિનદેવ;
કુપા કરી મુજ દીજાએ રે, આનંદધન પદ સેવ. વિ. ૭

* * *

धર्म जिनेसर गाउँ रंगशुं, भंग म पडशो हो प्रीत जिनेसर;
बीજो मनमंदिर आषुं नहीं, એ અમ કુલવट રીત જि. ૪. ૧

ધરમ ધરમ કરતો જગસહુ ફિરે, ધરમ ન જાણો હો મર્મ જি.
ધરમ જિનેસર ચરણ ગ્રહ્યા પછી, કોઈ ન બાંધે હો કર્મ જি. ૪. ૨

પ્રવચન અંજન જો સદગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન જि.
હદ્ય નયાણ નિહાળે જગધણી, મહિમા મેરુ સમાન જि. ૪. ૩

દોડત દોડત દોડિયો, જેતી મનની રે દોડ જિ.
પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢુંકડી, ગુરુગમ લેજો રે જોડ જિ. ૪. ૪

એક પંખી કેમ પ્રીતિ વરે પડે, ઉભય મિલ્યા હુએ સંધિ જિ.
હું રાગી હું મોહે ફિંદિયો, તું નીરાગી નિરબંધ જિ. ૪. ૫

પરમનિધાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઉલ્લંઘી હો જાય જિ.
જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધો અંધ પલાય જિ. ૪. ૬

નિર્મલ ગુણ મણિરોહણ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ જિ.
ધન્ય તે નગરી ધન્ય વેળા ઘડી, માતાપિતા કુળ વંશ જિ. ૪. ૭

મન મધુકર વર કરજોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ જિ.
ધનનામી આનંદધન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ જિ. ૪. ૮

* * *

હાંરે મારે ધર્મજિધંદશું લાગી પૂરણ પ્રીત જો,
જીવલડો લલચાણો જિનજની ઓળગો રે લો;
હાંરે મુને થાશે કોઈક સમયે પ્રભુ સુપ્રસન્ન જો,
વાતલડી તવ થાશે મારી સવિ વગેરે લો. ૧

હાંરે પ્રભુ દુર્જનનો બંભેદો મારો નાથ જો,
ઓળવશે નહિ ક્યારે કીધી ચાકરી રે લો;
હાંરે મારા સ્વામી સરખો કુણ છે દુનિયામાંહિ જો,
જઈએ રે જિમ તેહને ઘર આશા કરી રે લો. ૨

હાંરે જસ સેવા સેતી સ્વારથની નહિ સિદ્ધ જો,
ઠાલી રે શી કરવી તેહથી ગોઠડી રે લો;
હાંરે કાંઈ જૂદું ખાય તે મીઠાઈને માટે જો,
કાંઈ રે પરમારથ વિષા નહિ પ્રીતડી રે લો. ૩

હાંરે પ્રભુ, અંતરજામી જીવન પ્રાણધાર જો,
વાયો રે નવિ જાણ્યો કળિયુગ વાયરો રે લો;
હાંરે પ્રભુ, લાયક નાયક ભક્ત-વચ્છલ ભગવંત જો,
વારુ રે ગુણ કેરા સાહિબ સાયરુ રે લો. ૪

હાંરે પ્રભુ લાગી મુજને તાહરી માયા જોર જો,
અળગા રે રહેવાથી હોય ઓસાંગળો રે લો;
હાંરે કુણ જાણે અંતરગતિની વિષા મહારાજાંજો,
હેજે રે હસી બોલો છંડી આમળો રે લો. ૫

હાંરે તારે મુખને મટકે અટક્યું મારું મન જો,
આંખલડી અણિયાળી કામણગારડી રે લો;
હાંરે મારાં નયણાં લંપટ જોવે બિણ બિણ તુજ જો,
રાતે રે પ્રભુરૂપે ન રહે વારિયા રે લો. ૬

હાંરે પ્રભુ અણગા તોપણ જાણજો કરીને હજૂર જો,
તાહરી રે બલિહારી હું જાઉ વારણો રે લો;
હાંરે કવિ રૂપવિબુધનો મોહન કરે અરદાસ જો,
ગિરુઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ઘણો રે લો. ૭

* * *

(૮૮)

ગિરુઆ રે ગુણ તુમ તણા, શ્રી વર્દ્માન જિનરાયા રે;
સુષાતાં શ્રવણો અમી જરે, મારી નિર્મલ થાયે કાયા રે. ગિ. ૧
તુમ ગુણગણ ગંગાજલે, હું જીલીને નિર્મળ થાઉં રે;
અવર ન ધંધો આદળું, નિશદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે. ગિ. ૨
જીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર જળ નવિ પેસે રે;
જે માલતી ફૂલે મોહીઆ, તે બાવળ જઈ નવિ બેસે રે. ગિ. ૩
એમ અમે તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગે રાચ્યા ને વળી માચ્યા રે;
તે કેમ પરસુર આદળું, જે પરનારી વશ રાચ્યા રે. ગિ. ૪
તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ ઘારો રે;
વાયક યશ કહે માહરે, તું જીવ-જીવન આધારો રે. ગિ. ૫

* * *

મનં કિમહિ ન બાજે હો કુંથુજિન, મનં કિમહિ ન બાજે;
જિમજિમ જતન કરીને રાખું, તિમતિમ અલગું ભાજે હો. કું. ૧

રજની વાસર વસતિ ઉજજડ, ગયણ પાયાલે જાય;
સાપ ખાય ને મુખદું થોથું, એહ ઉખાણો ન્યાય હો. કું. ૨

મુક્તિતણા અભિલાષી તપિયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે;
વયરીદું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાખે અવળે પાસે હો. કું. ૩

આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણવિધ આંકું;
કિછાં કણે જો હઠ કરી હટકું તો, વ્યાલતણી પરે વાંકું હો. કું. ૪

જો ઠગ કહું તો ઠગતું ન દેખું, શાહુકાર પણ નાંહી;
સર્વમાંહી ને સહૃથી અલગું, એ અચરિજ મનમાંહી હો. કું. ૫

જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો;
સુરનર પંડિતજન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો હો. કું. ૬

મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે;
બીજી વાતે સમર્થ છે નર, એહને કોઈ ન જેલે હો. કું. ૭

મન સાધ્યું તેણે સધણું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી;
એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહી વાત છે મોટી હો. કું. ૮

મનં દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, આગમથી મતિ આણું;
આનંદધન પ્રભુ માહરં આણો, તો સાચું કરી જાણું હો. કું. ૯

* * *

(૮૧)

મુનિસુવત જિન વંદતાં, અતિ ઉલ્લસિત તન મન થાય રે;
 વંદન અનોપમ નીરખતાં, મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાય રે.
 મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાય, જગતગુરુ જાગતો સુખકંદ રે;
 સુખકંદ અમંદ આણંદ, પરમ ગુરુ દીપતો સુખકંદ રે. ૧

નિશિ દિન સૂતાં જાગતાં, હઈડાથી ન રહે દૂર રે;
 જબ ઉપગાર સંભારીએ, તવ ઉપજે આનંદ પૂર રે.

ત.જ.સુ.૨

પ્રભુ ઉપકાર ગુણે ભર્યા, મન અવગુણ એક ન માય રે;
 ગુણ ગુણ અનુભંધી હુએા, તે તો અક્ષય ભાવ કહાય રે.

ત.જ.સુ.૩

અક્ષય પદ દિયે પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ રૂપ રે;
 અક્ષર સ્વર ગોચર નહીં, એ તો અકલ અમાપ અરૂપ રે.

એ.જ.સુ.૪

અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજજનના તે ન લિખાય રે;
 વાચક યશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાંહે પરખાય રે.

પ.જ.સુ.૫

* * *

(૮૨)

રામ	કૃષ્ણ	હરિ	મુકુંદ	મુરારી
પાંડુરંગ	પાંડુરંગ	પાંડુરંગ	પાંડુરંગ	હરિ.

ચલો સખી વહા જાઈએ, જહાં બસે બ્રજરાજ;
 ગૌરસ બેચત હરિ મિલે, એક પંથ દો કાજ,
 મનમોહન મનમોહના, મનમોહન મનમાંહી;
 યા મોહન તે સોહના, તીન લોક મેં નાહી. ૧

કબીરા સબ જન નિર્ધના, ધનવંતા નહીં કોઈ;
 ધનવંતા સોહી જાનીએ, જોક રામ નામ ધન હોઈ,
 જબ મૈં થા તબ હરિ નહીં, અબ હરિ હે મૈં નાહી;
 પ્રેમ ગલી અતિ સાંકડી, તામે દો ન સમાય. ૨

અનહોની પ્રભુ કર સકે, હોનહાર મિટ જાય;
 તુલસી ઈસ સંસાર મેં, રામ ભજન સુખદાય,
 ધર્મ ન અર્થ ન કામ રૂચિ, પદ ન ચહવું નિર્વાણ;
 જનમ જનમ રતિ રામ પદ, યહ વરદાન ન આઈ. ૩

* * *

(૮૩)

દિલમાં દીવો કરો રે, દીવો કરો;
 ઝૂડાં કામ કોધને પરહરો રે, દિલમાં દીવો કરો. ૧
 દ્યા દીવેલ પ્રેમ પરીણયું લાવો મહી, સુરતાની દીવેટ બનાવો;
 પછી બ્રહ્માભિનને રે ચેતાવો રે, દિલમાં દીવો કરો રે. ૨

દીવો અણાસે પ્રગટે એવો, ટાળો તિમિરના જેવો રે;
 તેને નૈષોથી નીરખી લેવો રે, દિલમાં દીવો કરો રે. ૩

સાચા દિલમાં દીવો જ્યારે થાશે ત્યારે, અંધારું મટી જાશો રે;
 પછી બ્રહ્મલોક તો ઓળખાશો રે, દિલમાં દીવો કરો રે. ૪

દાસ રણાછોડે ઘર સંભાળ્યું, જડી ઝૂંચી ને ઉઘડ્યું તાણું;
 થયું ભામંડળે અજવાણું રે, દિલમાં દીવો કરો રે. ૫

* * *

(८४)

मन की तरंग मार ले, बस हो गया भजन;
 आदत बुरी सुधार ले, बस हो गया भजन. १

आया हे तू कहां से, और जायेगा कहां;
 इतना ही मन विचार ले, बस हो गया भजन. २

नेकी सभी के साथ, जितनी बने करो;
 मत सिर हटी का भार ले, बस हो गया भजन. ३

दृष्टि सभी के साथ, जितनी बने करो,
 समता का आंजन आंज ले, बस हो गया भजन. ४

तुझको बुरे बुरा कहे, तो सुनके कर क्षमा;
 वाली के स्वर संभार ले, बस हो गया भजन. ५

* * *

(८५)

कौन बतावे बाट गुरु बिना कौन बतावे बाट....
 बड़ा विकट यम धाट गुरु बिना कौन बतावे....
 भ्रांति की पहाड़ी, नदीया बीच मोह;
 अहंकार की लाट सद्गुरु बिना. कौन बतावे बाट. १

काम कोध दो पर्वत ढाढ़े;
 लोभ चोर संगात सद्गुरु बिना. कौन बतावे बाट. २

मद मत्सर का नेहा बरसे;
 माया पवन बढ़े दाट सद्गुरु बिना. कौन बतावे बाट. ३

कुहत कबीर सुनो भाई साधो;
 क्यों तरना ये धाट सद्गुरु बिना. कौन बतावे बाट. ४

* * *

હાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે,
સગપણ તમ સાથેર...

હે મેં તો સર્વેથી મેલ્યો રે, મેં તો સર્વ મેલ્યો રે સંસાર રે
સગપણ તમ સાથે.

હે મારા મનમાં વસ્યા છો આવી શ્યામ રે,
તમ સારું તજ્યા ધન ધામ રેર...

હે મારું મનડું લોભાણું તમ કાજ રે
મને નથી બીજાની આશ રે

મારે માથે ધણી છો તમે એક રે
સગપણ તમ સાથે.

હે હે મારી અંખડ નિભાવજો
અંખડ નિભાવજો ટેક રે
સગપણ તમ સાથે.

હાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે
સગપણ તમ સાથેર...

હે મેં તો દેહ ધર્યો રે તમ કાજ રે
તમને જોઈ મોહી છું, ક્રજ રાજ રેર...

હું તો હેતે વેચાણી તમ હાથ રે
છો બ્રહ્માનંદના નાથ રે
સગપણ તમ સાથે

શ્રીજ લાડ તમે છો એક આધાર રે
સગપણ તમ સાથે

મેં તો સર્વેથી મેલ્યો, મેં તો સર્વેથી મેલ્યો
સંસાર રે સગપણ તમ સાથે

જોઈ છેલ છબીલાની ચાલ રે
 મન મારું લોભાણું રે૨..
 વળી ભુરખી નાખી છે નંદલાલ રે
 સહુ ઘેલી કહે છે સંસાર રે
 મેં તો નીરખ્યા છે નંદકુમાર રે
 હવે રટણા લાગી છે દિન રાત રે
 થઈ શિર સાટાની વાત રે
 બ્રહ્માનંદને હાથે જાલી જાય રે

* * *

(૮૭)

ચેતન એસા ગ્યાન વિચારો,
 સોહં સોહં સોહં
 સોહં વણું ન બીધા સારો ચેતન...૧
 નિશ્ચય સ્વલ્પાણ અવલંબી;
 પ્રજ્ઞા છેની નિહારો;
 ઈહ છેની મધ્યપાતી દુવિધા;
 કરે જડ ચેતન ફારો. ચેતન...૨
 તસ છેની કરચુહીયેં જો ધન
 સો તુમ સોહં ધારો
 સોહં જાનિ દટો તુમ મોહં
 વહે હે સમકો વારો. ચેતન...૩
 કુલટા કુટિલ કુખુદ્ધિ કુમતિ
 છંડો વહે નિજ ચારો
 સુખ આનંદ પદે તુમ બેસી,
 સ્વપરફું નિસ્તારો. ચેતન....૪

* * *

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને ક્યા ક્યા સીખા દિયા...

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને જના સીખા દિયા...

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને ક્યા મુજકો બના દિયા...

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને ઈન્સાં બના દિયા...

રહતે હૈ જલવે આપકે નજરોં મેં હર ઘડી
મસ્તી કા જામ આપને એસા પીલા દિયા

ભૂલા હુआ થા રાસ્તા, ભટકા હુઆ થા મેં
કિસ્મતને મુજકો આપકે કાબિલ બના દિયા

જુસ દિનસે મુજકો આપને અપના બના લિયા
દોનો જહાંકો દાસને તબસે ભૂલા દિયા

જુસને કિસી કો આજ તક સજદા નહીં કિયા
વો સર ભી મૈને આપકે દરપર જુકા દિયા

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને ક્યા ક્યા સિખા દિયા...

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને જના સિખા દિયા

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને ઈન્સાં બના દિયા

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને કાબિલ બના દિયા

સત્ગુરુ તુમહારે ઘારને.....

* * *

હરિ વસે હરિના જનમાં,
 તમે શું કરશો જઈ વનમાં રે.
 ભેખ ધરીને તમે શીદ ભટકો છો ?
 પ્રભુ નથી વન કે અરણમાં રે.
 કાશી જાઓ ને તમે ગંગાજી નહાવો,
 પ્રભુ નથી પાણી પવનમાં રે.
 જોગ કરો ને ભલે યજા કરાવો
 પ્રભુ નથી હોમ હવનમાં રે.
 સાધુની સંગે ને ભક્તિ અંગે અંગે,
 નિર્મણ ભાવોની ભજના રે.
 દેહમાં જાગો ને વિશ્વમાં વ્યાપે,
 શાન ગુણો ઉભરાતો રે.
 બાઈ મીરાં કહે ગિરિધરનાગર,
 હરિ વસે હરિના જનમાં રે.

* * *

રામ કહો રહેમાન કહો કોઉ, કાન કહો મહાદેવરી;
 પારસનાથ કહો કોઉ બ્રહ્મા, સકલ બ્રહ્મ સ્વયમેવરી. રામ. ૧
 ભાજન ભેદ કહાવત નાના, એક મૃત્તિકા રૂપરી;
 તૈસે ખંડ કલ્પના રોપિત, આપ અખંડ સરૂપરી. રામ. ૨
 નિજપદ રમે રામ સો કહિયે, રહિમ કરે રહેમાનરી;
 કશે કરમ કાન સો કહિયે, મહાદેવ નિર્વાણરી. રામ. ૩
 પરસે રૂપ પારસ સો કહિયે, બ્રહ્મ ચિન્હે સો બ્રહ્મરી;
 ઈહ વિધ સાધો આપ આનંદધન ચેતનમય નિ:કર્મરી. રામ. ૪

* * *

સંતો	સો	સદગુરુ	મોહિ	ભાવે
જો		આવાગમન		મિટાવે
ડોલત	ડિગે	ન	બોલત	બિસરે
એસે	ઉપદેશ	દ્રિફાવે	...સંતો..	
બિન	ભમહઠ	કિયાસે		ન્યારા
સહજ	સમાધિ	લગાવે..	ઓ	સંતો..
દાર	ન રોકે	પવન	ન રોકે	
ના	અનહદ	ઉરધ્યાવે	...સંતો..	
યે	મન જહાઁ	જાઓ	તહાઁ	નિર્ભય
સમતા	સે	ઠહરાવે	...ઓ	સંત..
કર્મ	કરે	ઓર	રહે	અકર્મી
એસી	યુક્તિ	બતાવે	...સંતો..	
સદા	આનંદ	ફંદ	સે	ન્યારા
ભોગ	મે	યોગ	સિખાવે....	ઓ સંતો..
તજ	ધરતી	આકાશ		અધરમે
પ્રેમ	મફઈયા	છાવે	...સંતો..	
જ્યાન	સરોવર	સુનનસિલા	પર	
આસન	અચલ	જમાવે...	ઓ	સંતો..
કહે	કબીર	સદગુરુ	સોઈ	સાચા જો
ઘટ	મે	અલાખ	જગાવે	...સંતો..

* * *

(१०२)

बिना नयन पावे नहीं, बिना नयनकी भात;
सेवे सद्गुरुके चरन, सो पावे साक्षात्. ...१

बूझी यहत जो ध्यासको, हैं बूझनकी रीत;
पावे नहि गुरुगम बिना, ऐही अनादि स्थित. ...२

ऐही नहि है कल्पना, ऐही नहीं विभंग; .
कहि नर पंचमकाणमें, देखी वस्तु अभंग.३

नहि हे तुं उपदेशकुं, प्रथम लेहि उपदेश;
सबसे न्यारा अगम है, वो शानीका देश. ...४

जप, तप और व्रतादि सब, तहां लगी अमरूप;
जहां लगी नहि संतकी, पाई छूपा अनुप.५

पायाकी ऐ भात है, निज छंदनको छोड़;
पिछे लाग सत्पुरुषके, तो सब बंधन तोड.६

* * *

(१०३)

येतन शुद्धात्मकुं ध्यावो, पर परये धामधूम सदाई;
निज परये सुख पावो. येतन. १

निजधरमें प्रभुता है तेरी, परसंग नीच कहावो;
प्रत्यक्ष रीत लभी तुम ऐसी, गहिये आप सुहावो. येतन. २

यावत् तृष्णा मोह है तुमको, तावत् मिथ्या भावो;
स्वसंवेद ज्यान लही करिवो, छंडो अमक विभावो. येतन. ३

सुमता येतनपतिकुं ईशाविध, कहे निज धरमें आवो;
आतम उठ सुधारस पीये, सुख आनंद पद पावो. येतन. ४

* * *

ॐ ગુરવેભ્યો નમઃ(૨)

ॐ કારં બિંદુ સંયુક્તં, નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ;
 કામદં મોક્ષદં ચૈવ, અંકારાય નમો નમઃ અં ગુરુવેભ્યો નમઃ
 ગુરુભ્રત્સા ગુરુર્વિષ્ણુ ગુરુર્દેવો મહેશરઃ;
 ગુરુ: સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ તસ્મે શ્રી ગુરવે નમઃ અં ગુરુવેભ્યો નમઃ
 ધ્યાનમૂલં ગુરુમૂર્તિઃ પૂજામૂલં ગુરુપદમ्;
 મંત્રમૂલં ગુરુવાક્યં, મોક્ષમૂલં ગુરુકૃપા. અં ગુરુવેભ્યો નમઃ
 અજ્ઞાનતિમિરાન્ધાનાં જ્ઞાનાંજનશલાક્યા;
 ચક્ષુરુન્મિલિતં યેન તસ્મે શ્રી ગુરવે નમઃ અં ગુરુવેભ્યો નમઃ
 ગુરુ દીવો, ગુરુ દેવતા, ગુરુ વિષા ઘોર અંધાર;
 જે ગુરુવાડી વેગળા, રડવડીઆ સંસાર. અં ગુરુવેભ્યો નમઃ
 દરખતસે ફળ ગિર પડ્યા, બૂજી ન મનકી ધ્યાસ;
 ગુરુ મેલી ગોવિંદ ભજે, મિટે ન ગર્ભાવાસ. અં ગુરુવેભ્યો નમઃ
 તું આનંદ છે, તું પ્રેમ છે, તું દયા છે, તું સત્ય છે;
 તું સ્થિર છે, તું અચળ છે, તું શુદ્ધ છે, તું બુદ્ધ છે,
 તું નિત્ય છે, નિર્વિકાર છે, નિરંજન નિરાકાર છે,
 તું પવિત્ર છે, પાંચ રહિત છે, તું અક્ષય છે, અવિનાશી છે.
 તું શાંતિ છે, સમાધિ છે.

* * *

હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! શું કહું, દીનાનાથ દ્યાળ;
હું તો દોષ અનંતનું, ભાજન છું કરુણાળ. ...૧

શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી, નથી સર્વ તુજરૂપ;
નથી લઘુતા કે દીનતા, શું કહું પરમસ્વરૂપ ? ...૨

નથી આજા ગુરુદેવની, અચળ કરી ઉરમાંહી;
આપતણો વિશ્વાસ ટઠ, ને પરમાદર નાહી. ...૩

જોગ નથી સત્તસંગનો, નથી સત્તસેવા જોગ;
કેવળ અર્પણતા નથી, નથી આશ્રય અનુયોગ. ...૪

હું પામર શું કરી શકું ? એવો નથી વિવેક;
ચરણ શરણ ધીરજ નથી, મરણ, સુધીની છેક. ...૫

અચિંત્ય તુજ માહાત્મ્યનો, નથી પ્રફુલ્લિત ભાવ;
અંશ ન એકે સ્નેહનો, ને મળે પરમ પ્રભાવ. ...૬

અચળરૂપ આસક્તિ નહિ, નહીં વિરહનો તાપ;
કથા અલભ તુજ પ્રેમની, નહિ તેનો પરિતાપ. ...૭

ભક્તિમાર્ગ પ્રવેશ નહિ, નહીં ભજન ટઠ ભાન;
સમજ નહીં નિજધર્મની, નહિ શુભ દેશે સ્થાન. ...૮

કાળદોષ કળિથી થયો, નહિ મર્યાદાધર્મ;
તોય નહીં વ્યાકુળતા, જુઓ પ્રભુ મુજ કર્મ. ...૯

સેવાને પ્રતિકૂળ જે, તે બંધન નથી ત્યાગ;
દેહેન્દ્રિય માને નહીં, કરે બાહ્ય પર રાગ. ...૧૦

તુજ વિયોગ સ્કુરતો નથી, વચન નયન યમ નાહીં;
નહિ ઉદાસ અનભક્તથી, તેમ ગૃહાદિક માંહીં. ... ૧૧

અહંભાવથી રહિત નહિ, સ્વર્ધમ સંચય નાહીં;
નથી નિવૃત્તિ નિર્મળપણે, અન્ય ધર્મની કાંઈ. ... ૧૨

એમ અનંત પ્રકારથી, સાધન રહિત હુંય;
નહીં એક સદ્ગુણ પણ, મુખ બતાવું શુંય ? ... ૧૩

કેવળ કરુણામૂર્તિ છો, દીનબંધુ દીનનાથ;
પાપી પરમ અનાથ છું, ચહો પ્રભુજી હાથ. ... ૧૪

અનંતકાળથી આથડયો, વિના ભાન ભગવાન;
સેવ્યા નહિ ગુરુ સંતને, મૂક્યું નહિ અભિમાન. ... ૧૫

સંતચરણ આશ્રય વિના, સાધન કર્યા અનેક;
પાર ન તેથી પામિયો, ઊગ્યો ન અંશ વિવેક. ... ૧૬

સહુ સાધન બંધન થયાં, રહ્યો ન કોઈ ઉપાય;
સત્ત સાધન સમજ્યો નહીં, ત્યાં બંધન શું જાય ? ... ૧૭

પ્રભુ પ્રભુ લય લાગી નહીં, પડ્યો ન સદ્ગુરુ પાય;
દીઠા નહિ નિજ દોષ તો, તરીએ કોણ ઉપાય ? ... ૧૮

અધમાંધમ અધિકો પતિત, સકલ જગતમાં હુંય;
એ નિશ્ચય આવ્યા વિના, સાધન કરશે શુંય ? ... ૧૯

પડી પડી તુજ પદપંકજે, ફરી ફરી માગું એ જ;
સદ્ગુરુ સંત સ્વરૂપ તુજ, એ દટ્ઠતા કરી દે જ. ... ૨૦

* * *

यमनियम संज्ञम आप कियो, पुनि त्याग बिराग अथाग लघ्यो;
वनवास लियो मुख मौन रह्यो, दृढ आसन पद्म लगाय दियो. ...૧

मन पौन निरोध स्वबोध कियो, हठजोग प्रयोग सु तार भयो;
જप भेद जपे तप त्योऽहि तपे, उरसेहि उदासी लही सबपें. ...૨

सब शास्त्रनके नय धारि लिये, मत मंडन घंडन भेद लिये;
वह साधन बार अनंत कियो, तदपि कछु हाथ हजु न पर्यो. ...૩

अब क्यों न बिचारत हे मनसे, कछु और रहा उन साधनसे ?
बिन सद्गुरु कोय न भेद लहे, मुख आगल हैं कह बात कहे ? ...૪

करुना हम पावत हे तुमकी, वह बात रही सुगुरुगमकी;
पलमें प्रगटे मुख आगलसे जब सद्गुरुर्यन्त सुप्रेम बसे ...૫

तनसे, मनसे, धनसे, सबसे, गुरुदेवकी आन स्व-आत्म बसे;
तब कारज सिद्ध बने अपनो, रस अमृत पावहि प्रेम धनो. ...૬

वह सत्य सुधा दरशावहिंगे, यतुरांगुल हे दगसे मिलहे;
रस देव निरंजन को पिवही, गहि जोग जुगोजुग सो ज्वही. ...૭

परप्रेमप्रवाह बहे प्रभुसे, सब आगमभेद सुउर बसे;
वह केवलको बीज ज्यानि कहे, निष्ठको अनुभो बतलाई दिये. ...૮

* * *

સુષ્પો શાંતિ જિષાંદ સોભાગી, હું તો થયો છું તુજ ગુણરાગી;
તુમે નિરાગી ભગવંત, જોતાં કેમ મલશે તંત. સુષ્પો. ...૧

હું તો કોષ કષાયનો ભરિયો, તું તો ઉપશમ રસનો દરિયો;
હું તો અજ્ઞાને આવરિયો, તું તો કેવલ કમલા વરિયો. સુષ્પો. ...૨

હું તો વિષયારસનો આશી, તેં તો વિષયા કીધી નિરાશી;
હું તો કર્મને ભારે ભર્યો, તેં તો પ્રભુભાર ઉતાર્યો સુષ્પો. ...૩

હું તો મોહ તણે વશ પડિયો, તું તો સઘણા મોહને નડિયો;
હું તો ભવસમુક્રમાં ખૂંતો, તું તો શિવમંદિર પહોતો. સુષ્પો. ...૪

મારે જન્મમરણનો જોરો, તેં તો તોડચો તેણનો દોરો;
મારો પાસો ન મેલે રાગ, તમે પ્રભુજી થયા વીતરાગ. સુષ્પો. ...૫

મને માયાએ મૂક્યો પાશી, તું તો નિરબંધન અવિનાશી;
હું તો સમકિતથી અધૂરો, તું તો સકલ પદારથે પૂરો. સુષ્પો. ...૬

મારે છો તું હિ પ્રભુ એક, તહારે મુજ સરીખા અનેક;
હું તો મનથી ન મૂકું માન, તું તો માનરહિત ભગવાન. સુષ્પો. ...૭

મારું કીધું તે શું થાય, તું તો રંકને કરે રાય;
એક કરો મુજ મહેરબાની, મહારો મુજરો લેજો માની. સુષ્પો. ...૮

એકવાર જો નજરે નીરખો, તો કરો મુજને તુમસરીખો;
જો સેવક તુમ સરીખો થાશો, તો ગુણ તમારા ગાશો. સુષ્પો. ...૯

ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા, હું તો માગું છું દેવાધિદેવા;
સામું જુઓને સેવક જાહી, એવી ઉદ્યરતની વાહી. સુષ્પો. ...૧૦

* * *

(૧૦૮)

અબ ચલો સંગ હમારે કાયા, તોહે બહુત જતન કર રાખી ... અબ ચલો..
 તો યે કારણો મેં જીવ સંહારે, બોલે જૂઠ અપારે,
 ચોરી કરી પરનારી સેવી, જૂઠ પરિગ્રહ ધારે. ... ૧
 પટ આભૂષણ સૂંધા, ચૂઆ, અશન પાન નિત્ય ન્યારે,
 ફેર દિન ઘટ્રસ તોએ સુંદર, તે સબ મલકર ઢારે ... ૨
 જીવ સુણો યહ રીત અનાદિ, કહા કહત વારંવારે,
 મૈં ન ચલૂંગી તોરે સંગ ચેતન, પાપ પુન્ય દો તારે. ... ૩
 જિનવર નામ સાર ભજ આતમ, કહાં ભરમ સંસારે,
 સદ્ગુરુ વચન પ્રતીત ભયે તથ, આનંદધન ઉપકારે. ... ૪

* * *

(૧૦૯)

અવધૂ કયા માગું ગુનહીના, વે ગુન ગાન ન પ્રવીના
 ગાય ન જાનું બજાય ન જાનું ન જાનું સુરભેવા;
 રીજ ન જાનું રીજાય ન જાનું ન જાનું પદસેવા. અવધૂ. ૧
 વેદ ન જાનું કિતાબ ન જાનું, જાનું ન લક્ષણ છિંદા;
 તરકવાદ વિવાદ ન જાનું, ન જાનું કવિફિંદા.... અવધૂ. ૨
 જાપ ન જાનું, જુવાબ ન જાનું, ન જાનું કથવાતા;
 ભાવ ન જાનું ભગતિ ન જાનું, જાનું ન સીરા તાતા.... અવધૂ. ૩
 જ્યાન ન જાનું વિજ્યાન ન જાનું, ન જાનું ભજનામા (પદનામા)
 આનંદધન પ્રભુ કે ઘરદ્વારેં, રટન કરું ગુણધામા.... અવધૂ. ૪

* * *

(૧૧૦)

અવધૂ નામ હમારા રાખે, સો હી પરમ મહારસ ચાખે. અવધૂ.

નહીં હમ પુરુષા નહીં હમ નારી, વરન ન ભાત હમારી;

જાતિ ન પાતિ ન સાધન સાધક, નહીં હમ લઘુ નહીં ભારી. અવધૂ. ૧

નહીં હમ તાતે નહીં હમ સીરે, નહીં હમ દીર્ઘ નહીં છોટા;

નહીં હમ ભાઈ નહીં હમ ભગ્નિની, નહીં હમ બાપ ન બેટા. અવધૂ. ૨

નહીં હમ મનસા નહીં હમ શબ્દા, નહીં હમ તનકી ધરણી;

નહીં હમ બેખ બેખધર નાહીં, નહીં હમ કરતા કરણી. અવધૂ. ૩

નહીં હમ દરસન નહીં હમ પરસન, રસ ન ગંધ કણુ નાહીં;

આનંદધન ચેતનમય મૂરતિ, સેવકજન બલિ જાહીં. અવધૂ. ૪

* * *

(૧૧૧)

પગ	મને	ધોવા	દયોને	રધુરાઈ
પ્રભુ	મને	શક	પડયો	મનમાઈ. પગ...

રામ લક્ષ્મણ જાનકીજી તીર ગંગાને જાયજી,

નાવ માણી નીર ઉત્તરવા ગૂહ બોલ્યો ગમખાઈ. પગ...

રજ તમારી કામળગારી નાવ નારી થઈ જાય જી,

તો તો અમારા રંકજનની આજીવિકા રે ટળી જાય, પગ...

જોઈ ચતુરતા ભીલ જનની જાનકી મુસ્કાયજી,

અભણ કેવું ખાંડ રાખે ભણોલ ભૂલી જાય. પગ...

બાવડી જાલી નદ્વવડીમા રામ ને ગુરુરાયજી,

પાર ઉતારી પૂછયું રામે શું લેશો ઉત્તરાઈ. પગ...

નાઈની કદી નાઈ લે નહિ આપણ ધંધાભાઈજી,

કાગ કહે ઓલ્યા ખારવાની ખારવો લે ન ઉત્તરાઈ. પગ...

* * *

(૧૧૨)

અવધૂ સો જોગી ગુરુ મેરા, ઈન પદકા કરે રે નિવેદા. અ. ૧

તરુવર એક મૂલ બિન છાયા, બિન ફૂલે ફલ લાગા;
શાખા પગ નહીં કદ્ધ ઉન્દું, અમૃત ગગને લાગા. અ. ૨

તરુવર એક પંછી દોઉ બેઠે, એક ગુરુ એક ચેલા;
ચેલેને જુગ ચુણા ચુણા ખાયા, ગુરુ નિરંતર ખેલા. અ. ૩

ગગન મંડલકે અધિબિય ફૂવા, ઉંહાં હે અમીકા વાસા;
સગુરા હોવે સો ભર ભર પીવે, નગુરા જાવે ઘ્યાસા. અ. ૪

ગગન મંડલમે ગઉઆં બિહાની, ધરતી દૂધ જમાયા;
માખન થા સો વિરલા પાયા, છાસેં જગત ભરમાયા. અ. ૫

થડ બિનું પત્ર પત્ર બિનું તુંબા, બિન જીભ્યા ગુણ ગાયા;
ગાવન વાલેકા રૂપ ન રેખા, સુગુરુ સોહી બતાયા. અ. ૬

આતમ અનુભવ બિન નહીં જાને, અંતર જ્યોતિ જગાવે;
ઘટ અંતર પારએ સોહી મૂરતિ, આનંદધન પદ પાવે. અ. ૭

* * *

(૧૧૩)

સુહાગણ ! જાગી અનુભવ પ્રીત, સુહાગણ;
નિદ અનાદિ અજ્ઞાનકી મિટ ગઈ નિજ રીત. સુ. ૧

ઘટમંદિર દીપક કિયો, સહજ સુજ્યોતિ સરૂપ;
આપ પરાઈ આપુહી, ઠાનત વસતુ અનૂપ. સુ. ૨

કહા દિખાવું ઔરકું, કહાં સમજાઉ ભોર;
તીર અચૂક હે પ્રેમકાલાગે સો રહે ઠોર. સુ. ૩

નાદ વિલુદો પ્રાણકું, જિને ન તૃણ મૃગલોય;
'આનંદધન' પ્રલુબુ પ્રેમકી, અકથ કહાની હોય. સુ. ૪

* * *

(૧૧૪)

જ્ય જ્ઞાને મેરી સફલ ધરીરી; જ્ય.

સુત વનિતા યૌવન ધન માતો,
ગર્ભતષી વેદન વિસરીરી. જ્ય.૧

સુપનકો રાજ સાચ કરી માનત, રાચત છાંહ ગગન બદરીરી;
આઈ અચનાક કાલ તોપચી,
ગહેગો જ્યું નાહર બકરીરી જ્ય.૨

અજહુ ચેત કદ્ધુ ચેતત નાંહિ, પકરી ટેક હારિલ લકરીરી;
'આનંદધન' હીરો જન છાંડી,
નર મોહ્યો માયા કકરીરી. જ્ય.૩

* * *

(૧૧૫)

મહારો બાલુડો સંન્યાસી, દેહ દેવલ મઠવાસી. મહારો
ઈડા પિંગલા મારગ તજી યોગી, સુખમના ધરવાસી;
બ્રહ્મરંધ્ર મધિ આસન પૂરી બાબુ, અનહદ તાન બજાસી. મહારો ૧
યમ નિયમ આસન જ્યકારી, પ્રાણાયામ અભ્યાસી;
પ્રત્યાહાર ધારણા ધારી, ધ્યાન સમાધિ સમાસી. મહારો ૨
મૂલ ઉત્તારગુણ મુદ્રાધારી, પર્યકાસન ચારી;
રેચક પૂરક કુંભક સારી, મન ઈદ્રિય જ્યકારી. મહારો ૩
થિરતા જોગ જુગતિ અનુકારી, આપોઆપ વિમાસી;
આતમ પરમાત્મ અનુસારી, સીજે કાજ સમાસી. મહારો ૪

* * *

(૧૧૬)

નીરખને ગગનમાં કોણ ઘૂમી રહ્યો,
તે જ હું તે જ હું શબ્દ બોલે;
શ્યામના ચરણમાં ઈચ્છું છું મરણ રે,
અહીંયાં કોઈ નથી કૃષ્ણ તોલે; ની.૧

શ્યામ શોભા ઘણી, બુદ્ધિ નવ શકે કળી,
અનંત ઓચ્છવમાં પંથ ભૂલી;
જૃ અને ચેતન રસ કરી જાણવો,
પકડી પ્રેમે સજીવન મૂળી; ની.૨

જગત્તાળ જ્યોત ઉધોત રવિકોટમાં,
હેમની કોર જ્યાં નીસરે તોલે;
સર્વિદાનંદ આનંદ કીડા કરે,
સોનાનાં પારણાંમાં હી જૂલે. ની.૩

બતીવિષા, તેલવિષા, સૂત્રવિષા જો વળી,
અચળ જળકે સદા અનળ દીવો;
નેગ વિષ નીરખવો, ૩૫ વિષ પરખવો,
વણ જિહ્વાએ રસ સરસ પીવો. ની.૪

અકળ અવિનાશી એ, નવ જ જાયે કણ્યો,
અરથ ઉરધની માંદે મહાલે;
નરસૈંયાનો સ્વામી, સકળ વ્યાપી રહ્યો,
પ્રેમના તંતમાં સંત જાલે. ની.૫

* * *

(૧૧૭)

નિશદિન જોઉં તારી વાટડી, ઘરે આવો રે ઢોલા;
મુજ સરિખી તુજ લાખ હૈ, મેરે તૂહી અમોલા. નિશ. ૧

જવહરી મોલ કરે લાલકા, મેરા લાલ અમોલા;
જ્યાકે પટંતર કો નહીં, ઉસકા ક્યા મોલા. નિશ. ૨

પંથ નિહારત લોયણો, દ્રગ લાગી અડોલા;
જોગી સુરત સમાધિમાં, મુનિ ધ્યાન ઝકોલા. નિશ. ૩

કૌન સુને કિનકું કહું, કિમ માંડું મેં ખોલા;
તેરે મુખ દીઠે ટલે, મેરે મનકા ચોલા. નિશ. ૪

મિતા વિવેક વાતે કહેં, સુમતા સુનિ બોલા;
'આનંદધન' પ્રભુ આવશે, સેજડી રંગ રોલા. નિશ. ૫

* * *

(૧૧૮)

અવધૂ, અનુભવકલિકા જાગી,
મતિ મેરી આતમ સમરન લાગી; અવધૂ. ૧

જાયે ન કબહુ ઓર છિગનેરી, તેરી વનિતા વેરી;
માયા ચેરી કુટુંબ કરી હાથે, એક દેઢ દિન ઘેરી. અવધૂ. ૨

જનમ જરા ભરણ વસી સારી, અસરન દુનિયાં જેતી;
દઢ્વ કાંઈ ન બાગમે મીયાં, કિસપર મમતા એતી અવધૂ. ૩

અનુભવ રસમે રોગ ન સોગા, લોકવાદ બસ મેટા;
કેવળ અચલ અનાદિ અભાવિત, શિવશંકરકા ભેટા. અવધૂ. ૪

વર્ષાબુંદ સમુંદ સમાની, ખબર ન પાવે કોઈ;
'આનંદધન' વૈ જ્યોતિ સમાવે, અલખ કહાવે સોઈ. અવધૂ. ૫

* * *

(૧૧૯)

દેખો એક અપૂરવ ખેલા, આપહી બાજુ આપહી બાજુગર;
આપ ગુરુ આપ ચેલા. દેખો. ૧

લોક અલોક બિચ આપ બિરાજિત, જ્યાન પ્રકાશ અકેલા;
બાજુ છાંડ તહાં ચઢ બેઠે, જિહાં સિંહુકા મેલા. દેખો. ૨

વાગ્યવાદ ખટ નાદ સહૂમેં, કિસકે કિસકે બોલા;
પાહણુકો ભાર કંઈ ઉઠાવત, એક તારેકા ચોલા. દેખો. ૩

ઘટપદ પદકે જોગ સિરિખસ, કર્યો કર ગજપદ તોલા;
'આનંદધન' પ્રભુ આય મિલ્યો તુમ,
મિટ જાય મનકા જોલા. દેખો. ૪

* * *

(૧૨૦)

ઉક્ત જાનમતે હો પ્રાણનાથ,
ઈત આપ નિહારો ધરકો સાથ. ..૧

ઉત માયા કાયા કબ ન જાત,
યહુ જડ તુમ ચેતન જગ વિષ્યાત;
ઉત કરમ ભરમ વિષ વેલિ સંગ,
ઈત પરમ નરમ મતિ મેલિ રંગ. ..૨

ઉત કામ કપૃ મદ મોહ માન,
ઈત કેવળ અનુભવ અમૃતપાન;
અલિ કહે સમતા ઉત દુઃખ અનંત,
ઈત ખેલે આનંદધન વસંત. ..૩

* * *

(૧૨૧)

અબ જાગો પરમગુરુ પરમદેવ ઘારે,
મેટણું હમ તુમ બિચ ભેદ. ૧
આલી લાજ નિગોરી ગમારી જાત,
મુહિ આન મનાવત વિવિધ ભાત. ૨
અલિ પર નિર્મલી કુલટી કાન,
મુનિ તુહિ મિલન બિચ દેત હાન. ૩
પતિ મતવારે ઓર રંગ,
રમે મમતા ગણિકાકે પ્રસંગ. ૪
જબ જડ તો જડ વાસ અંત,
ચિતા ઝૂલે 'આનંદધન' ભઈ વસંત. ૫

* * *

(૧૨૨)

અવધૂ પિયો અનુભવ રસ ઘાલા, કહત પ્રેમ મતવાલા;
અંતર સમ ધાતુ રસ ભેદી, પરમ પ્રેમ ઉપજાવે;
પૂરવ ભાવ અવસ્થા પલટી, અજબ રૂપ દરસાવે. અવધૂ ૧
નખ શિખ રહત ખુમારી જાકી, સજલ સંધન ધન જૈસી;
જિને એ ઘાલા પિયા, તિનિંદું ઓર કેફ રતિ કેસી. અવધૂ ૨
અમૃત હોય ડલાહલ જાંદું, રોગ શોક નહીં વ્યાપે;
રહત સદા ગરકાવ નસામે, બંધન મમતા કાપે. અવધૂ ૩
સત્ય સંતોષ છિયામેં ધારે, આતમ કાજ સુધારે;
દીનભાવ હિરદે નહીં આણો, અપનો બિરુદ્ધ સંભારે અવધૂ ૪
ભાવ દ્યા રણથંભ રોપકે, અનહદ તૂર બજાવે;
ચિદાનંદ અતુલીબલ રાજા, જીત અરિ ઘર આવે. અવધૂ ૫

* * *

પૂરવ પુષ્ય ઉદ્ય કરી ચેતન, નીકા નરભવ પાયારે.

દીનાનાથ દ્યાળ દ્યાનિધિ, દુર્લભ અધિ બતાયા રે;
દશ દૃષ્ટાંતે દોહિલા નરભવ, ઉત્તરાધ્યયને ગાયા રે. પૂ. ૧

અવસર પાય વિષય રસ રાયત, તે તો મૂઢ કહાયા રે;
કાગ ઉડાવણ કાજ વિપ્ર જિમ, ડાર મહિને પછતાયા રે. પૂ. ૨

નદી ધોલ પાસાન ન્યાય કર, અર્ધ વાટ તો આયા રે;
અર્ધ સુગમ આગલ રહી તિનંદું, જિન કદુ મોહ ઘટાયારે. પૂ. ૩

ચેતન ! ચારગતિમેં નિશ્ચે, મોક્ષદ્વાર એ કાયા રે;
કરત કામના સુર પણ યાકી જિનંદું અનુર્ગલ માયા રે. પૂ. ૪

રોહણગિરિ જિમ રતનખાણ તિમ, ગુણી સહુ યામેં સમાયા રે;
મહિમા મુખથી વરણાત જાકી, સુરપતિ મન શંકાયા રે. પૂ. ૫

કલ્યવૃક્ષ સમ સંયમ કેરી અતિ શીતલ જિહાં છાયા રે;
ચરણ કરણ ગુણ ધરણ મહામુનિ, મધુકર મન લોભાયા રે. પૂ. ૬

યા તન વિશ તિહું કાલ કહો કિન, સાચા સુખ નિપજ્યા રે;
અવસર પાય ન ચૂક ચિદાનંદ, સત્ગુરુ યું દરસાયા રે. પૂ. ૭

* * *

(૧૨૪)

કોઈ અજબ તમાસા દેખા, જહાં રૂપ રંગ નહીં રેખા-ટેક
અજબ ગેલી એક મહેલ બન્યા હે સબ દુનિયાસે ન્યારા.

ચંદ સૂરજકી કિરન ન પહુંચે.
અખંડ જ્યોત ઉજ્યારી. કોઈ.૧

બિના મૂલકા બાગ બન્યા હે,
ચહું દીસ લગે ફુવારા;
બિના પાંખકે ભમરા બૈઠા,
મગન પ્રેમ મતવારા. કોઈ.૨

અધર સરોવર અમૃત ભરીયા,
વાપર બેઠ હંસા;
મુગતા ફળકો ચુગ ચુગ ખાવે,
વાકો લહું ન મંસા. કોઈ.૩

બાનન વાલા બાન ચલાવે,
અધર નિશાન ઉડાવે;
પાડ સો તો જુગ જુગ જાવે,
ચૂકે સો તો મર જાવે. કોઈ.૪

બિના બાદર મેહ મંડાણા,
ધરતી પડે ન પાણી;
જાનનહારે મેદ વિચારે,
એહ પ્રવીષ નિશાની. કોઈ.૫

* * *

નામ સુધારસ સાર સરવમાં, પરખી પ્રેમેશુ પીધો રે - ૩૬

ભૂતળ પતિપદ તેને ન આવે,
લહાવો નૌતમ લીધો રે. ના.૧

એ રસ મોંધો મૂલે મળે નહીં,
વૈકુંઠ નાથને વાલો રે,
અજ ઉમિયાપતિ ઈરણક એના,
અદ્વૈત પદનો ઘાલો રે. ના.૨

પુરણ બ્રહ્મ એ રસને પ્રીઠો,
નથી સમોવડ એવો રે;
જગતનું જીવન એને રે કહીએ,
મહા વીરલાનો મેવો રે. ના.૩

કોટી જગતને જપતપ તીરથ,
તો એ તુલ્ય ન આવે રે;
પૃથ્વી પાત્રને મૂક્તા ભરીયું,
એથી અધિક પાવે રે. ના.૪

નામ સમોવડ કોઈ ન આવે,
અમૂલ્ય વરસુ એવી રે;
સદગુરુ સ્વામી કૃપા કરે તો,
ત્યાંથી મળે તેવી રીતે. ના.૫

દુર્લભ દીઠો ને મહારસ મીઠો,
સ્વાદ કહ્યા ન જાય રે;
નીરાંત નામ સુધારસ પીતાં,
હરિ સરખો થઈ જાવે રે. ના.૬

* * *

(૧૨૬)

મેરુ તો ડગે પણ જેનાં મનડાં ડગે નહીં, ભાંગી પડે બ્રહ્માંડજી;
વિપત્તિ પડે તોયે વણસે નહીં જોને, સોઈ મારા હરિજનનાં પરમાણજી.

મેરુ. ૧

ચિતની તો વૃત્તિ જેની સદાય જ નિર્મળ, ને કોઈની કરે નહીં આશજી;
દાન દેવે પણ રહેવે અજાચી, રાખે વચ્ચનમાં વિશ્વાસ રે.

મેરુ. ૨

હરખ ને શોકની ન આવે કદી હેડકી, ને આઠે પહોર આનંદજી;
નિત્ય જીલે રે સત્સંગમાં ને રે, તોડે મોહમાયા કેરા ફંદ રે.

મેરુ. ૩

તન મન ધન જોણે ગુરુજીને અર્થા, ને નામ-નિજારી નર ને નારજી;
એકાંતે બેસીને અલખ આરાધે, તો પ્રભુજી પધારે એને દ્વાર રે.

મેરુ. ૪

સંગતું કરો તો તમે એવાની કરજો, જે ભજનમાં રહેવે ભરપૂર રે;
ગંગાસતી એમ બોલિયાં, જેને નેણો તે વરસે જાણાં નૂર રે.

મેરુ. ૫

* * *

(૧૨૭)

હરિ તારો અમને સથવારો,
નોખા નોખા નામ ધારી ઊંચે બેસનારો. હરિ. ૧

કોઈક દિ' હસાવે તો તું કોઈક દિ' રડાવે,
પાડે પછાડે તોયે લાડ તું લડાવે;
દ્રૌપદીનાં ચીર પૂરી સહાય કરનારો. હરિ. ૨

માનુષના તેં ઘાટ ઘડિયા રૂપ દઈ હજારો,
લીલા તારી નીરખી નીરખી પામું ન એનો આરો;
મજધારે નૈયા અટકી એને પાર ઉતારો. હરિ. ૩

* * *

(૧૨૮)

આજ ગઈંતી હું સમવસરણમાં, જિન વચનામૃત પીવા રે;
 શ્રી પરમેશ્વર વદનકમલ છબી, નિરખ નિરખ હરખેવા રે. આજ. ૧

તીન ભુવનાયક શુદ્ધાતમ, તત્ત્વામૃતરસ તુહું રે;
 સકલ ભવિક વસુધાની લાણી, મારું મન પણ તુહું રે. આજ. ૨

મનમોહન જિનવરજી મુજને, અનુભવ પિયાલો દીધો રે;
 પૂરણાનંદ અક્ષય અવિચલરસ, ભક્તિ પવિત્ર થઈ પીધો રે. આજ. ૩

જ્ઞાનસુધા લાલીની લહેરે, અનાદિ વિભાવ વિસાર્યો રે;
 સમ્યક્જ્ઞાન સહજ અનુભવરસ, શુચી નિજ બોધ સમાર્યો રે. આજ. ૪

ભોળી સખીઓ એમ શું જોવો, મોહ મગન મત રાચો રે,
 દેવચંદ્ર પ્રભુશું એકતાને, મિલવો તે સુખ સાચો રે. આજ. ૫

* * *

(૧૨૯)

સદ્ગુરુ દેવ દ્વારા દાતા, સદ્ગુરુ દેવ દ્વારા દાતા,
 દેવ દ્વારા આત્મજ્ઞાન, અરે મન ધરલે ગુરુ કા ધ્યાન. ..૧

ગુરુ ગંગા ગુરુ ગોમતી જાને, ગુરુ સરસ્વતી કે સમાન,
 અડસઠ તીરથ ગુરુ કે ચરણમેં કહેના મેરા માન, અરે મન.૨

ગુરુ બીનદેવ કા ભેદ ન પાવે, ગુરુ બીન અંતર કુદ્ધ ભી ન જાગે,
 ગોવિંદરૂપ ગુરુજી કો જાનો, સમજ સમજ નાદાન. અરે મન.૩

ગુરુ મેરે બડે આત્મજ્ઞાની, સદા સમદર્શી સત્યકામી,
 મધુર મધુર ઉનકી વાની, કરતી મુજકો દિવાની. અરે મન.૪

સદ્ગુરુ શબ્દ શ્રવણ કર મૂરખ, છોડ દે માન ગુમાન,
 દાસ સતાર કહે કર જોડી, હોવત જગ કલ્યાણ. અરે મન.૫

* * *

(૧૩૦)

પગ ધુંઘર બાંધ મીરાં નાચી રે...

સાંસ કહે મીરાં ભઈ બાવરી,

નનંદ કહે કુલ નાશી રે;... પગ..૧

વિષકા ઘાલા રાણાજીને ભેજા,

પીવત મીરાં મનરાજ રે;... પગ..૨

મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધરનાગર,

મૈં હું તુમરી દાસી રે.... પગ..૩

* * *

(૧૩૧)

યે મીઠા પ્રેમકા ઘાલા, કોઈ પિયેગા કિસ્મતવાલા,

યે સત્સંગવાલા ઘાલા, કોઈ પિયેગા કિસ્મતવાલા.

પ્રેમ ગુરુ હૈ, પ્રેમ હૈ ચેલા, પ્રેમ ધર્મ હૈ, પ્રેમ હૈ મૈલા,

ગુરુ પ્રેમકી ફેરો માલા, કોઈ ફેરેગા કિસ્મતવાલા... યે મીઠા.૧

પ્રેમ બિના પ્રભુ નહીં મિલતે, મનકે કષ્ટ કલ્ભી નહીં ટલતે;

ગુરુ પ્રેમ કરે ઉજ્જ્યારા, કોઈ કરેગા કિસ્મતવાલા... યે મીઠા.૨

પ્રેમકા ગહેના પ્રેમી પાવે, જન્મ મરણ કા દુઃખ મિટાવે,

ગુરુ કાટે કર્મ જંજાળા, કોઈ કાટેગા કિસ્મતવાલા... યે મીઠા. ૩

પ્રેમ હી સબકે કષ્ટ મિટાવે, લાખોસે દુરાચાર છુડાવે,

ગુરુ પ્રેમમે હો મતવાલા, કોઈ બનેગા કિસ્મતવાલા. યે મીઠા.૪

મુક્તિ કો સુખ પ્રેમી પાવે, નરકોમે હરગીઝ નહીં જાવે,

ગુરુ પ્રેમકા ભોજન આલા, કોઈ ખાવેગા કિસ્મતવાલા... યે મીઠા. ૫

* * *

(१३२)

જહવા સે આયો અમર વહ દેશવા,
પાની ન પાન ધરતી અકસવા,
ચાંદ ના સૂરજ ના રૈન દિવસવા. ...૧

બ્રાહ્મન છગ્રી ના સુદ બૈસવા,
મુગલ પઠાન ના સૈયદ સેઠવા,
આદિ જ્યોતિ નહી ગૌર ગનેશવા,
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ ના સેસવા. ...૨

જોગિના જગતના મુનિધર બેસવા,
આદિ ન અંત ના કાલ કલેસવા,
દાસ કબીર લે આયે સંદેસવા,
સાર શબ્દ ગ્રહિ ચલો વહ દેસવા. ...૩

* * *

(१३३)

શું રે કરવું રે મારે, શું રે કરવું રે રાણા.
મોતીની માણા રાણાજી,
અંગે નથી ધરવી મારે;
તુલસીની માણા પહેરી ફરવું. ...૧

હીરની સાડીયો રાણાજી,
અંગે નથી ધરવી મારે;
ભગવી ચિથડીયો પહેરી ફરવું. ...૨

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુજી,
ગિરધરના ગુણ વહાલા;
ગાઈ ગાઈ ભવસાગર તરવું. ...૩

* * *

(૧૩૪)

સુગરાનું સુખ શું વખાણું ?
 આનંદે અતિ સુગરાનું સુખ શું વખાણું,
 વૃત્તિના વેગ જેના વેગળા થયા છે,
 ને ઠરવાનું મળ્યું છે ઠેકાણું;
 આઠે પહોર નેહ નામની સંગાથે,
 આવરણ ઉરમાં ન આણું. ...૧

આ તન તેનું ને તેને તો તન નહીં,
 મનથી મૂકાયેલ જાણું;
 વિદેહીપણું દેહ દીસવા માત્ર,
 એવા પુરુષ ઉરમાં આણું.૨

જીવન મુક્ત તેને કહેવાય એવા પુરુષ પ્રમાણ,
 વાણીએ જુઓ તો વિકાર નહીં જેમાં;
 અજ્ઞાન આવરણ ઊઠી ગયા જેના,
 વાયુ અખંડિત વહાણું,
 રહે સંસારમાં ને ભિશ સંસારથી,
 એ સમજ્યામાં સાર વખાણું. ...૩

* * *

(૧૩૫)

મેરા તેરા મનવા કેસે એક હોઈ રે.
 મૈં કહેતા હું આંખે ન દેખી, તું કહેતા કાગજ કી લેખી,
 મૈં કહેતા સૂર જા બનહારી, તું રાખે ઉરજાઈ રે. કેસે એક. ૧
 મૈં કહેતા તું જાગત રહીયો, તું રહા હે સોઈ રે,
 મૈં કહેતા નિર્માણી રહીયો, તું જાતા હે મોહી રે. કેસે એક. ૨
 સદગુરુ દ્વારા નિર્મલ બાહે, વામે, કાયા ધોરી રે,
 કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધો, તથ તું ઐસા હોઈ રે. કેસે એક. ૩

* * *

(१३६)

सब से उंची प्रेम सगाई,
सब से उंची प्रेम सगाई.

दुर्योधन को भेवा त्याग्यो...

साधु विदुर घर आयी. सबसे...१

जूठे फल शबरी के खाये
बहु वीधि प्रेम लगायी. सबसे...२

प्रेम के बस अर्जुन रथ हांक्यो
भूल गये ठकुराई. सबसे...३

ऐसी प्रीत बढ़ी वृन्दावन,
गोपीन नाय नयायी. सबसे...४

असुर झूर ईस लायक नाही,
कछेल कर बढाई., सबसे...५

* * *

(१३७)

नित्य नित्य अज्ञाते तारुं नाम,
प्रेम थकी अमने प्रभुज्ज मण्या हो छ.
आनी पेरे गंगा वाला,
पेली पेरे जमना वाला, आ...
ने वयमां गोकुणियुं रुकुं गाम. ..१

अश न भावे मुने,
नींदरु न आवे वहाला, आ....
सहेजे पधारोने सुंदर श्याम. ..२
बाई भीरां के प्रभु,
गिरिधरना गुण वहाला, आ....
आ तो आधेरनां रामे राम. ..३

* * *

(૧૩૮)

જાંખી ક્યાંથી થાય, હું પદ હૈયેથી ન વિસરાઈ;
હરિની જાંખી ક્યાંથી થાય.

હિમ જરતાં વહેલે પહોરીયે, નદીયે નહાવા જાય,
નિર્મળ જળમાં નહાયો ઘણું પણ, મનનો મેલ ન જાય. ..૧

વેદ પુરાણાના પાઠ કરેને, આખી ગીતા ગાય,
ગીતા શાન ન ભીતર આવ્યું, મુખે ગાય શું થાય. ..૨

તિલક છાપી ને અંગે, મંડળીઓમાં જાય,
શાન વૈરાગ્યનાં ગાન કરે પણ, આતમશાન ન થાય ..૩

એકાદશી ઉપવાસ કરે ને, મંદિરમાં દેવ જાય,
ભલું ન ભાઈનું ભાળી શકે, એને હાથે ભલું કોનું થાય. ..૪

ઉપર રૂડાં ભીતર ફૂડાં, બાહર ડોળ દેખાય,
અંતરયામી દીન દ્યાળું, છેતરો ન છેતરાય. ..૫

કાવા દાવા કપટ ત્યાગી, હરિ શરણમાં જાય,
માતા પિતા ગુરુ આશિષ મળતાં, જાંખી હરિની થાય
હરિની જાંખી ત્યારે થાય. ..૬

* * *

(१३८)

समझ गया तो हो जा मौन,
भीतर बहार राम समाया,
मैं तूं और वो कौन, वो कौन कौन. ..१

तर्क करे तो संशय बढ़ता,
संशय का नहीं पारा,
सार मिले सद्गुरु कृपा से,
तज दे और विचारा. ..२

थे जग तो एक खेल प्रभुका,
है कौतुक की खान,
घटता बढ़ता और नष्ट हो,
रहे न एक समान. ..३

तेरा मेरा भेद मानकर,
भूला येतन शान,
माया में ही उलट पलट कर,
भटक रहा नादान. ..४

* * *

(१४०)

इकीरों की हुनिया अजब है निराली,
सदा उनके यहेरे पे रहेती लाली,
इकीरों की हुनिया गम से भरी है,
झुशी की सदा बजती रहेती है ताली इकीरों..१

सदा राज रहेना रजा में प्रभुकी,
कोई करे पूजा कोई देवे गाली. इकीरों..२

न मरने की चिंता न जने की आशा,
यही तो है शहेन-शाही निराली. इकीरों..३

मनोकामना सबकी पूरन हो सत्गुरु,
न जाये खाली वह कैसा सवाली. इकीरों..४

(૧૪૧)

હરિ મારે હદ્યે રહેજો રે,
કુઃખ જે દઉં સહેજો રે.

વારે વારે કરીશ કાલા વાલા,
માંગું તે દેવું પડશે વહાલા,
તમે વેદ મંત્રોને સુણનારા,
વેણ મારાં વેઠી લેજો કાલા,
કે હરિ મને કાંઈ ન કહેજો રે,
કે હરિ મારી આંખોથી વહેજો રે;
કે હરિ મારે હદ્યે રહેજો રે. ..૧

હરિ હવે આપણે સરખે સરખા,
હરિ તું મેઘ તો હું રે બરખા,
હરિ તમે સૂરજ તો હું સોમ,
હરિ તમે અક્ષર તો હું અં,
હરિ મારે હદ્યે રહેજો રે,
હરિ મને દર્શન દેજો રે;
હરિ મારે હદ્યે રહેજો રે. ..૨

હરિ મારે હદ્યે રહેજો રે,
હરિ મને કાંઈ ન કહેજો રે,
હરિ મારી આંખોથી વહેજો રે,
હરિ મને દર્શન દેજો રે;
હરિ મારે હદ્યે રહેજો રે. ..૩

* * *

(१४२)

ਚਲਨਾ ਹੈ ਦੂਰ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਕਾਹੇ ਸੋਵੇ ਹੈ....
ਕਾਹੇ ਸੋਵੇ ਹੈ.... ..੧

ચેત અચેત નર સોય બાંવરે, બહુત નીંદ મેં સોવે રે,
કામ કોષ મદ લોભ મેં ફસ્કર, ઉમરીયાં કાહે ખોવે રે. ..૨

ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਧਾ ਮੋਹ ਕੀ ਗਈ, ਸੱਗ ਛੂਟ ਦੀ ਹੋਵੇ ਰੇ,
ਵੋ ਗਈ ਤਾਰੀ ਬੀਚਮੇਂ ਛੀਨ ਗਈ, ਮੁਹ ਪਕਰ ਕੁਝੁ ਰੋਵੇ ਰੇ. ..3

રાસ્તા તો હે દૂર કઠીન, ચલત અકેલા હોવે રે,
સંગ સાથ તેરે કોઈ ન ચલેગા, આકે ડગરીયા જાવે રે. ..૪

નદીયાં ગહેરી નાંવ પુરાની, કિસ વિધ પાર તું હોવે રે,
કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાથો વ્યાજ ધોકે મૂલ ખોવે રે. ..૫

* * *

ਮਨ ਰੇ ਤੁਂ ਕਾਹੇ ਨਾ ਧੀਰ ਧਰੇ...
 ਵੋ ਨਿਮ੍ਮਾਈ ਮੋਹ ਨ ਆਨੇ, ਜਿਨਕਾ ਮੋਹ ਕਰੇ. ਮਨ ਰੇ, ੧
 ਇਸ ਜ਼ਵਨਕੀ ਚਟਤੀ ਫਲਤੀ ਧੂਪ ਕੋ ਕਿਸਨੇ ਬਾਂਧਾ,
 ਰੰਗ ਪੇ ਕਿਸਨੇ ਪਹੇਦੇ ਤਾਕੇ ਰੂਪ ਕੋ ਕਿਸਨੇ ਆਨਾ;
 ਕਾਹੇ ਧੇ ਜਤਨ ਕਰੇ... ਮਨ ਰੇ, ੨

ਈਤਨਾ ਹੀ ਉਪਕਾਰ ਸਮਜ਼, ਕੋਈ ਜਿਤਨਾ ਸਾਥ ਨਿਭਾ ਦੇ,
ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਲ ਹੈ ਸਪਨਾ ਧਣ ਸਪਨਾ ਬਿਸਰਾ ਦੇ;
ਕੋਈ ਨ ਸੰਗ ਮਹੇ... ਮਨ ਰੇ ।

* * *

સદ્ગુરુ શબ્દનાં થવા અધિકારી
મેલી ધો અંતરનું માન;

આળસ મેલીને તમે આવો રે મેદાનમાં ને,
સમજો સદ્ગુરુજીની સાન જી. -સદ્ગુરુના.

અંતર ભાંગ્યા વિના ઉત્તરો ને આવે પાનબાઈ !
પછી તો હરિ દેખાય સાક્ષાત્ જી. -સદ્ગુરુના.

સત્તસંગરસ એ તો અગમ અપાર છે,
તે તો પીવે કોઈ પીવનહાર જી. -સદ્ગુરુના.

તન મનની શુદ્ધિ જ્યારે ભૂલી જશો પાનબાઈ !
ત્યારે અરસપરસ મળશે એકતાર જી. -સદ્ગુરુના.

ધડ રે ઉપર શિશ જોને નવ મળે પાનબાઈ !
એવો ખેલ છે ખાંડા કેરી ધાર જી. -સદ્ગુરુના.

એમ તમે તમારું શિશ ઉતારો પાનબાઈ !
તો તો રમાડું તમને ‘બાવન બા’ર’ જી. -સદ્ગુરુના.

હું અને મારું ઈ તો મનનું છે કારણ પાનબાઈ !
ઈ મન જ્યારે જોને મરી જાય જી. -સદ્ગુરુના.

ગંગા સતી એમ બોલિયાં રે પાનબાઈ !
ત્યારે પછી હતું તેમ દરશાય જી. -સદ્ગુરુના.

* * *

(૧૪૫)

આહા કેવું ભાગ્ય જાગ્યું, વીરના ચરણો મળ્યા;
રોગ શોક દારિદ્ર્ય સધળાં, જેહથી દૂરે ટખ્યાં. આહા. ૧

ફેરો ફ્યો છે દુર્ગતિનો, શુભ ગતિ તરફેણમાં,
અલ્પ કાલે મોક્ષ પામી, વિચરશું આનંદમાં. આહા. ૨

જેમના તપનો ન મહિમા, કરી શકે શકેશ ભી;
તેમને હું સત્ત્વં શું બાળક, શક્તિનો જ્યાં લેશ નહીં. આહા. ૩

કામધેનુ કામકુંભ, ચિન્તામણિ પ્રભુ તું મળ્યો;
આજ મારે આંગણો શ્રી વીર કલ્પતરુ ફળ્યો. આહા. ૪

લઘિના ભંડારવાલા, વીર પીર જપતાં થયા;
ગૌતમ શ્રી મોક્ષધામી એ પ્રભુની ખરી દયા. આહા. ૫

* * *

(૧૪૬)

મોહે લાગી લટક ગુરુ ચરનનકી,

ચરન બિના મોહે કછુ નહીં ભાવે,

જૂઠ માયા સબ સપનનકી. -મોહે.

ભવસાગર સબ સૂક ગયા હૈ,

ફિકર નહીં મોહે તરનનકી. -મોહે.

મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,

ઉલટ ભઈ મોહે નયનનકી. -મોહે.

* * *

વીજળીને ચમકારે મોતીડાં પરોવતાં ત્યાં,
અચાનક અંધારા થાશે જુ;
જોતજોતમાં દિવસ વયા ગયા પાનબાઈ!
એકવીશ હજાર છસોને કાળ ખાશે જુ.

જાણ્યા જેવી આ તો અજાણ છે પાનબાઈ!
આ તો અધૂરિયાંને નો કહેવાય જુ;
આ ગુપત રસનો ખેલ છે અટપટો પાનબાઈ!
આંટી મેલો તો પૂરણ સમજાય જુ. -વીજળીને.

નિરમળ થૈને આવો મેદાનમાં પાનબાઈ!
જાણી લિયો જીવની જત જુ;
સજાતિ વિજાતિની જ્ઞાગતિ બતાવુંને,
બીબે પાડી દઉં બીજી ભાત જુ. -વીજળીને.

પિંડ બ્રહ્માંડથી પર છે ગુરુ પાનબાઈ!
તેનો દેખાંકું હું તમને દેશ જુ;
ગંગા સતી એમ બોલિયાં રે પાનબાઈ!
ત્યાં નહિ માયાનો જરીએ લેશ જુ. -વીજળીને.

* * *

છૂટાં છૂટાં તીર રે અમને મારો મા મોટાં બાઈજુ રે,

મેથી સહ્યું નવ જાય જી;
કલેજાં અમારાં જોને વીધી નાખ્યાં બાઈજુ રે,
છાતી મારી ફાટફાટ થાય જી.

બાણ રે વાગ્યાં ને અમારાં રૂવાડાં વીંધાણાં બાઈજુ રે

મુખથી કહ્યું નવ જાય જી;
આપોને વસ્તુ અમને લાભ જ લેવાને બાઈજુ રે,
પરિપૂર્ણ કરોને કિયાય જી. -છૂટાં

હજુ બાણ તમને નથી લાગ્યાં પાનબાઈ!

બાણ રે લાગ્યાને હજુ વાર જી;
બાણ રે વાગ્યાથી સુરતા ચઢે આસમાનમાં ને,
દેહની દશા મટી જાય જી. -છૂટાં

બાણ રે વાગ્યાં હોય તો બોલાય ને પાનબાઈ!

પરિપૂર્ણ વચનમાં વરતાય જી;
ગંગા સતી એમ બોલિયાં રે પાનબાઈ!
પૂરણ અધિકારી કહેવાય જી. -છૂટાં

* * *

(૧૪૮)

પીવો જ હોય તો રસ પી લેજો પાનબાઈ !

પિયાલો આવ્યો છે તત્કાળ જુ;
વખત ગયા પછી પસ્તાવો થાશે પાનબાઈ !

અચાનક ખાશે તમને કાળ જુ.

જાણવી જ હોય તો વસ્તુ જાણી લેજો પાનબાઈ !

નીકર જમીનમાં વસ્તુ જાશે જુ;
નખશિખ ગુરુજીએ હદ્યમાં ભરી તો
ઠાલવવાનું ઠેકાણું કે'વાશે જુ. -પીવો જ.

આપ રે મુવા વિના અંત નહિ આવે પાનબાઈ !

ગુરુગમ વિના ગોથાં મરને ખાવે જુ;
ખોળામાં બેસારી તમને વસ્તુ આપું જેથી
આપાપણું ગળી તરત જાવે જુ. -પીવો જ.

આ વખત આવ્યો છે મારે ચેતવાનો પાનબાઈ !

માન મેલીને થાવને હોશિયાર;
ગંગા રે સંતી એમ બોલિયાં રે પાનબાઈ !

હવે તમે હેતનાં બાંધો હોશિયાર જુ. -પીવો જ.

* * *

વીણવો જ હોય તો રસ વીણી લેજો પાનબાઈ !

હવે આવ્યો બરાબર વખત જ,
ઉભાં રે થાવ પાનબાઈ ! શૂરવીરપણું રાખો,
હવે લાંબો નથી કાંઈ પંથ જ. -વીણવો.

આ રસપાત્ર પાનબાઈ અગમ અપાર છે
કોઈને કહ્યો નવ જાય જ;
એ રસ હું તમને બતાવું પાનબાઈ !
મારી પૂરણ થઈ છે દયાયજી. -વીણવો.

આ અજર રસ કોઈથી જરે નહિ પાનબાઈ !
અધૂરાંને આપ્યે ઢોળાઈ જાય જ;
પીઓને પિયાલો તમે પ્રેમે કરી પાનબાઈ !
ત્યારે લે'રમાં લે'ર સમાય જ. -વીણવો.

આપ્યો રસ તમને ખોળામાં બેસાડ્યાં પાનબાઈ !
મૂક્યો રે મસ્તક ઉપર હાથ જ,
ગંગા સતી એમ બોલિયાં રે પાનબાઈ !
ત્યાં તો નિરઘ્યા ત્રિભુવનનાથ જ. -વીણવો.

* * *

મનને સ્થિર કરી આવો રે મેદાનમાં ને
 મિટાવી દઉ સર્વે કલેશ રે,
 હરિનો દેશ તમને એવો દેખાડું ને
 જ્યાં નહિ વર્ષા ને વેશ રે.

સૂક્ષ્મ સુવું ને સૂક્ષ્મ ચાલવું ને પાનબાઈ!
 સૂક્ષ્મ કરવો વે'વાર રે,
 શરીરની સ્થિરતામાં ચિતા જેનું કાયમ ને
 વરતી ન ડોલે લગાર રે. -મનને.

કુભુજ્જ્વાળાનો સંગ તજવો ને પાનબાઈ!
 રે'વું એકાંતે અસંગ રે,
 કુંચી બતાવું એનો અભિયાસ કરવો ને
 ચંડાવવો નિત્ય નવો રંગ રે. -મનને.

ચિતા વિષયમાંથી ખેંચવું ને પાનબાઈ!
 રે'વું સદાય ઈન્દ્રિયજીત રે,
 ગંગા સતી એમ બોલિયાં રે પાનબાઈ!
 તેથી થાય ને વિપરીત ચિતા રે. -મનને.

* * *

(૧૫૨)

ગુરુદેવ તમારે દરવાજે, દોડું છું દરશનને કાજે,
દરરોજ સવાર અને સાંજે દોડું છું દરશનને કાજે.

સાક્ષાત્ કહો ક્યારે મળશો, ક્યારે નયનો પાવન કરશો ?
જરી બોલો અલબેલા આજે, દોડું છું દરશનને કાજે. -ગુરુદેવ.

શું મુજથી અખોલા લઈ લીધાં, શું મુખે તાળાં દઈ દીધાં ?.

સાંવરીયા તમને ના છાજે, દોડું છું દરશનને કાજે. -ગુરુદેવ.

શું મુજ પરથી ઊતરી માયા, શું દોષો મુજમાં દેખાયા ?

ભક્તિ તો પ્રભુ મારી લાજે, દોડું છું દરશનને કાજે. -ગુરુદેવ.

મહાયોગ મણ્યો છે મળવાનો, રણછોડ બન્યો છે દિવાનો,

એ ઊર્મિ ઘટ ઘટમાં ગાજે, દોડું છું દરશનને કાજે. -ગુરુદેવ.

* * *

(૧૫૩)

આયે હૈ શરદ્ધા તેરી, ગુરુદેવ કૃપા કર દો,
ઇસ દીન દુઃખી મનમે, આનંદ સુધા ભર દો. -આયે.

દુનિયાસે હાર કરકે મેં દ્વાર તેરે આયા,
શ્રદ્ધાકે સુમન ચુનકે સદ્ગ્રાવસે યું લાયા;
કરુણાકા હાથ સિરપર હે નાથ મેરે ધર દો. -આયે.

કિસ ભાત કરું પૂજા, કોઈ વિધિ ના જીનું,
તેરા સ્વરૂપ ભગવાન, કિસ આંખસે પહેચાનું;
તૂટી મન વીજા મેં મેરી ભક્તિકા સ્વર ભરદો. -આયે.

અનજાની મંજિલ હૈ, યૌ દિશા હૈ અંધિયારા,
કરુણાનિધિ અબ તો બસ હૈ તેરા હી સહારા;
ઇસ દાસ અકિંચનકો નિજ પરમ ધામ હે દો. -આયે.

* * *

મેં શરણ પડા તેરી, ચરણોમેં જગા દેના,
ગુરુદેવ દ્યા કરકે, મુજકો અપના લેના.
કરુણાનિધિ નામ તેરા, કરુણા દિખલાઓ તુમ,
સોયે હુએ ભાગ્યોંકો, હે નાથ જગાઓ તુમ;
મરી નાંવ ભંવર ડોલે, ઈસે પાર લગા દેના. -ગુરુદેવ દ્યા.

તુમ સુખ કે સાગર હો, નિર્ધન કે સહારે હો,
ઈસ મનમેં સમાયે હો, મુજે પ્રાણોસે ઘ્યારે હો;
નિત્ય માલા જ્યું તેરી, નહીં દિલ સે ભૂલા દેના. -ગુરુદેવ દ્યા.

પાપી હું યા કપટી હું, જૈસા ભી હું તેરા હું,
ઘરબાર છોડકર મેં, જીવન સે ખેલા હું;
દુઃખકા મારા હું મેં, મેરા દુઃખડા મિટા દેના. -ગુરુદેવ દ્યા.

મેં સબકા સેવક હું, તેરે ચરણોકા ચેલા હું,
નહીં નાથ ભૂલાના મુજે, ઈસ જગમેં અકેલા હું;
તેરે દરકા ભિખારી હું, મેરે દોષ મિટાદેના. -ગુરુદેવ દ્યા.

જ્ય ગુરુદેવા - જ્ય ગુરુદેવા - જ્ય ગુરુદેવા

* * *

(૧૫૫)

હરि અં... હરি અં...

મન તડપત હરિ દર્શનકો આજ,
 મોહે તુમ બિન બિગડે સઘરે કાજ;
 બિનતિ કરત હું... મૈ રખયો લાજ. -મન.

તુમહરે દ્વાર કા મેં હું જોગી,
 હમરી ઓર નજર કબુ હોગી;
 સુન મેરે વ્યાકુલ મનકી બાત. -મન..

બિન ગુરુ જ્ઞાન કહાંસે પાઉ,
 દુઝો દાન હરિ ગુન ગાઉ;
 સબ ગુનીજનમે તુમહરા રાજ. -મન.

મુરલી મનોહર આસન છોડો,
 ગોવર્ધન મેરી બાત ન તોડો;
 મોહે દરશન ભિક્ષા દે દો આજ.

હરિ અં... હરિ અં... હરિ અં...

* * *

(૧૫૬)

નજર નાખું ત્યાં હે શ્રી નારાયણ વિધવિધ રૂપે ભાણું નારાયણ.
 સૂરજ ચંદ્ર જ પ્રકાશ દેતાં સાગર સરિતા વહેતાં વહેતાં,
 તારો મહિમા જગને કહેતાં તારા રૂપ નિહાળું.
 જાડ પહાડને વૃક્ષવેલમાં વન ઉપવનને કલમ ફૂલમાં,
 આ સૂચિના હરેક ખેલમાં તારા તેજ નિહાળું.

* * *

(૧૫૭)

ચેતન ચાલો ને હવે સુખ નહીં પરમાં મળો,

આ તો જાંઝવાનાં પાણી,
તૃષ્ણા નહીં રે છીપાણી;
તૃપ્તિ નહીં રે મળો. -ચેતન.

જડ ને ચૈતન્યની પ્રીતિ રે પુરાણી,

અન્ત જન્મારામાં કરી શું કમાણી ?

મતિ માયામાં મુંજાણી આત્મ શક્તિ રે લૂંટાણી;

શાંતિ નહીં રે મળો. -ચેતન.

દુઃખના દરિયામાં દૂબવાને લાગ્યો,

દૂબતાને ગુરુજીએ આવીને ઉગાર્યો;

હતો સ્વરૂપથી અજાણ, તેની કરાવી પિછાણ,

ભવથી મુક્તિ રે મળો. -ચેતન.

ભવ્ય આત્મા જાગો તેને તાલાવેલી લાગો,

પ્રભુ કેરા પંથે એ પગલાં ભરતો આગો;

ચાહે આત્માનું શાન, સાચા સ્વરૂપનું ભાન,

શાશ્વત સિદ્ધિ રે મળો. -ચેતન.

* * *

ધૂંઘટે દાંકયું એક કોડિયું..

હું તો નિસરી ભર બજારજી,
હે...હે...હે. લાજ રે મરું,
મારો સાહેબો ખોવાયો,
કોને કહું આવી વાત જી. -ધૂંઘટે.

ટોડલે ટોડલે મેં તો તોરણો રે બાંધાં,
મારી મેડિયું ઝાકજમાળ જી;
હે... જોબન જરૂરે રૂડી જાલરું રે વાગી,
જાંજર ધૂંઘરમાળ જી. -ધૂંઘટે.

રાત દળી ને ઘેરા ઘડિયાળાં વાગ્યા,
અને પ્રાંગણાં તૂટ્યાં દોર જી;
હે... તો યે ના આવ્યો મારો સાહેબો સલૂષો,
જાગી આઠે પહોર જી. -ધૂંઘટે.

ગરવા ગુરુએ એક શબ્દ સુષ્પાવ્યો,
અમને લાધ્યાં આતમજ્ઞાન જી;
હે... ભીતર જોયું ત્યાં તો વ્હાલો રે ભાણ્યો,
આડશ એક અજ્ઞાન જી. -ધૂંઘટે.

* * *

(૧૫૮)

ઘેલી તો ફરું રે ઘરમાં ઘેલી તો ફરું
મારા પિયુજ્જ વિનાની ઘરમાં ઘેલી તો ફરું. -૧

વહાલા રે વિનાની અમને, ઘડી જુગ જેવી રે,
જીવન વિનાની હું તો જૂરી રે મરું;
મારા વહાલો જ વિનાની ઘરમાં ઘેલી તો ફરું. -૨

પ્રેમના પાહુલીએ પાડી પરવશ કીધાં રે,
વચને વિધાણી દિલની કોને રે કહું;
મારા પિયુજ્જ વિનાની ઘરમાં ઘેલી તો ફરું. -૩

તન મન ધન તો મારું તમે હયું ત્રિકમા રે,
નાથ વિનાની નંધણો નીર તો ભરું;
મારા પિયુજ્જ વિનાની ઘરમાં ઘેલી. -૪

મનથી બંધાણી મારા ચિતાથી વિધાણી રે,
પ્રિતમ આવો તો પ્રેમે પૂજાયું કરું;
મારા પિયુજ્જ વિનાની ઘરમાં. -૫

* * *

ક્યા તન માંજના રે, એક દિન મિઠીમેં મિલ જાના,
મિઠીમેં મિલ જાના રે બંદે, ખાખમેં ખપ જાના;
ક્યા તન માંજના રે.

મિઠી ચુન ચુન મહેલ બનાયા, બંદા કહે ઘર મેરા,
એક દિન બંદા ઉઠ ચલેગા, યે ઘર તેરા ન મેરા;
ક્યા તન માંજના રે.

મિઠી ઓઢણ મિઠી બિછાવણ મિઠી તારે શિરહાણા,
ઇસ મિઠીયાકા એક પૂત બનાયા અમર માન લો જાના;
ક્યા તન માંજના રે.

મિઠી કહે કુંભારકો તું ક્યા જાને મોય,
એક દિન ઐસા આવેગા પ્યારે મૈં રોંદુંગી તોય;
ક્યા તન માંજના રે.

લકડી કહે સુથાર કો રે તું ક્યા જાને મોય,
એક દિન ઐસા આવેગા બંદે મૈં ભૂંજુંગી તોય;
ક્યા તન માંજના રે.

દાન શિયળ તપ ભાવનાં રે શિવપુર મારગ ચાર,
આનંદધન ભાઈ ચેત લે પ્યારે આખિર જાના ગમાર;
ક્યા તન માંજના રે.

* * *

(૧૬૧)

ધૂણી રે ધખાવી બેલી ! અમે તારાં નામની,
અમે તારાં નામની રે ! અલખનાં રે ધામની;

ધૂણી રે ધખાવી....

શાને રે કારણિયે જીવડા મારગમાં તું અટવાયો,
ધણુંયે સમજાત્યું તોયે સંસારમાં તું લેપાયો,
કરેલાં કરમ કેરી બાંધી રે ગઠરિયા;

ધૂણી રે ધખાવી....

ભૂલો રે પડચો રે હંસો આંગણે ઊરીને આવ્યો,
તન-મનથી તરછોડાયો મારગ મારગ અથડાયો,
ગમ ના પડે રે એને... ઢાકુર તારા ધામની;

ધૂણી રે ધખાવી....

કોને રે કાજે રે જીવડા જંખના તને રે જાગી,
કોની રે વાટયું રે જોતાં ભવની આ ભાવટ ભાંગી,
તરસ્યું રે લાગી જીવને....ભક્તિના જામની

ધૂણી રે ધખાવી....

* * *

(૧૬૨)

પ્રાર્થના કરને કો અખ, હાથ યે ઉઠતે નહીં,
માંગને કો ઓર કુછ, હોઠ યે ખુલતે નહીં,
પા કે તુજકો કચા માગું, કુછ નહીં હૈ સૂજતા,
એક તેરા નામ મેરી રગ રગ મેં હૈ ગુંજતા,
જલા દિયે ચિરાગ ઐસે, બુઝાલે કોઈ બુઝતે નહીં;
જ્યાન કી ગંગા ને, મેરે કર્મો કો બહા દિયા,
મેરે કિશનરૂપ સે, મેરા પરિચય કરા દિયા,
કર રહે હૈ શુક્રિયા, આંસુ આકર રૂકતે નહીં.

* * *

(૧૬૩)

અવતાર માનવીનો ફરીને નહીં મળે,
અવસર તરી જવાનો ફરીને નહીં મળે.
સુર લોકમાંયે ના મળે ભગવાન કોઈને,
અહીંયાં મળ્યા પ્રભુ તે ફરીને નહીં મળે. -અવસર.

જે ધરમ આચરી ને કરોડો તરી ગયા,
આવો ધરમ અમૂલો ફરીને નહીં મળે. -અવસર.

લઈ જાય પ્રેમથી તને કલ્યાણ મારગે,
સંગાથ આ ગુરુનો ફરીને નહીં મળે. -અવસર.

કરશું ધરમ નિરાંતે તું કહે ગુમાનમાં,
જે જાય છે ધડી તે ફરીને નહીં મળે. -અવસર.

* * *

(૧૬૪)

પરલોકે સુખ પામવા, કર સારો સંકેત,
હજી બાળ છે હાથમાં, ચેત ચેત નર ચેત.
જોર કરીને જતવું ખરેખરું રણખેત,
દુશ્મન છે તુજ દેહમાં. —ચેત ચેત.

ગાફીલ થઈને ગમાર તું, ફોગાર થઈશ ફજેત,
હવે જરૂર હોશિયાર થઈ. —ચેત ચેત..

તન ધન તે તારાં નથી, નથી પ્રિયા પરણેત,
પાછળ સૌ રહેશે પડ્યા. —ચેત ચેત..

પ્રાણ જશે જ્યાં પિંડથી, પિંડ ગણાશે પ્રેત,
માટીમાં માટી થશે. —ચેત ચેત.

રહ્યા ન રાજા રાજુએં, સુર નર મુનિ સમેત,
તું તો તરણા તુલ્ય છો. —ચેત ચેત.

રજકણ તારા રખડશે, જેમ રખડતી રેત,
પછી નર તન પામીશ કર્યાં. —ચેત ચેત.

કાળા કેશ મટી ગયા, સર્વે બન્યા છે શેત,
જોબન જોર જતું રહ્યું. —ચેત ચેત.

માટે મનમાં સમજુને, વિચારીને કર વેત,
કચાંથી આવ્યો, કચાં જવું. —ચેત ચેત..

શુભ શિખામણ સમજુને, પ્રભુ સાથે કર હેત,
અંતે અવિચળ એ જ છે. —ચેત ચેત.

* * *

(१६५)

हे गुरुवर, हे परमेश्वर, हे शानी, हे दाता,
मैं क्युं न समझ पाउं तुमको..... (२)..

लोभ क्यों मैं कोष क्यों,
फिरभी तूने माझ कियो. फिरभी मैं क्युं.

भजन गायों पर भजन कियो नहीं,
अपने गान पर मान क्यों,
ये जान्यो नहीं के हर स्वर;
तेरी दया से नीकलो. फिरभी मैं क्युं.

हे आनंदधन हे निरंजन मैं क्युं न समझ पाउं तुमको
कृपट क्यों ईर्धा की मैंने,
किसी के काम मैं न आयो,
विकार में रहकर बुरन काम कियो;
फिरभी तूने मुझको अपनायो. फिरभी मैं क्युं.

हे निर्मल शानी मेरे अंतर को भी निर्मल कर,
मुझको अब तो दृष्टि दे दे
कि समझ पाउं मैं अब तुमको; फिरभी मैं क्युं.

* * *

(૧૬૬)

તારા ઘટમાં ગોવિંદ બોલે...
 હાં રે તારા ઘટમાં ગોવિંદ બોલે,
 બહાર એને શીદ ખોળે રે...
 બહાર એને શીદ ખોળે... જવલડા.

હાં રે તારા ઘટમાં ખાણ હીરાની,
 હાં રે તેને ગોત્યા વિના અજ્ઞાની;
 ગરીબી નહીં મટવાની રે....
 ગરીબી નહીં મટવાની... જવલડા.
 હાં રે તારા.

હાં રે અજ્ઞાનતણા અવરોધે,
 હાં રે મૃગ કસ્તૂરીને ગોતે;
 ભટક સહુ વિષ બોધે રે...
 ભટક સહુ. વિષ બોધે... જવલડા.
 હાં રે તારા.

હાં રે તારું રૂપ તું લેને તપાસી,
 હાં રે તું તો ઘટ ઘટ કેરો વાસી;
 ભુલવણીમાં પડી ફાંસી રે....
 ભુલવણીમાં પડી ફાંસી... જવલડા.
 હાં રે તારા.

હાં રે ગુરું ગોવિંદ લેને ગોતી,
 હાં રે બની હંસ ચરી લે મોતી;
 નીરખવાને નિજ જ્યોતિ રે...
 નીરખવાને નિજ જ્યોતિ.... જવલડા.
 હાં રે તારા.

* * *

હમ એક બને, હમ નેક બને, હમ જ્ઞાન કી જ્યોત જગાએ,
હમ પ્રેમકી પરબ બહાએ.

હમ માનવતા ઓર પ્રેમ કરુણા સત્ય કી ધૂન લગાએ,
હમ પ્રેમકી પરબ બહાએ.

સૂરજ-ચંદ્ર નભકે તારે, હૈ દુનિયા કે સબ રખવાલે,
ઉનકી તરફ હમ ચમક ચમકતે પંથ નિરાલા બનાએ;
હમ જ્ઞાન કી જ્યોત જગાએ.
હમ પ્રેમકી પરબ બહાએ.

રાષ્ટ્રભાવના કર્મ હમારા, માનવ સર્જન ધર્મ હમારા,
વિદ્યા સંગે, ધરતી ઉછંગે અપણી દુનિયા સજાએ;
હમ જ્ઞાન કી જ્યોત જગાએ.
હમ પ્રેમકી પરબ બહાએ.

પરિવર્તન હૈ માંગ જગતકી, નવ-વિચાર હૈ જનની ઉનકી,
નથી દિશાએ, નથી ઉમંગે, નયા જહાંકો બનાએ;
હમ જ્ઞાન કી જ્યોત જગાએ.
હમ પ્રેમકી પરબ બહાએ.

ગાંધી-મહાવીર-રામ-રહીમને, બુદ્ધ-ઈશુને બોયે સપને,
ઇન સપનોંકો સચ કરને હમ આતમ દીપ જલાએ;
હમ જ્ઞાન કી જ્યોત જગાએ.
હમ પ્રેમકી પરબ બહાએ.

* * *

(૧૬૮)

મेરે ગુરુકી મહિમા અપાર, યે દુનિયા કયા જાને,
કયા જાને કોઈ કચા જાને, કચા જાને કોઈ કચા જાને;
મેરે ગુરુ હૈ તારનહાર, યે દુનિયા કચા જાને. ૧

સદ્ગુરુ સાહેબ કી શાંત સુરતીયા, મન મંદિર મેં ઉનકી મૂરતીયા,
જબ સે ઉનસે લાગી નજરીયા, ગુરુ ને રંગ દી મેરી ચૂનરીયા;
ઓઠ કે મેં તો ઘુમું બાવરીયા, મેરા ધન્ય હુએ અવતાર.

યે દુનિયા કચા જાને.... ૨

મૈં ચલી ગુરુ કી હોને, સબ મોહ ઔર માયા ખોને,
મેરે પાપ કો સારે ધોને, કરી એસી કૃપા ઉન્હોને;
મુજે ગુરુ ને કિયા સ્વીકાર, યે દુનિયા કચા જાને.... ૩

સદ્ગુરુ સાહેબ કી પૂજા કરુંગી, ઉનકી આજ્ઞા શિર પે ધરુંગી,
પંચમૃત સે ચરણ ધોઉંગી, તન મન ધન સે ઉન્હે વરુંગી;
દિલ કી સારી બાત કહુંગી, મૈં સજી સોલા શૃંગાર.

યે દુનિયા કચા જાને.... ૪

મૈં ચલી ગુરુ કો રિઝાને, સબ ખોકે ઉનકો પાને,
મેરે દિલ મેં ઉન્હે સમાને, મેરે હોશ નહીં હૈ ઠિકાને.

યે દુનિયા કચા જાને.... ૫

તુમકો પાના તુમ્હે મનાના, આપ સિવા અબ કિસે રિઝાના,
તુમકો હી મૈને અપના માના, જગ સારા મુજે લાગે બેગાના;
આપ કે જૈસા મુજે બનાના, દાસ સતતીન પર કિયા ઉપકાર

યે દુનિયા કચા જાને.... ૬

* * *

કભી ખાસે કો પાની પીલાયા નહીં
 બાદ અમૃત પીલાને સે કચા ફાયદા..
 કભી ગીરતે હુએ કો ઉઠાયા નહીં
 બાદ આંસુ બહાને સે કચા ફાયદા..
 કભી ખાસે કો પાની....(૧)

મૈં તો મંદિર ગયા પૂજા આરતી કી,
 પૂજા કરતે હુએ યે ખયાલ આ ગયા.
 કભી મા-બાપકી સેવા કી હી નહીં
 (સીઁફ) ફિર પૂજા હી કરનસે કચા ફાયદા..
 કભી ખાસે કો પાની....(૨)

મૈં તો સત્સંગ ગયા ગુરુ વાણી સુની
 ગુરુ વાણી કો સુનકર ખયાલ આ ગયા..
 જન્મ માનવ કા લેકે દયા ના કરી
 ફિર માનવ કહેલાને સે કચા ફાયદા..
 કભી ખાસે કો પાની....(૩)

હો મૈને દાન કીયા મૈને જપ તપ કીયા
 દાન કરતે હુએ યે ખયાલ આ ગયા
 કભી ભૂખે કો ભોજન દીલાયા નહીં
 દાન લાખો કા કરને સે કચા ફાયદા..
 કભી ખાસે કો પાની....(૪)

गंगा नहाने हरिद्वार काशी गया।
 गंगा नहाते ही मन में ख्याल आ गया।
 तन को धोया मगर मनको धोया नहीं।
 किंतु गंगा नहाने से क्या फायदा।
 कभी प्यासे को पानी....(५)

मैंने वेद पढ़े मैंने शास्त्र पढ़े।
 शास्त्र पढ़ते हुए ये ख्याल आ गया..
 मैंने ज्यान किसीको बांटा नहीं।
 किंतु ज्ञानी कहेलाने से क्या फायदा।
 कभी प्यासे को पानी....(६)

मातापिता के ही चरणों में चारों धाम हैं।
 आज्ञा आज्ञा ये ही मुक्ति का धाम हैं...
 पिता-माता की सेवा की ही नहीं।
 किंतु तीर्थों में जाने से क्या फायदा....
 कभी प्यासे को पानी....(७)

* * *

है तेरे अंतरमें अनंत आनंद सिंधु लहेराता
 क्षिर क्युं बाहर निरमाता...
 क्युं एक बिंदु मधु बुंद स्वाद हीत, जन्म मरण दुःख पाता,
 तुं क्युं पर में ललचाता...
 है तेरे अंतरमें ... १

सुख दुःख दोनों क्षाणभंगुर है, हर्ष शोक क्या करना,
 क्षिति छोल में बेठ के पगले, क्या रोना क्या हसना,
 यहभी देखा, वहभी देखले, इनमें क्युं बहेजाता;
 है तेरे अंतरमें ... २

कोध, लोभ, मद, मोह, मान, माया ज्वनकी छलना,
 क्षण प्रतिक्षण जगृत हो रहेना, हो ना कही कुछ स्मलना,
 जो सावधान, जो सावचेत वो सत्वर मंजिल पाता;
 है तेरे अंतरमें ... ३

आज बिधुना, काल मिलन है, उदय अस्त ज्वन में,
 उशत अवनत छाया घटती, बढती है जन जन में,
 सुख दुःख दाता कोई नहीं, तुं स्वयं स्वयं निरमाता;
 है तेरे अंतरमें ... ४

नित्य, निरञ्जन, निर्भूष, निर्भम, निराकार, निर्भय तुं,
 अजर, अमर, अविचल, अविनाशी, अमल, अभंड अमृत तुं,
 शुद्ध, बुद्ध, परिभुक्त, मुक्त, तुं ही है भाग्य विधाता;
 है तेरे अंतरमें ... ५

दंद, क्लेश, उलझन, अशांति, सुख दुःख निपट निराला,
 शाता, द्रष्टा, साक्षी तुं तो, वीतराग गुणवाला,
 स्वर्ण विचक्षण, शान ज्योतिसे, भ्रमर पार भव पाता;
 है तेरे अंतरमें ... ६

(સાખી—જો પ્રભુકે ગુણ ગાવે, પરમ સુખી હો જાયે)

જો પ્રભુ ચરનકો પૂજે, વિપદા પાસ ન આયે,
પ્રભુ નામ કે જપસે, મન પાવન હો જાયે,
પ્રભુ દર્શન જો પાએ, ભવ સાગર તર જાયે.
પ્રભુજી તુમ બિન કૌન સહારા, પ્રભુજી તુમ બિન કૌન સહારા
કૌન હૈ પાલનહારા, કૌન હૈ પાલનહારા
બોલો મહાવીર, જ્ય જ્ય મહાવીર જ્ય....૧

કાલી રાતે ઉજ્જ્યારે દિન, સબ હૈ મહિમા તેરી,
ઔર કહીં અથ જાઉ ન ભગવન, તુઝમે શ્રદ્ધા મેરી,
રાહ દિખાઈ તૂને મુજકો, છાયા જબ અંધિયારા
કૌન હૈ પાલનહારા,કૌન હૈ.....
બોલો મહાવીર, જ્ય જ્ય મહાવીર જ્ય....૨

કલ ક્યા હોગા, જાનુ ના મેં, સબ કુછ તુઝપે છોડા,
તૂને મુજકો પાસ બિઠાયા, જબ સબને મુખ મોડા,
તું હી સચ્ચા મીત કહાયે, બેગાના જગ સારા,
કૌન હૈ પાલનહારા,કૌન હૈ.....
બોલો મહાવીર, જ્ય જ્ય મહાવીર જ્ય....૩

દુઃખ સુખ મેલા, ધૂપ છાંવકા, આતે જાતે રહેના,
જાને કબ તક ઔર રહેગા, ઈન સાંસોકા બહના,
તૂને ઉસકો દીયા સહારા, જિસને તુઝે પુકારા,
કૌન હૈ પાલનહારા,કૌન હૈ.....
બોલો મહાવીર, જ્ય જ્ય જ્ય મહાવીર જ્ય....૪

પ્રભુજી તુમ બિન કૌન સહારા, પ્રભુજી.....
કૌન હૈ પાલનહારા,કૌન હૈ.....
બોલો મહાવીર, જ્ય જ્ય મહાવીર જ્ય....૫

* * *

(૧૭૨)

नैया मेरी बचाना रे,
 नैया मेरी बचाना रे (૨)
 ओ कान्छा रे, नैया मेरी बचाना रे,
 नैया मेरी बचाना रे... नैया

न जाने यहां केसे आया,
 आँधी तूझानमें इंस गया रे;
 देख रुब रही है नैया मेरी, बचाना रे,
 ओ कान्छा रे, नैया मेरी बचाना रे.... नैया (૧)

मायाका सागर प्रबल,
 चारो तरफ से जल ही जल;
 देख जल रहा हूं, मर रहा हूं, बचाना रे,
 ओ कान्छा रे, नैया मेरी बचाना रे.... नैया (૨)

* * *

(૧૭૩)

गुरु चरणननमें बैठकर ऐसे आँसु आये,
 कोटी कोटी मेरे कर्मों धोये, पावन मुझे बनाये
 गुरु चरणननमें बस गयो मों चित,
 नमन करुं मैं पल पल नित नित;
 इन चरणनन की महिमा अपारा, झरत झरत छूटे संसारा,
 चलत चलावत जाये हरि शत;
 इन चरणनन को पावै दुर्लभ, मोक्ष द्वार ये, कहत गुणी सब,
 किसन हुई हरि कीरपा बहु ईत

* * *

ગુરુ બિન જ્ઞાન ન ઉપજે, ગુરુ બિન મીટે ન ભેદ
ગુરુ બિન સંશય ના મીટે, જ્ય જ્ય જ્ય જ્ય ગુરુદેવ

સબ ચલો ગુરુ કે દેશ,
પ્રેમ વેશમે મંડળ સારા, વહાં બરસે અમૃતધારા.... ટેક

વહાં કામ કોધ કી ગંધ નહીં, ઔર જન્માદિક દુઃખ દ્વંદ્વ નહીં
કહે નેતિ નેતિ શુતિને ઉસે પુકારા.... વહાં

વહાં જાત પાતકી ચાલ નહીં, કોઈ રાજી યા કંગાલ નહીં,
સમદાચિસે હૈ, સબ હી એકાકારા.... વહાં

ત્રિતાપો કી જો જવાલા હૈ, સદગુરુ બુજાનેવાલા હૈ
વહાં નિત્ય સુખસાગર હૈ, અપરંપારા.... વહાં

જો ભૂલે ભટકે આતે હૈ, વો સીધી રાહ પે જાતે હૈ
વહાં ‘સોહમ્’ શબ્દકા બજતા હૈ નગારા.... વહાં

સદગુરુજ શાંતિદાતા હૈ, વો ત્રિલોકી કે ગ્રાતા હૈ
હૈ મોક્ષમાર્ગ કે સદગુરુ અંતરજ્ઞાતા.... વહાં

* * *

(१७५)

तीरथ तीरथ में गयो, कियो न निर्मल सनान,
मन में मेरे झूटी सुधा, निश दिन अमृत पान,
मेरे तो मन में बहेती है गंगा, जमुना यहाँ कावेरी यहाँ;

आये हैं सद्गुरु कैलाश उठाये,
लाये हैं सारे तीरथ यहाँ.
मेरे तो मन में...

लगी है समाधि गुरु की यहाँ अब,
बना है अनोखा तपोवन यहाँ,
मेरे तो मन में...

जलती है भक्षी कर्मों की हर पल,
स्वर्ग कहाँ अब नक कहाँ,
मेरे तो मन में....

* * *

(१७६)

गुरु मातापिता, गुरु बंधु सभा,
तेरे चरणोंमें स्वामी, मेरे कोटी प्रशाम,
प्रियतम् तुम्ही, हृदयनाथ तुम्ही;
तेरे चरणों में स्वामी...

तुम्ही भक्ति हो, तुम्ही शक्ति हो,
तुम्ही मुक्ति हो, मेरे श्यामशिवा
तुम्ही प्रेरणा, तुम्ही साधना,
तुम्ही आराधना, मेरे श्यामशिवा;
तुम्ही प्रेम हो, तुम्ही करुणा हो,
तुम्ही मोक्ष हो, मेरे श्यामशिवा;

* * *

ગુરુ બિન શાન ન ઉપજે, ગુરુ બિન મિટે ન દોષ,
ગુરુ બિન લિખે ન સત્કો, ગુરુ બિન મિલે ન મોક્ષ;

ગુરુ બિન કૌન મિટાવે ભવ દુઃખ.....
ગુરુ બિન કૌન મિટાવે રે.....

ગહેરી નદીયાં વેગ બડો હૈ, બહત જીવ સબ જાવે રે,
કર કીરપા ગુરુ પકડ ભુજાસે, ખેંચ તીર પર લાવે રે..
ગુરુ બિન કૌન મિટાવે ભવ દુઃખ.....;

જાના દૂર રાત અંધિયારી, જૈલા નજર ન આવે રે,
સીધે મારગ પર પગ ધરકર, સુખસે ધામ પહુંચાવે રે..
ગુરુ બિન કૌન મિટાવે ભવ દુઃખ.....;

કામ, કોધ મદ લોભ ચાર મિલ, લૂંટ લૂંટ કર ખાવે રે,
શાન ખડગ ઢેકર કર માંહી સબ કો માર ભગાવે રે..
ગુરુ બિન કૌન મિટાવે ભવ દુઃખ.....;

તન મન ધન સબ અર્પણ કરકે, જો ગુરુદેવ રીજાવે રે,
બ્રહ્માનંદ ભવસાગર દુસ્તર સો સહજે તરી જાવે રે..
ગુરુ બિન કૌન મિટાવે ભવ દુઃખ.....

* * *

મને ચટકી લાગી શબ્દની,
હું તો ભૂલી મારા દેહનું ભાન, મને ચટકી..

મારી મટકી ફૂટી માનની,
આ ગુરુ મૂર્તિમાં થઈ ગુલતાન, મને ચટકી..

દીગલા પીગલા સુખમની,
હવે, તુરીયાતીતનું થયું છે ભાન, મને ચટકી..

આ ગંગા જમુના સરસ્વતી,
હવે ત્રિવેણીમાં કરું છું સનાન, મને ચટકી..

મને ચટકી લાગી શબ્દની,
હું તો નખશિખ પામી પદ નિર્વાણ, મને ચટકી..

સૂરતા શબ્દ નિશાનની,
તત્ત્વ સ્વરૂપે તદાકાર, મને ચટકી..

જાની ગુરુની ગુંજથી,
હવે, અંગે અંગમાં થયો આનંદ, મને ચટકી..

મને ચટકી લાગી શબ્દની,
વીણાની ધૂન મેં તો સુણી મારે કાન, મને ચટકી..

મને શાન મળી સત્ત વચ્ચનની,
હવે નામથી રીજ્યા નિરંજન નાથ, મને ચટકી..

હું તો પ્રગટ પુરુષને પૂજતી,
જેથી ઠરીને થઈ હવે ઠામ, મને ચટકી..

* * *

(૧૭૯)

* “આત્મસાક્ષાત્કાર સ્તવન” *

ધન્ય ધન્ય યોધિયું મારે આજનું રે
 મેં તો નિરખ્યો આત્મપ્રભુદેવ..... ધન્ય...
 (પ્રગટચો છે આત્મદેવ ભાષ)..... ધન્ય...
 પોષવદી દશમને દિવસે રે, સ્વાનુભવ થયો સાક્ષાત્... ધન્ય...
 આત્મ પરિણાતિ આજે અભેદ કરી રે, ઉગ્ર પુરુષાર્થી બન્યો હું આજ... ધન્ય...
 ઉગ્ર પુરુષાર્થી અનુભવ્યો દેવ.... ધન્ય...
 નિજાનંદનાં જરણાં વરસી રહ્યાં રે, નિજ આત્મસ્વરૂપ મોઝાર... ધન્ય...
 સ્વરૂપધારા આજે ઉલ્લસી રહી રે, સ્વરૂપાનંદમાં બન્યો હું લીન... ધન્ય...
 જ્ઞાયકદેવને પ્રગટ નિહાળીને રે, જન્મ કર્યો સાર્થક મેં આજ... ધન્ય...
 ધન્ય ધન્ય ધ્રાંગધ્રા ગામને રે, જ્યાં બિરાજ્યા સદ્ગુરુ દેવ.... ધન્ય...
 ગુરુજી પુનિત તારા પ્રભાહરી રે, મુક્તિમાં મેં કીધાં પ્રયાણ... ધન્ય...
 ગુરુજી તુજ ચરણમાં રાખજો રે, સેવકની એક જ અરદાસ... ધન્ય...
 વિજયની એક જ અભિલાષ... ધન્ય...

(૧૮૦)

* “આધ્યાત્મિક સ્તવન” *

અમે રે શુદ્ધ સદા રે જ્ઞાયક ગામના, અમે રે શુદ્ધ સદા રે જ્ઞાયક ગામના
 જ્ઞાયક જ્ઞાનમાં જ્ઞાયક જ્ઞાય છે, જ્ઞાતા જ્ઞાન શોય જ્ઞાયક ગર્ભિત છે,
 જ્ઞાતા જ્ઞાન શોય અભેદ જ્ઞાયક રે... જ્ઞાયક ગામના...
 જ્ઞાતિ જ્ઞાનમાં એવો સ્વપર પ્રતિભાસ છે, સ્વપર પ્રતિભાસમાં સ્વનું એક લક્ષ છે,
 સ્વપર પ્રકાશક પણ સ્વપ્રકાશક નામ રે... જ્ઞાયક ગામના...
 હવે તો બસ એક જ્ઞાયક જ્ઞાયક છે, ધ્યેય જ્ઞાયક ને શોય જ્ઞાયક છે,
 ધ્યેય શોયનાં ગીત ગુંજે રે જ્ઞાયકમે.... જ્ઞાયક ગામના...
 જ્ઞેયકાર જ્ઞાનમાં જ્ઞાયક જ્ઞાય છે, જ્ઞાનાકાર જ્ઞાન ઈ તો જ્ઞાયક જ્ઞાયક છે,
 જ્ઞાન તો જ્ઞાન બસ જ્ઞાનાકાર જ્ઞાયક રે... જ્ઞાયક ગામના...
 લોકલોક જ્ઞેય એ તો અસદ્ભૂતની વાત છે, જ્ઞાન જ્ઞેયનો ભેદ સદ્ભૂતની જાત છે,
 જ્ઞાતા જ્ઞાન શોય અભેદ નિશ્ચય છે,... જ્ઞાયક ગામના...
 અમે રે શુદ્ધ સદા રે જ્ઞાયક ગામના.....

(૧૮૧)

* “સ્વાનુભવદશા મહિમા” *

ધન્ય રે દિવસ આ અહો, જાગી શાંતિ અપૂર્વ રે,
આત્મધારા આજે ઉલ્લસી, પ્રગટ કર્યો આત્મદેવ રે...

ટાળ્યો મિથ્યાત્વમોહ રે... ધન્ય રે. ૧.

અહો અહો હું તુજને નમું, નમો તુજ નમો તુજ રે,
અમિત ફળ દાન દાતારની, તુજશું થઈ આજે ભેટ રે... ધન્ય રે. ૨.

નિજાનંદનાં જરણાં ઝર્યાં, તુજ આત્મ મોજારજી,
ઉપશમરસકંદ નિરખીયો, હદ્યે આહૃતાત અપારજી... ધન્ય રે. ૩.

આત્મ પરિષ્ણતિ અભેદ કરી, ઉગ્ર પુરુષાર્થે આજ રે,
નિશાદિન વધતી અનુભવ દશા, અત્ય સમયે તુમ વીતરાગજી... ધન્ય રે. ૪.

ધન્ય નગર ધન્ય વેળાઘડી, ધન્ય ધન્ય તુજ અવતારજી,
મહિમા શી કરું તાહરી, લળી લળી લાગુ હું પાયજી... ધન્ય. રે. ૫.

મહિમા શી કરું તાહરી, સત્સેવક લાગે પાયજી.....

(૧૮૨)

* “શ્રી શાંતિનાથજી જિન સત્વન” *

શાંતિ જિનેશ્વર સાચો સાહિબ, શાંતિકરણ અનુકૂલમે હો જિનજી
તું મેરા મનમે તું મેરા દિલમે....

ધ્યાન ધરું પલ પલમે સાહેબજી, તું મેરા મનમે તું મેરા દિલમે
ભવમાં ભમતાં મેં દરિશન પાયો,

આશા પૂરો એક પલમે હો જિનજી..... તું મેરા મનમે....ધ્યાન.

નિરમલ જ્યોત વદન પર સોહે
નિકસ્યો જ્યું ચંદ વાદળ મેં હો જિનજી... તું મેરા મનમે....ધ્યાન.

મેરો મન તુમ સાથે લીનો
મીન વસે જ્યું જળમે સાહેબજી..... તું મેરા મનમે....ધ્યાન.

જિનરંગ કહે પ્રભુ શાંતિ જિનેશ્વર
દીઠોજ દેવ સકલમે હો જિનજી..... તું મેરા મનમે....ધ્યાન.

(૧૮૩)

* “આત્મકીર્તન” *

(રાગ-પીલુ મિશ્ર, તાલ-કેરવા)

હું સ્વતંત્ર નિશ્ચલ નિષ્કામ, શાના પ્રષ્ટા આત્મરામ. ટેક.
 મૈં વહ હું જો હૈ ભગવાન, જો મૈં હું વહ હૈ ભગવાન;
 અંતર યહી ઉપરી જ્ઞાન, વે વિરાગ યહ રાગ વિતાન.... ૧.
 મમ સ્વરૂપ હૈ સિદ્ધ સમાન, અમિત શક્તિ સુખ જ્ઞાન નિધાન;
 કિન્તુ આશવશ ખોયા જ્ઞાન, બના બિખારી નિપટ અજ્ઞાન.... ૨.
 સુખદુઃખ દાતા કોઈ ન આન, મોહ રાગ રુષ દુઃખકી ખાન;
 નિજ કો નિજ પરકો પર જ્ઞાન, ફિર દુઃખકા નહીં લેશ નિદાન.... ૩.
 જિન શિવ ઈશ્વર બ્રહ્મા રામ, વિષ્ણુ બુદ્ધ હરિ જિસકે નામ;
 રાગ ત્યાગી પહુંચું નિજધામ, આકુલતાકા ફરી ક્યાં કામ.... ૪.
 હોતા જગત સ્વર્યં પરિણામ, મૈં જગકા કર્તા ક્યાં કામ;
 દૂર હટો પરકૃત પરિણામ, સહજાનંદ રહું અભિરામ.... ૫.

(૧૮૪)

* “ગુરુદેવ સ્તવન” *

(રાગ-ઘારો સુપાદ્યકો નામ)

વંદન હો ગુરુરાજ, તુજને વંદન હો ગુરુરાજ.
 અગણિત તારા ગુણો સાંભળી
 નિશદિન કરું પ્રણામ..... તુજને.
 તુજ અંતરની જ્યોત જગી છે,
 જણકી છે મુમુક્ષુ મોઝાર..... તુજને.
 સ્વરૂપ હિંડાળો ગુરુજી જૂલો
 નિશદિન સ્વરૂપે લીન..... તુજને.
 કુંદકુંદ દેવની ગાદીએ બેસી
 સ્થાપ્યું વીર શાસન..... તુજને.
 પંચમ કાળો શાંત જ મળિયા
 સર્યા છે મારાં કાજ..... તુજને.
 ગુરુજી મારા સેવ્ય તમે છો,
 સેવક હું મારો સ્વામ..... તુજને.
 તું હી તું હી ની રટના લાગી
 દર્શન દ્યોને દ્યાળ..... તુજને.

(૧૮૫)

* “કૃપાદશાનું સતવન” *

કૃપા મારા નાથની થাতી, દશા એની બદલી જાતી,
ઉંચ કે નીચનો ભેદ નહીં એને હોય ન રાજા કે રંક;
મહેર થાતાં એને સદગુરુ કેરી, ફરે લખેલા લેખ,
ભલે હોય જાતી વિજાતિ..... દશા એની..... કૃપા.

સત્તસંગ કરવામાં સ્નેહ વધે, વળી ઓળખે સાર અસાર,
પોતાના દોષને પોતે પીછાણી, હાંકી કાઢે ઘરબાર;
વસ્તુ એને સહેજે સમજાતી... દશા એની બદલી જાતી.... કૃપા.

અંતર આતુર મળવા પ્રભુને, વહે આસુંડાની ધાર,
વિષ જેવા એને સુખ જ લાગે, એને લાગે કડવો સંસાર,
રહે એ તો જગથી ઉદાસી, દશા એની બદલી જાતી.... કૃપા.

આત્મ અનુભવી સંતને દેખીને, હૈયું શીતળ થાય,
ગુજુ ગવાતા જ્યાં હોય પ્રભુના દોડી દોડી ત્યાં જાય,
પ્રીતિ ઉરમાં ન સમાતી, દશા એની બદલી જાતી.... કૃપા.
પ્રભુના પ્રેમમાં હસે રડે વળી, નાર્યે કૂદે ને ગાય,
દેવો પણ એનાં દર્શન કરવા, ત્યાં તો દોડી દોડી જાય,
વૃત્તિ એની ઉંચી જણાતી, દશા એની બદલી જાતી.... કૃપા.

(૧૮૬)

* “આત્મસ્વરૂપ ધૂન” *

હું છું ચેતન શાન સ્વરૂપ, નિર્મળ કેવળ શાન સ્વરૂપ
શાયક છું હું શુદ્ધ સ્વરૂપ, શાયક શાયક શાયક રૂપ.
દેહાદિથી ભિશ સ્વરૂપ, રાગાદિથી ભિશ સ્વરૂપ.
જડ પુદ્ગલથી ભિશ સ્વરૂપ, સૌ જીવોથી ભિશ સ્વરૂપ.
સૌ વસ્તુથી ભિશ સ્વરૂપ, અખંડ કેવળ શાયક રૂપ.
શુદ્ધ નિરંજન શાન સ્વરૂપ, નિરાકાર હું શાન સ્વરૂપ.
અવિનાશી હું શાન સ્વરૂપ, અજરામર હું શાન સ્વરૂપ.
સહજાનંદ હું શાન સ્વરૂપ, પરમાનંદ હું શાન સ્વરૂપ.
સંચિદાનંદ હું શાન સ્વરૂપ, અખંડાનંદ હું શાન સ્વરૂપ.

‘શુદ્ધચિદરૂપોહમ્’

(૧૮૭)

* “શાયકદેવ સ્તવન” *

હાલો હાલો શાયકના ગામમાં રે,
શાયકના ગામમાં ને શુદ્ધ સ્વભાવમાં રે..... હાલો.....

શાયક મારો ચૈતન્ય ચાંદલો
અજર અમર અવિનાશી રે..... હાલો.....

શાયક મારો શાનનો દરિયો
સુખ શાંતિથી ભરિયો રે..... હાલો.....

શાયક દેવમાં આનંદ અપાર છે
સહુ હાલો શાયકના ધામમાં રે..... હાલો.....

ગુરુજ મારા શાનથી ભરીયા
તે તો શાયકને પમાડે રે..... હાલો.....

સુખ સાગરમાં ને વિજય વિલાસમાં
શાયક ગામમાં રહીએ રે..... હાલો.....

* * *

ॐ जय गुरुदेव हरे..... प्रभु जय गुरुदेव हरे,

शरणागत हम तेरे..... (२)...

ज्ञवन शुद्ध करे....., ॐ जय गुरुदेव हरे..

मनमें भक्ति तुम्हारी, सेवा हो तनसे,

गुरु सेवा, हो तनसे...

बुद्धि विवेकवंती हो... (२)...

पुण्य करे धनसे...., ॐ जय गुरुदेव हरे..

मात पिता गुरु सेवा, सादर नित्य करे,

गुरु सादर, नित्य करे...

सद्गुष्ठ संपत्ति संचय... (२)...

निश्चिन अधिक करे....., ॐ जय गुरुदेव हरे..

काम, कोष मद मत्सर, लोभ मोह सारे,

गुरु लोभ, मोह सारे....

नष्ट करे ज्ञवनमें.... (२)

सात्त्विक भाव भरे....., ॐ जय गुरुदेव हरे..

कोष नहीं है पराया, हम सब हैं तेरे,

गुरु हम सब हैं तेरे....

बंधु भाव विकसित कर... (२)

सबका भला करे....., ॐ जय गुरुदेव हरे..

सद्गुरुदेव की आरती, भक्ति सहित गावे,

गुरु भक्ति सहित गावे....

आत्म संपत्ति पाकर... (२)...

प्रभुमय हो जावे....., ॐ जय गुरुदेव हरे..

* * *

મैત्रી ભાવનું પવિત્ર જરણું, મુજ હૈયામાં વહ્યા કરે,
શુભ થાઓ આ સકલ વિશ્વનું એવી ભાવના નિત્ય રહે;

ગુણથી ભરેલાં ગુણીજન દેખી, હૈયું મારું નૃત્ય કરે,
એ સંતોના ચરણકમલમાં, મુજ જીવનનું અર્થ રહે... મैત્રી. ૧

દીન, ફૂર ને ધર્મ વિહોણાં, દેખી દિલમાં દર્દ રહે,
કરુણા ભીની આંખોમાંથી, અશ્વનો શુભ ઓત વહે... મैત્રી. ૨

માર્ગ ભૂલેલા જીવન પથિકને, માર્ગ ચીંધવા તિભો રહું
કરે ઉપેક્ષા એ મારગની, તોયે સમતા ચિત ધરું... મैત્રી. ૩

ચંદ્ર-પ્રભુની ધર્મ ભાવના, હૈયે સૌ માનવ લાવે,
વેર જેરનાં પાપ તજીને, મંગલ ગીતો એ ગાવે... મैત્રી. ૪

* * *

* અધ્યાત્મ ગાથાઓ *

ઘનધાતિ કર્મ વિહીનને ચોતીસ અતિશય યુક્ત છે,
કેવલ્યજ્ઞાનાદિક પરમગુણ યુક્ત શ્રી અર્હત છે. નિયમસાર-૭૧.

છે અષ્ટકર્મ વિનષ્ટ, અષ્ટ મહાગુણો સંયુક્ત છે,
શાશ્વત, પંરમને લોક-અગ્રવિરાજમાન શ્રી સિદ્ધ છે. નિયમસાર-૭૨.

પરિપૂર્ણ પંચાચારમાં, વળી ધીર, ગુણગંભીર છે,
પંચેન્દ્રિયગજના દર્પદલને દક્ષ શ્રી આચાર્ય છે. નિયમસાર-૭૩.

રતનગયે સંયુક્તને નિઃકાશભાવથી યુક્ત છે,
જિનવરકથિત અર્થોપદેશે શૂર શ્રી ઉવગજાય છે. નિયમસાર-૭૪.

નિર્ગ્રથ છે, નિર્મોહ છે, વ્યાપારથી પ્રવિમુક્ત છે,
ચઉવિધ આરાધન વિષે નિત્યાનુરક્ત શ્રી સાધુ છે. નિયમસાર-૭૫.

હું બાળ-વૃદ્ધ-યુવાન નહિ ને, તેમનું કારણ નહિ,
કર્તાન કારયિતા ન અનુમંતા હું કર્તાનો નહિ. નિયમસાર-૭૮.

સૌ ભૂતમાં સમતા મને, કો સાથ વેર મને નહિ,
આશા ખરેખર છોડીને, પ્રામિ કરું છું સમાધિની. નિયમસાર-૧૦૪.

મારો સુશાશ્વત એક દર્શન, જ્ઞાન લક્ષણ જીવ છે,
બાકી બધા સંયોગ લક્ષણ જાવ મુજથી બાબ્ય છે. નિયમસાર-૧૦૨.

ચારિત્રય છે તે ધર્મ છે, જે ધર્મ છે તે સામ્ય છે,
ને સામ્ય જીવનો મોહ ક્ષોભ વિહીન નિજ પરિણામ છે. પ્રવચનસાર-૭.

અત્યન્ત આત્મોત્પત્ત વિષ્યાતીત અનુપ અનંતને,
વિચ્છેદ હિન છે સુખ અહો ! શુદ્ધોપયોગ પ્રસિદ્ધને. પ્રવચનસાર-૧૩.

જે જીવનો અહીંતને ગુણ, દ્રવ્યને પર્યાપ્તાનો,
તે જીવ જીણો આત્માને, તસું મોહ પામે લય ખરે. પ્રવચનસાર-૮૦.

અહીંત સૌ કર્મો તણો કરી નાશ એ જ વિધિ વડે,
ઉપદેશ પણ એમ જ કરી, નિવૃત થયા નમું તેમને. પ્રવચનસાર-૮૨.

શ્રમણો, જિનો, તિર્થકરો આ રીત સેવી માર્ગને,
સિદ્ધિ વર્યા; નમું તેમને, નિર્વાણના તે માર્ગને. પ્રવચનસાર-૧૯૮.

એ રીત તેથી આત્માને જ્ઞાયક સ્વભાવી જીણીને,
નિર્મમ પણો રહી સ્થિત આ પરિવર્જુ છું હું મમત્વને. પ્રવચનસાર-૨૦૦.

નથી અપ્રમત કે પ્રમત નથી જે એક જ્ઞાયકભાવ છે,
એ રીત 'શુદ્ધ' કથાયને જે જ્ઞાત તે તો તેજ છે. સમયસાર-૬.

વ્યવહારનય અભૂતાર્થ દર્શિત, શુદ્ધનય ભૂતાર્થ છે,
ભૂતાર્થ ને આશ્રિત જીવ સુદૃષ્ટિ નિશ્ચય હોય છે. સમયસાર-૧૧.

જી

જી

છે કર્મ જીવમાં બદ્ધ વા અણબદ્ધ એ નયપક્ષ છે,
પણ પક્ષથી અતિકાન્ત ભાખ્યો તે સમયનો સાર છે. સમયસાર-૧૪૨.

જે શુદ્ધ જ્ઞાણો આત્માને, તે શુદ્ધ આત્મા જ મેળવે,
અણશુદ્ધ જ્ઞાણો આત્મને અણશુદ્ધ આત્મ જ તે લહે. સમયસાર-૧૮૬.

આમાં સદા પ્રીતિવંત બન, આમાં સદા સંતુષ્ટને,
આનાથી બન તું તુમ, તુજને સુખ અહો ઉત્તમ થશે. સમયસાર-૨૦૬.

જીવ-બંધ બને નિયત નિજ નિજ લક્ષણો છેદાય છે,
પ્રજ્ઞા છીણી થકી છેદતાં બને જુદા પડી જાય છે. સમયસાર-૨૮૪.

એ જીવ કેમ ગ્રહાય ? જીવ ગ્રહાય છે પ્રજ્ઞા વડે,
પ્રજ્ઞાથી જેમ જુદો કર્યો ત્યમ ગ્રહણ પણ પ્રજ્ઞા વડે. સમયસાર-૨૮૬.

પ્રજ્ઞાથી ગ્રહવો નિશ્ચયે જે દેખનારો તે જ હું,
બાકી બધા જે ભાવ તે સૌ મુજ થકી પર-જ્ઞાણવું સમયસાર-૨૮૮.

પ્રજ્ઞાથી ગ્રહવો - નિશ્ચયે, જે જ્ઞાણનારો તે જ હું,
બાકી બધા જે ભાવ તે સૌ મુજ થકી પર-જ્ઞાણવું. સમયસાર-૨૮૯.

જ્યમ નેત્ર, તેમ જ જ્ઞાન નથી કારક, નથી વેદક અરે !
જ્ઞાણો જ કર્માદ્ય નિરજરા, બંધ તેમજ મોક્ષને. સમયસાર-૩૨૦.

જ્યમ શિલ્ષ્યી કર્મ કરે પરંતુ તે નહીં તન્મય બને,
ત્યમ જીવ પણ કર્મો કરે પણ તે નહીં તન્મય બને. સમયસાર-૩૪૭.

જ્યમ સેટિકા નથી પર તણી, છે સેટિકા બસ સેટિકા
જ્ઞાયક નથી ત્યમ પર તણો, જ્ઞાયક ખરે જ્ઞાયક તથા. સમયસાર-૩૫૬.

તું સ્થાપ નિજને મોક્ષપંથે, ધ્યા, અનુભવ તેહને;
તેમાં જ નિત્ય વિહાર કર, નહિ વિહાર પર દ્રવ્યો વિષે. સમયસાર-૪૧૨.

તેથી ન કરવો રાગ જરીયે, ક્યાંય પણ મોક્ષશુદ્ધે,
વીતરાગ થઈને એ રીતે, ભવ્ય ભવસાગર તરે. પંચાસ્તિકાય-૧૭૨.

* * *

* આરતી - સદગુરુટેવ * *

જ્ય સદગુરુ સ્વામી ! અં જ્ય સદગુરુ સ્વામી !

અધમોદ્ધારણ પ્રભુજી ! (૨) નમીએ શિશ નામી. (૨૬)

અલખ નિરંજન આપ છો તમે અવિનાશી.. ગુરુ !

શુદ્ધ સ્વયંપ્રકાશી (૨) સહુના સુખરાશિ..... અં જ્ય.

સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ શબ્દાતીત સ્વામી.. ગુરુ !

શબ્દસુધારસસિધુ ! (૨) અવિચલ પદધામી.... અં જ્ય.

રામ રૂપે રમી રહ્યા છો સર્વ મહી વ્યાપી.... ગુરુ !

અનુપમ રૂપ તમારું (૨) કોણ શકે પામી ?..... અં જ્ય.

ભવસાગરમાં દૂબતા જીવ તારી લીધા... ગુરુ !

'તત્ત્વમસ્ય' સમજાવી (૨) આપ સ્વરૂપ કીધા... અં જ્ય.

શંકર શુદ્ધ સ્વરૂપ એ કરુણા તારી... ગુરુ !

સકળ જગતમાં સેવા (૨) એક જ સુખકારી.... અં જ્ય.

* * *

(૧૮૧)

* स्तुति *

अर्हतो भगवंत् ईन्द्रभिताः सिद्धाश्च सिद्धिस्थिताः
आचार्या जिनशासनोन्नतिकराः पूज्या उपाध्यायकाः
श्रीसिद्धान्तसुपाठका मुनिवराः रत्नत्रयाराधकाः
पंचै ते परमेष्ठिनः प्रतिदिनं कुर्वतु वो मंगलम्. ..१

महादेव्या कुक्षिरतनं, शब्दश्चतवरात्मजम्;
राज्यंद्रमहं वंदे, तत्वलोचनदायकम्. ..२

अशान्तिभिरान्धानां शानांजनशलाक्या;
यक्षुरुन्मिलितं येन तस्मै श्री गुरवे नमः ..३

* * *

* श्री माणिभद्र देवनी सुति *

धारेलुं काम सहु सिद्ध करवा,
 छो देव साचा तमे,
 ने विध्नो सधणां विनाश करवा,
 छो शक्तिशाणी तमे,
 सेवे जे यरणो खरा हृदयथी,
 तेने उपाधि नथी,
 ऐवा श्री माणिभद्र देव तमने,
 वंदु धणा भावथी,
 देवा सुख समस्त जगने,
 जे छ सदा जगतां,
 सेवाना करनारना पलकमां,
 कष्टो बधां कापतां,
 सिद्धि सर्व मणे अने भय टणे,
 आपे सदा सन्मति,
 ऐवा श्री माणिभद्र देव नमतां,
 आनंद थाये अति.

* * *

* पद्मावती माताज्ञनी सुति *

पद्मावती भगवती, मूर्ति निहाणी,
आनंद मंगल भयो, सवि हुःअ राणी;
अद्भुत ज्योति झलके नयने तुमारी,
वंदु सदा सुखकारी, ज्यकार कारी. ॥१॥

भद्रासना चउकरा, फणी धारनारी,
सर्वोपरी स्थिति करी, सुप्रभावशाणी;
धरणेन्द्र अग्रमहिषी जग शोभनारी,
श्री पार्श्वभक्त जनना अध कापनारी. ॥२॥

* * *

* श्री पद्मावतीटेवीनो टूंको आप *

॥ओँ ह्रीं औँ कलीं श्री पद्मावतीटेवै नमः ॥

* * *

* श्री महालक्ष्मीटेवीनो आप *

॥ओँ श्रीं ह्रीं कलीं श्री महालक्ष्म्यै नमः ॥

* * *

* श्री घंटाकर्ण महावीर मंत्र *

ॐ ह्रीं श्रीं कलीं महावीर, घंटाकर्ण महाबल ।
सर्वोपट्वती रक्ष दुष्टान् शत्रुन् निवारय ॥१॥

शांति तुष्टि य पुष्टि य, धन वृद्धि जयंकुरु ।
दर्शनं देहि प्रत्यक्ष, संरक्ष सर्वं संकटात् ॥२॥

रणे वने समुद्रे य रक्ष संरक्ष मे द्रुतम् ।
अग्नि योरादितो रक्ष, त्वन्नाममन्त्र आपतः ॥३॥

त्वन्नाममन्त्र मात्रेषा, स्वेष्ट सिद्धिः प्रज्ञायताम् ।
क्लौं कलीं ह्रीं महावीर घंटाकर्ण नमोस्तुते ६: ६: ६: स्वाहा ॥

* * *

* આરતી *

જ્ય જ્ય આરતી આટિ જિણંદા;
નાભિરાયા મરુદેવીકો નંદા... જ્ય. ૧

પહેલી આરતી પૂજા કીજે;
નરભવ પામીને લહાવો લીજે... જ્ય. ૨

દૂસરી આરતી દીન દ્યાળા;
ધુળેવા મંડપમાં જગ અજવાળા... જ્ય. ૩

તીસરી આરતી ત્રિભુવન દેવા;
સુર નર ઈદ્ર કરે તોરી સેવા... જ્ય. ૪

ચોથી આરતી ચઉગતિ ચૂરે;
મન વાંછિત ફળ શિવસુખ પૂરે... જ્ય. ૫

પંચમી આરતી પુષ્ય ઉપાયા;
મૂલચંદે ઋષભ ગુણ ગાયા... જ્ય. ૬

* * *

* મંગલ દીવો *

દીવો રે દીવો પ્રભુ મંગલિક દીવો;
આરતી ઉતારીને બહુ ચિરંજીવો... દીવો. ૧

સોહામજું ઘેર પર્વ દિવાળી;
અંબર ખેલે અમરા બાળી... દીવો. ૨

દીપાળ ભણે એણે કુળ અજુવાળી;
ભાવે ભગતે વિઘન નિવારી... દીવો. ૩

દીપાળ ભણે એણે એ કળિકાળે;
આરતી ઉતારી રાજ કુમારપાળે... દીવો. ૪

અમ ઘેર મંગલિક તુમ ઘર મંગલિક;
મંગલિક ચતુર્વિધ સંધને હોજો... દીવો. ૫

* * *

* स्तुति *

श्री ऋषभटेव भगवान्

आदिमं पृथिवीनाथं, मादिमं निष्परिग्रहम्
आदिमं तीर्थनाथं च, ऋषभस्वामिनं स्तुमः

* * *

श्री शांतिनाथ भगवान्

सुधासोदरवाऽज्योत्सना निर्मलीकृतदिङ्मुखः
मृगलक्ष्मा: तमःशान्त्यै, शान्तिनाथजिनोऽस्तु वः

* * *

श्री नेमिनाथ भगवान्

यद्युवंशसमुद्रेन्दुः, कर्मक्षाणुताशनः
अरिष्टनेमिर्भगवान्, भूयाद्विष्टनाशनः

* * *

श्री पार्थनाथ भगवान्

कर्मठे धरणोन्द्रे च, स्वोचितं कर्म कुर्वति
प्रभुस्तुत्यमनोवृत्तिः, पार्थनाथः श्रियेऽस्तु वः

* * *

श्री महावीर भगवान्

वीरः सर्वसुरासुरेन्महितो वीरं बुधाः संश्रिताः
वीरेषामिहतः स्वकर्मनिययो, वीराय नित्यं नमः
वीरातीर्थमिदं प्रवृत्तमतुलं, वीरस्य घोरं तपो
वीरे श्रीधृतिकीर्तिकान्तिनिययः, श्री वीर ! भद्रं दिश

* * *

* દૂધનો પ્રક્ષાલ કરતી વખતે બોલવાના દુહા *

મેરશિખર નવરાવે હો, સુરપતિ મેરશિખર નવરાવે,
જન્મકાળ જિનવરજ્જકો જાણી પંચરૂપ કરી આવે;
સુરપતિ મેરશિખર નવરાવે. ૧

રત્ન પ્રમુખ અડ જાતિના કળશા, ઔષધિ ચૂરણ મિલાવે,
ખીર સમુદ્ર તીર્થોદિક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે;
સુરપતિ મેરશિખર નવરાવે. ૨

એણી પેરે જિન પ્રતિમાકો નવલ કરી બોધિબીજમાનુ વાવે,
અનુક્રમે ગુણ રત્નાકર ફરસી, જિન ઉત્તમ પદ પાવે;
સુરપતિ મેરશિખર નવરાવે. ૩

* * *

* પાણીનો પ્રક્ષાલ કરતી વખતે બોલવાના દુહા *

જલપૂજા જુગત કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ;
જલપૂજા ફળ મુજ હોજો, માગો એમ પ્રભુ પાસે. ૧

જ્ઞાન કળશ ભરી આતમા, સમતા રસ ભરપૂર;
શ્રી જિનને નવરાવતાં, કર્મ થાયે ચક્યૂર. ૨

* * *

* ચંદન કેસર (ખ્રાસ)ની પૂજા કરતાં બોલવાનો દુહો *

શીતળ ગુણ જેહમાં રહ્યો, શીતળ પ્રભુ મુખ રંગ;
આત્મ શીતળ કરવા ભણી, પૂજો અરિહા અંગ !

* * *

* પ્રભુજીના નવાંગી પૂજાના દુહા *

- ૧... અંગૂઠે - જલભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋખભ ચરણ અંગૂઠે, દાયક ભવજલ અંત.
 - ૨... ઢીંચેણે - જાનુબળે કાઉસગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડા ખડા કેવળ લહું, પૂજો જાનું નરેશ.
 - ૩... કંડે - લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યાં વરસી દાન;
કર કંડે પ્રભુ પૂજાના, પૂજો ભવિ બહુમાન.
 - ૪... ખલે - માન ગયું દોય અંશથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજા બળે ભવજલ તર્યા, પૂજો ખંધ મહંત.
 - ૫... શિખાએ - સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવિ, શિરશિખા પૂજંત.
 - ૬... કપાળે - તીર્થકર પદ પુષ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત.
 - ૭... કંઠે - સોળ પ્રહર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વર્તુલ;
મધુરધ્વનિ સુરનર સુણો, તેણે ગળે તિલક અમૂલ.
 - ૮... હદ્યે - હદ્ય કમલ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને દેષ;
હિમ દહે વનખંડને, હદ્ય તિલક સંતોષ.
 - ૯... નાભિ - સતતથી ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ;
નાભિ કમળની પૂજાના, કરતા અવિચલ ધામ.
- ઉપસંહાર : ઉપદેશક નવતત્ત્વનાં, તેણે નવ અંગ જિણંદ;
પૂજો બહુવિધ રાગશું, કહે શુભવીર મુહીંદ.

* * *

* पुण्य पूजा करती वर्खते बोलवाना हुहो *

सुरभि अखंड कुसुमग्रहि, पूजो गत संताप;
सुम जंतु भव्य ज परे, करीये समकित छाप !

प्रभु कंठे कवी झूलनी माणा, थुल थकी ब्रत उच्चरीओ;
चित योझे योरी नव करीओ, स्वामी अदत कदापि न लीजे
भेद अठार परिहरिये.... चित

* * *

* धूपनी पूजानो हुहो *

ध्यानघटा प्रगटावीये, वामनयन जिन धूप;
भिरच्छा हुर्गध दूरे टणे, प्रगटे आत्म-स्वरूप !

अमे धूपनी पूजा करीओ रे, ओ मन मान्या मोहनज़.
अमे धूपघटा अनुसरीओ रे, ओ मन मान्या मोहनज़.
प्रभु ! नहीं कोई तमारी तोले रे, ओ मन मान्या मोहनज़.
प्रभु ! अंते छ शरण तमारे रे, ओ मन मान्या मोहनज़.

* * *

* दीपक पूजा करतां बोलवानो हुहो *

द्रव्य दीपक सुविवेकथी, करतां हुःख होय फोक;
भाव प्रदीप प्रगट हुओ, भासित लोकालोक !

* * *

* (थाणीमां योभा लઈने बोलवानो हुहो) *

शुद्ध अखंड अक्षत ग्रहि, नंदावर्त विशाल;
पूरी प्रभु सन्मुख रहो, टाणी सकल जंआण !

* * *

* ચામર પૂજાનો દુહો *

બે બાજુ ચામર ઢાળે એક આગલ વજ ઉલાળે,
જઈ મેરુ ધરી ઉત્સંગે, ઈન્દ્ર યોસઠ મળ્યા રંગે;
પ્રભુ પાર્શ્વનું મુખું જોવા, ભવોભવના પાતિક ખોવા.

* * *

* દર્પણ પૂજા કરતી વખતે બોલવાનો દુહો *

પ્રભુ દર્શન કરવા ભણી, દર્પણ પૂજા વિશાલ;
આત્મ દર્પણથી જુએ, દર્શન હોય તત્કાલ.

* * *

* પંખા પૂજા કરતી વખતે બોલવાનો દુહો *

અજિન કોણે એક ઘૌવના રે, રયણમય પંખો હાથ,
ચલત શિબિકા ગાવતી રે, સર્વ સહેલી સાથ;
નમો નિત્ય નાથજી રે.

* * *

* ત્રશુ છગલી અને સિદ્ધશિલા કરતી વખતે બોલવાનો દુહો *

દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રના, આરાધનથી સાર,
સિદ્ધ શિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર.

* * *

* સાથિયો કરતી વખતે બોલવાના દુહા *

ફક્ત

અક્ષત પૂજા કરતા થકા, સફલ કરું અવતાર,
ફળ માગું પ્રભુ આગળો, તાર તાર મુજ તાર; ૧
સાંસારિક ફલ માંગીને, રમડચો બહુ સંસાર,
અદ્ધ કર્મ નિવારવા, માગું મોક્ષફળ સાર; ૨
ચિહ્નંગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મમરણ જંજાળ,
પંચમગતિ વિષણ જીવને, સુખ નહિ નિહું કાળ. ૩

* * *

* નૈવેદ્ય પૂજા કરતી વખતે બોલવાના દુહા *

અણાહારી પદ મેં કર્યા, વિગંહ ગઈય અનંત;
દૂર કરી તે દીજાએ, અણાહારી શિવ સંત !
ન કરી નૈવેદ્ય પૂજના, ન ધરી ગુરુની શીખ;
લેશો પરભવે અશાતા, ધર ધર માંગશે ભીખ !

* * *

* ફળ પૂજા કરતી વખતે બોલવાના દુહા *

ઈન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરુષોત્તમ પૂજા કરી, માંગે શિવફળ ત્યાગ !

* * *

* ચૈત્યવંદન વિધિ *

શ્રી પ્રણિપાત અર્થાત્ ખમાસમણ

ઈચ્છામિ ખમાસમણો વંદિં જીવણિજજાએ નિસીહિઆએ મત્થઅણે વંદામિ ॥

(આ પ્રમાણે બોલી ત્રણ ખમાસમણા દઈ, બેસી ઢીંચણ ઉભો રાખી જમણો ઢીંચણ નીચે રાખી બેસવું અને નીચે પ્રમાણે કહેવું - ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવનુ, ! ચૈત્યવંદન કરું ? ઈચ્છં.)

(૧)

સકલકુશલવલ્લી	પુષ્કરાવર્તમેઘો,
દુરિતતિમિરભાનુ:	કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ
ભવજલનિધિપોતઃ	સર્વસંપત્તિહેતુ:
સ ભવતુ સતતં વઃ	શ્રેયસે શાંતિનાથઃ
	શ્રેયસે પાર્શ્વનાથઃ

(૨)

તુજ મૂર્તિને નીરખવા, મુજ નયનાં તરસે,
તુજ ગુણગણને બોલવા, રસના મુજ હરસે.
કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુજ યુગપદ ફરસે,
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો પ્રભુ કેમ સરસે.
એમ જાણીને સાહિબા એ, નેક નજર મોહે જોય,
શાનવિમલ પ્રભુ નજરથી, તેહશું જે નવિ હોય.

* જંકિંચિ *

જં કિંચિ નામ તિત્યં, સર્વો પાયાલિ માણુસે લોઅે;
જાઈ જિણબિંબાઈ, તાઈ સવ્વાઈ વંદામિ. ૧

* * *

* નમુખુણં વા શક્સતવ *

નમુખુણં અરિહંતાણં, ભગવંતાણં; (૧) આઈગરાણં, તિત્થરાયાણં, સયંસંબુધ્યાણં; (૨) પુરિસુતમાણં, પુરિસસીહાણં, પુરિસવરપુંડરિયાણં પુરિસવરગંધહત્થીણં; (૩) લોગુતમાણં, લોગહિઆણં, લોગપર્દીવાણં, લોગપજજો-અગરાણં, (૪) અભયદ્યાણં, ચક્રભુદ્યાણં, મગગદ્યાણં, સરણદ્યાણં, જીવદ્યાણં, બોહિદ્યાણં, (૫) ધર્મદ્યાણં, ધર્મદેસયાણં, ધર્મનાયગાણં, ધર્મસારહીણં, ધર્મવરચાઉરત ચક્કવદીણં, દીકો તાણં સરણ ગઈ પઈણા, (૬) અષ્પદિહયવરનાણંદસશધરાણં વિયેછુછઉમાણં; (૭) જિણાણં જીવયાણં, તિનાણંતરયાણં, બુધ્યાણં બોહ્યાણં, મુજાણં, મોહગાણં; (૮) સવ્વસ્ત્રાણં સવ્વદરિસીણં, સિવમયલમરુયમાણાંત મદ્ધય મવ્વાબાહ મપુણરાવિતિ સિધ્યિગઈનામધેયંઠાણં સંપત્તાણં, નમો જિણાણં, જિઅભયાણં; (૯) જે અ અઈઆ સિધ્યા, જે અ ભવિસસંન્તિ અણાગએ કાલે; સંપર્દ અ વહુમાણા, સવ્વે તિવિહેણ વંદામિ.

* * *

* જાવંતિ ચેઈઆઈ *

જાવંતિ ચેઈઆઈ, ઉડુઢે અ અહે અ તિરિઅલોએ અ;
સવ્વાઈ તાઈ વંદે, ઈહ સંતો તત્થ સંતાઈ. ૧

* * *

હંઘામિ અમાસમળો વંદિંદુ જાવણિજજાએ નિસીહિઆએ મત્થઅણ વંદામિ ॥

* જાવંતિ કે વિ સાહૂ સૂત્ર *

જાવંત કે વિ સાહૂ, ભરહેરવય મહાવિદેહ અ;
સવ્વેસિં તેસિં પણાઓ, તિવિહેણ તિંદ વિરયાણં. ૧

* * *

નમોડહૃત્સિક્ષાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્ય:

૧

* * *

* ઉવસર્ગહરં સ્તવન *

ઉવસર્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કર્મધણમુક્કં;
વિસહર વિસનિશાસં, મંગલકલ્યાણઆવાસં. ૧

વિસહર કુલિંગમંતં, કંઠે ધારેઈ જો સયા મણુઓ;
તસ્સ ગહરોગમારિ, દુષ્કરા જંતિ ઉવસામં. ૨

ચિદ્ધઉ દૂરે મંતો, તુજુ પણામો વિ બહુફલો હોઈ;
નરતિરિએ સુવિ જીવા, પાવંતિ ન દુઃખદોગરચં. ૩

તુહ સમ્મતો લદ્ધે, ચિંતામણી કપપાયવભષિએ;
પાવંતિ અવિગ્દેષાં, જીવા અયરામરં ઠાણં. ૪

ઈએ સંથુઓ મહાયસ ! ભિત્તિભરનિભરેણ હિઅઅદેષ;
તા દેવ ! દિજજ બોહિ, ભવે ભવે પાસજિણયંદ ! ૫

* * *

* લઘુશાંતિ (શાંતિનાથ પ્રભુનું) સૂત્ર *

શાંતિં શાંતિ નિશાંતં, શાંતં શાંતાડશિવ નમસ્કૃત્ય
સ્તોતુઃ શાંતિ-નિમિતાં, મંત્રપદૈઃ શાંતયે સ્તૌમિ. ૧

ઓમિતિ નિશ્ચિત વચ્ચે, નમો નમો ભગવતેઽહર્તે પૂજામૃ;
શાંતિજિનાય જ્યવતે, યશસ્વિને, સ્વામિને દમિનામૃ. ૨

સકલાતિશોષકમહા-સંપત્તિ-સમન્વિતાય શસ્યાય;
તૈલોક્ય-પૂજિતાય ચ, નમો નમ : શાંતિદેવાય. ૩

સર્વામર - સુસમૂહ-સ્વામિક - સંપૂજિતાય ન જિતાય
ભુવનજન પાલનોધત-તમાય સતતં નમસ્તસમૈ. ૪

સર્વ-દુરિતોધનાશન-કરાય સર્વાડશિવ-પ્રશમનાય
હુષ્ટ-ચહ ભૂતપિશાય, શાકિનીનાં પ્રમથનાય. ૫

यस्येति नाम-मंत्र-प्रधानवाक्योपयोगं-कृत-तोषा;
 विजया कुरुते जनहित-भिति य नुता नमत तं शांतिम्. ६
 अवतु नमस्ते भगवति ! विजये ! सुजये ! परपरैरजिते !
 अपराजिते ! जगत्यां जयतीति जयावहे ! भवति. ७
 सर्वस्यापि य संघस्य भद्र-कल्याण-मंगल-प्रददे !
 साधूनां य सदाशिव-सुतुष्टि-पुष्टिप्रदे ! ज्याः ८
 अव्यानां कृत-सिद्धे ! निर्वृति-निर्वाण-जननि ! सत्वानम्
 अभय-प्रदान-निरते ! नमोऽस्तु स्वस्तिप्रदे तुभ्यं. ९
 अक्तानां जंतूनां शुभावहे ! नित्यमुद्घते ! देवि !
 सम्यग् दृष्टिनां धृति-रति ! भति धृष्टि - प्रदानाय. १०
 जिनशासन निरतानां शांति-नतानां य जृगति जनतानाम्
 श्रीसंपत्कीर्ति-यशो - वर्द्धनि जय देवि ! विजयस्व. ११
 सलिलानल-विष-विषधर-दृष्टिग्रह २४-रोग-रणभयतः
 राक्षस रिपु गण मारी-यौरेति शापदादिभ्यः १२
 अथ रक्ष रक्ष सुशिवं कुरु कुरु शांतिं य कुरु कुरु सदेति;
 तृष्टि कुरु कुरु पुष्टि कुरु कुरु स्वस्तिं य कुरु कुरु त्वम्. १३
 अगवति ! गुणवति ! शिवशांति-तुष्टि पुष्टि स्वस्तीह कुरु कुरु जनानाम्
 ओभिति नमो नमो छाँ छाँ हुँः छः यः कः छीं कुट् कुट् स्वाहा. १४
 अेवं यशामाक्षर-पुरस्सरं संस्तुता जया-देवी;
 कुरुते शांति नमतां, नमो नमः शांतये तस्मै. १५
 इति पूर्व-सूरि-दर्शित - मंत्रपद-विदर्भितः स्तवः शांतेः
 सलिलादि-भयविनाशी शांत्यादि-करश्च भक्तिमताम्. १६

યશૈનં પઠતિ સદા, શુષોતિ ભાવયતિ વા યથા-યોગમુ
 સ હિ શાંતિપદં યાયાત્ સૂરિ: શ્રીમાનદેવશ. ૧૭
 ઉપસર્ગઃ ક્ષયં યાન્તિ છિદ્ગોન્તે વિધનવલ્લય:
 મન: પ્રસંગતામેતિ પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે. ૧૮
 સર્વ-મંગલ-માંગલ્યં સર્વ-કલ્યાણ-કારણમુ
 પ્રધાનં સર્વ-ધર્માણાં જૈન જ્યતિ શાસનમુ. ૧૯

* જ્યવીયરાય *
 (બે હાથ લલાટે રાખીને)

જ્ય વીયરાય ! જગગુરુ ! હોઉ મમ તુહ પભાવાઓ ભયવં;
 ભવનિવ્વેઅઓ મંગાણુસારિઆ ઈંહિલસિદ્ધિ. ૧
 લોગવિરુદ્ધચ્યાઓ, ગુરુજણપૂર્ણા પરતથકરણાં ચ;
 સુહગુરુ-જોગાં તત્વયણ-સેવણા આભવમખંડા. ૨

(બે હાથ નીચે કરીને)

વારિજજઈ જઈ વિ નિયાણબંધણાં વીયરાય ! તુહ સમયે;
 તહ વિ મમ હુજજ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણાં. ૩
 દુષ્ય-ઘ્યાઓ, કર્મ-ઘ્યાઓ, સમાહિમરણાં ચ બોહિલાભો અ;
 સંપજજઉ મહ એં, તુહ નાહ ! પણામ - કરણેણાં. ૪
 સર્વ મંગલમાંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણકારણાં;
 પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈન જ્યતિ શાસનં. ૫

* * *

* અરિહંત એઈયાણાં સૂત્ર *
 (ઉભા થઈને)

અરિહંતચેઈયાણાં, કરેમિ કાઉસસગં ૧
 વંદણવત્તિયાએ, પૂઅણવત્તિયાએ,
 સક્કારવત્તિયાએ; સમ્માણવત્તિયાએ; ૨
 બોહિલાભવત્તિયાએ; નિરુવસગગવત્તિયાએ;

સદ્ગાએ, મેહાએ, ધીઈએ, ધારણાએ,
અણુપેહાએ, વહૃઠમાણીએ, ઠામિ કાઉસ્સગં. ઉ

* * *

અત્રથ

અત્રથ ઊસસિએણાં નીસસિએણાં ખાસિએણાં, છીએણાં
જંભાઈએણાં, ઉડુએણાં, વાયનિસર્ગેણાં ભમલીએ પિતામુચ્છાએ; (૧)
સુહુમેહિ અંગસંચાલેહિ, સુહુમેહિ ખેલસંચાલેહિ, સુહુમેહિ
દિહૃસંચાલેહિ, (૨) એવમાઈએહિ, આગારેહિ, અભગો અવિરાહિઓ,
હુજ્જ મે કાઉસર્ગો; (૩) જાવ અરિહંતાણાં, ભગવંતાણાં, નમુક્કારેણાં
ન પારેમિ (૪) તાવ કાયાં, ઢાણોણાં, મોણોણાં, ઝાણોણાં, અપ્પાણાં
વોસિરામિ. (૫)

(એક નવકારમંત્રનો કાઉસર્ગ કરવો, અને થોય સાંભળવી)

શ્રી નવકારમંત્ર

નમો અરિહંતાણાં

નમો સિદ્ધાણાં

નમો આયરિયાણાં

નમો ઉવજાયાણાં

નમો લોએ સવ્વસાહૂણાં

એસો પંચ નમુક્કારો સવ્વપાવણ્ણાસણો

મંગલાણાં ચ સવ્વેસિં પઢમં હવઈ મંગલં

(કાઉસર્ગ પારીને થોય કહેવી)

થોય

મનહર મૂર્તિ અરિહંત તડી, મુજ આશ ફળી તુજ દર્શનની;
કરું વંદના હૈયે ભાવ ધરી, ભવસાગર તરણી તું જ તરી.

(પછી ખમાસમણ દેવું)

આદ્ધાબેટિક અનુકમણિકા

ભક્તિ પદો	પાઠ નંબર
અ-આ-એ-ઓ	
અચરિજ દેખા ભારી રે સાધો.....	૨
ઓળખો અંદરવાળો.....	૨
અગર હે પ્રેમ દર્શનકા.....	૩
અબ મેરે સમકિત સાવન આયો.....	૩
અબ સૌપ હિયા ઈસ જીવનકો.....	૪
અબ હમ આનંદકો ઘર પાયો.....	૪
આણં તાણં કાંઈ ન જાણં.....	૫
આપને તારા અંતરનો એક તાર.....	૫
આ રે અવસરની હું તો જાઉ રે બલિહારી.....	૬
ઐસી લાગી લગન મીરાં હો ગઈ મગન (હે આંખ વો જો).	૧૪
ઐસી કરી ગુરુદેવ કૃપા.....	૩૮
અબ હમ અમર ભયે ન મરેંગે.....	૪૨
આજ જવાની પર ઈતરાનેવાલે (કવ્યાલી).....	૪૪
અમી ભરેલાં એ નયન.....	૪૮
અલખ દેશ મેં વાસ હમારા.....	૪૯
અભિનંદનજિન ! દરિશણ તરસીએ.....	૫૩
અબ મેરે પતિ ગતિ દેવ નિરંજન.....	૫૬
અબ ચલો સંગ હમારે કાયા.....	૭૬
અવધૂ ક્યા માગું ગુનહીના.....	૭૬
અવધૂ નામ હમારા રાખે.....	૭૭
અવધૂ સો જોગી ગુડુ મેરા.....	૭૮
અવધૂ અનુભવકલિકા જાગી.....	૮૧
અબ જાગો પરમગુરુ પરમદેવ ઘારે.....	૮૩

ભક્તિ પદો

પાના નંબર

અવધૂ પિયો અનુભવ રસ ઘાલા.....	૮૩
આજ ગઈ'તી હું સમવસરણમાં.....	૮૮
આહા કેવું ભાગ્ય જાગ્યું, વીરના ચરણો મળ્યા....	૯૮
આયે હૈ શરણ તેરી, ગુરુદેવ કૃપા કર દો.....	૧૦૪
અવતાર માનવીનો ફરીને નહીં મળે.....	૧૧૨
આત્મસાક્ષાત્કાર સ્તવન.....	૧૨૭
આધ્યાત્મિક સ્તવન.....	૧૨૭
આત્મકીર્તન.....	૧૨૮
આત્મસ્વરૂપ ધૂન.....	૧૩૦

૩

જિંચી મેડી તે મારા સંતની રે.....	૭
----------------------------------	---

૪

૪૧ મંગલમ.....	૪૦
૪૧ કારં બિદુ સંયુક્તં.....	૭૧
૪૧ જ્યુ ગુરુદેવ હરે.....	૧૩૨

૫

કાયાનો ઘડનારો ઘટમાંય.....	૭
કચા સોવે ઊઠ જાગ બાઉ રે.....	૪૪
કોન બતાવે બાટ ગુરુ બિના.....	૬૪
કિત જાનમતો હો પ્રાણનાથ.....	૮૨
કોઈ અજબ તમાસા દેખા.....	૮૪
કચા તન માંજના રે એક દિન મિટી મે.....	૧૧૦
કબી ઘાસે કો પાની પીલાયા નહીં.....	૧૧૮
કૃપાદશાનું સ્તવન.....	૧૩૦

ગ

ગુરુ ઘેર આવ્યા તે હિવાળી.....	૧૬
ગુરુ બિના, કેસે લાગે પાર.....	૩૨
ગુરુદેવ મેરી નૈયા.....	૩૫
ગિરાઓ રે ગુણ તુમ તણા.....	૬૦
ગુરુદેવ તમારે દરવાજે, દોંડું છું દર્શનને કાજે....	૧૦૪
ગુરુ ચરણનનમે બેઠકર.....	૧૨૨
ગુરુ બિન શાન ન ઉપજે.....	૧૨૩
ગુરુ માતાપિતા, ગુરુ બંધુ સખા.....	૧૨૪
ગુરુ બિન શાન ન ઉપજે.....	૧૨૫
ગુરુદેવ સ્તવન.....	૧૨૯

ધ

ધૂઘટે ઢાંકું એક કોડિયું.....	૧૦૮
ધેલી તો ફરું રે ધરમાં ધેલી તો ફરું.....	૧૦૯

ચ

ચદરિયા જીની રે બીની.....	૧૫
ચંદ્રપ્રભ જિન સાહેબા રે.....	૫૬
ચેતન એસા જ્યાન વિચારો.....	૬૬
ચેતન શુદ્ધાતમકું ધ્યાવો.....	૭૦
ચલના છે દૂર મુસાફિર કાહે.....	૮૬
ચેતન ચાલોને હવે સુખ નહીં પરમાં મળે.....	૧૦૯

ઇ

ઇંટાં ઇંટાં રે તીર રે અમને.....	૧૦૦
---------------------------------	-----

જ

જતી હતી હું વાટમાં.....	૮
-------------------------	---

ભક્તિ પદો

પાના નંબર

જનમ તેરા બાતોં હી બીત ગયો.....	૮
જ્યોતસે જ્યોત જગાઓ સદ્ગુરુ.....	૯
જગીને જોઉં તો જગત દીસે નહિ.....	૧૩
જાઓ જાઓ મેઘરાજા.....	૧૭
જવનની આ પળ અણમોલ.....	૧૮
જબસે ઘારે શ્રીમહાલ આયે.....	૩૪
જરાં તો ઈતના બતા દો પ્રીતમ.....	૩૯
જો ભજે ગુરુકો સદા.....	૪૧
જ્ય જાને મેરી સફલ ધરીરી.....	૭૯
જહવા સે આયો અમર વહ દેશવા.....	૮૦
જ્ય સદ્ગુરુ સ્વામી..(આરતી).....	૧૩૬

૩

જાંખી ક્યાંથી થાય, હું-પદ હૈયેથી.....	૮૩
---------------------------------------	----

૪

તારા નયણે અમીરસ જરતાં રે.....	૧૦
તેરા રાજાલ કરેંગે બેડા પાર.....	૧૪
તારા ઘટમાં ગોવિંદ બોલે.....	૧૧૫
તીરથ તીરથ મૈ ગયો.....	૧૨૪

૫

દર્શન દયોં ધનશયામ નાથ.....	૩૬
દેખજા દે રે સખી, મુને દેખજા દે.....	૫૫
દુઃખ દોહગ દૂરે ટણાં રે.....	૫૭
દિલમાં દીવો કરો રે.....	૬૩
દેખો એક અપૂરવ ખેલા.....	૮૨

ભક્તિ પદો

પાના નંબર

૪

ધર્મ જિનેસર ગાઉં રંગશું.....	૪૮
ધૂળી રે ધખાવી બેલી ! અમે તારા નામની....	૧૧૧

૫

નૈયા જુકાવી મૈં તો જોછે દૂખી જાય ના.....	૨૧
નીરખને ગગનમાં કોણ ધૂમી રહ્યો.....	૮૦
નિશદ્ધિન જોઉં તારી વાટડી.....	૮૧
નામ સુધારસ સાર સરવમાં.....	૮૬
નિત્ય નિત્ય ભજાએ તારું નામ.....	૮૨
નજર નાખું ત્યાં હે શ્રી નારાયણ.....	૧૦૬
નૈયા મેરી બચાના રે.....	૧૨૨

૬

જ્ઞાનમય હો ચેતન, તોહે જર્ગકા.....	૩૩
જ્ઞાયકદેવ સ્તવન.....	૧૩૧

૭

પતિ પરમહૃપાળુ મારા રે.....	૧૧
પરકમ્મા કરીને લાગું પાય રે.....	૧૨
પ્રભુજી ! તુમ ચંદન હમ પાની.....	૧૯
પ્રેમી આવો રે.....	૨૦
પાયોજ મૈને રામ રતન ધન.....	૩૪
પંથડો નિહાળું રે બીજા જિનતણો.....	૪૦
પીવતા નામ જો જુગન જુગ જીવતાં.....	૪૧
પદ્મપ્રભુ જિન, તુજ-મુજ આંતરે રે.....	૪૪
પગ મને ધોવા દયોને રધુરાઈ.....	૭૭
પૂરવ પુષ્ય ઉદ્ય કરી ચેતન.....	૮૪

ભક્તિ પદો	પાના નંબર
પગ ધુંધર બાંધ મીરાં નાચી રે.....	૮૮
પીવો જ હોય તો રસ પી લેજો પાનખાઈ.....	૧૦૧
પ્રાર્થના કરને કો અબ, હાથ યે ઉઠતે નહીં.....	૧૧૨
પરલોકે સુખ પામવા, કર સારો સંકેત.....	૧૧૩
પ્રભુજી તુમ બીન કોન સહારા.....	૧૨૧
ક	
ફીરોં કી દુનિયા અજબ હે નિરાલી.....	૮૪
ખ	
બેર બેર નહીં આવે અવસર.....	૪૭
બિના નયન પાવે નહીં.....	૭૦
લ	
ભજનમે હોત આનંદ આનંદ.....	૧૯
ભોળી રે ભરવાડણ હરિને.....	૨૧
મ	
મન લાગો મેરો યાર ફીરીમે.....	૧૭
મન મસ્ત હુઆ.....	૧
મન કૂલા કૂલા ફિરે જગતમે.....	૨૨
મને લાલા થાઓ શ્રી રાજ એવા.....	૨૩
મનો બુદ્ધિ અહંકાર.....	૨૪
મંદિરે પધારો સ્વામી સલૂણા.....	૨૫
મેરા સત્ત ચિત્ત આનંદરૂપ.....	૨૬
મહારે જનમ મરણારા સાથી.....	૨૬
મારા મરણ વખતે બધી.....	૩૮
મૈં તો જ્યું સદા તેરા નામ.....	૪૨
મેરે સદ્ગુરુ દીન દયાળ.....	૫૦

ભક્તિ પદો	પાના નંબર
મૂલડો થોડો ભાઈ વ્યાજડો ઘણો રે.....	૫૩
મનનું કિમહિ ન બાજે હો કુંથુજિન.....	૬૧
મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં.....	૬૨
મન કી તરંગ માર લે.....	૬૪
મહારો બાલુડો સંન્યાસી.....	૭૮
મેરુ તો ડગે પણ જેનાં મનડાં ડગે નહીં.....	૮૭
મેરા તેરા મનવા કેસે એક હોઈ.....	૮૯
મન રે તું કાહે ના ધીર ધરે.....	૯૬
મોહે લાગી લટક ગુરુ ચરનનકી.....	૯૮
મનને સ્થિર કરી આવો રે મેદાનમાં.....	૧૦૩
મૈં શરણ પડા તેરી, ચરણોં મેં જગા દેના.....	૧૦૪
મેરે ગુરુકી મહિમા અપાર, યે દુનિયા કચ્છ જાને..	૧૧૭
મને ચટકી લાગી શબદની.....	૧૨૬
મૈત્રી ભાવનું પવિત્ર ઝરણું.....	૧૩૩
૪	
યે તો પ્રેમ કી બાત હે ઉધો.....	૧
યમનિયમ સંજમ આપ કિયો.....	૭૪
યે મીઠા પ્રેમકા પ્યાલા કોઈ પિયેગા.....	૮૮
૨	
રાજ રંગભીના મારે.....	૨૭
રોમે રોમે હું તારી થતી જાઉ છું.....	૨૮
રે ! મનાજુ તું તો જિન ચરણો.....	૩૮
રામ કૃષ્ણ હરિ મુરુંદ મુરારી.....	૬૨
રામ કહો રહેમાન કહો.....	૬૮

ભક્તિ પદો

પાના નંબર

૮

લાગો છો ઘારા ઘારા કૃપાળુદેવ..... ૨૮

લિખનેવાલે તુ હોકે દ્યાલ લિખ દે..... ૩૧

૯

વીતરાગી ! તારી માયા લાગી રે..... ૩૦

હાલા લાગો છો વિશાધાર રે..... ૬૫

વીજળીને ચમકારે મોતીડાં પરોવતાં પાનબાઈ..... ૮૮

વીણવો જ હોય તો રસ વીણી લેજો પાનબાઈ... ૧૦૨

૧૦

શું શોધે સજની ?..... ૨૭

શું રે કરવું રે મારે..... ૫૦

૧૧

સત્સંગનો રસ ચાખ..... ૧૮

સાધો મનકા માન ત્યાગો..... ૨૦

સાંસ સાંસ મેં સુમરિન કરકે..... ૨૮

સમાધિસાધન રાજ તારું નામ..... ૩૧

સર્ફલ હુઆ હે ઉન્હી કા જીવન..... ૩૪

સંભવદેવ તે ધૂર સેવો રે..... ૪૧

સમકિત દાતા સમકિત આપો..... ૫૨

સત્ગુરુ તુમ્હારે ઘારને..... ૬૭

સંતો સો સત્ગુરુ મોહિ ભાવે..... ૬૮

સુષો શાંતિ જિણાંદ સોભાગી..... ૭૫

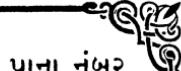
સુહાગણ ! જાગી અનુભવ પ્રીત..... ૭૮

સદ્ગુરુ દેવ દ્યાળું દાતા..... ૮૮

સુગરાનું સુખ શું વખાણું ?..... ૮૧

ભક્તિ પદો

પાઠા નંબર

સબ સે ઊંચી પ્રેમ સગાઈ.....	૮૨
સમજ ગયા તો હો જા મૌન.....	૮૪
સત્ગુરુ શબ્દનાં થવા અધિકારી.....	૮૭
સ્વાનુભવદશા મહિમા.....	૧૨૮
સ્તુતિ.....	૧૩૭
શ્રી	
શ્રી અનંત જિનશું કરો.....	૪૮
શ્રી શાંતિનાથજી જિન સત્વન.....	૧૨૮
હ	
હોગા આત્મજ્ઞાન વો દિન.....	૩૬
હે ! પ્રભુ આનંદદાતા.....	૩૭
હરિનામકે હીરે મોતી.....	૪૧
હે ! મારા ઘટમાં બીરાજતાં.....	૪૩
હે ! શારદે માં.....	૪૭
હંઠે મારે ધર્મજિષ્ણાંદશું લાગી.....	૫૮
હરિ વસે હરિના જનમાં.....	૬૮
હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! શું કહું.....	૭૨
હરિ તારો અમને સથવારો.....	૮૭
હરિ મારે. હદયે રહેજો રે.....	૮૫
હરિ ઊં હરિ ઊં.....	૧૦૬
હે ગુરુવર, હે પરેમશ્વર, હે જ્ઞાની, હે દાતા....	૧૧૪
હમ એક બને, હમ નેક બને.....	૧૧૬
હે તરે અંતરમેં અનંત આનંદ સિંહુ.....	૧૨૦

